

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام
(مشتملة على الأدلة) (الجمعية)
Islām

Islām

En kort introduktion til Islām, som den er beskrevet i Koranen og den profetiske Sunnah

En vigtig bog, der indeholder en kort introduktion til Islām. Den tydeliggør dets vigtigste grundlag, læresætninger og fortrin ud fra dets oprindelige kilder, nemlig den ædle Koran og den profetiske Sunnah. Bogen er rettet til alle ansvarlige mennesker, blandt muslimer såvel som ikke-muslimer, på deres egne sprog, til enhver tid og på ethvert sted, trods forskelle i omstændigheder og forhold.

(En udgave, der indeholder beviserne fra den ædle Koran og den profetiske Sunnah)

1- Islām er Allāhs budskab til alle mennesker. Det er det evige guddommelige budskab, afslutningen på de guddommelige budskaber.

Islām er Allāhs budskab til alle mennesker. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

"Og Vi har ikke sendt dig [O Muḥammad], undtagen som en bærer af det glædelige budskab og en advarer til hele menneskeheden, men de fleste mennesker ved det ikke." [Sūrah Saba':34:28]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا}

"Sig [O Muḥammad]: "O mennesker! Jeg er sandelig Allāhs Sendebud til jer alle." [Sūrah al-A'rāf:7:158] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

"O I mennesker! Sendebuddet [Muḥammad] er kommet til jer med sandheden fra jeres Herre, så tro; det er bedre for jer. Og hvis I fornægter, så tilhører alt i himlene og på jorden Allāh. Allāh er vidende, vis." [Sūrah an-Nisā':4:170]

Islām er det evige guddommelige budskab, og det er afslutningen på de guddommelige budskaber. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

"Muḥammad er ikke fader til en eneste af jer mænd, men han er Allāhs Sendebud og den Sidste af Profeterne. Og Allāh er vidende om alt." [Sūrah al-Aḥzāb:33:40]

2 - Islām er ikke en religion, der er særlig for en race eller et folk, men det er Allāhs religion for alle mennesker.

Islām er ikke en religion, der er særlig for en race eller et folk, men det er Allāhs religion for alle mennesker. Og den første befaling i den storslåede Koran er Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

"O I mennesker! Tilbed jeres Herre, som skabte jer og dem før jer, for at I måtte blive gudsbevidste." [Sūrah al-Baqarah:2:21] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رَوْحَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾

"O mennesker! Vær bevidste om jeres Herre, som skabte jer af ét væsen og skabte dets ægtefælle af den, og spredte fra dem begge mange mænd og kvinder." [Sūrah an-Nisā':4:1]. Og det er overleveret fra Ibn 'Umar – må Allāh være tilfreds med dem begge – at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – holdt en khuṭbah (tale) for folket på dagen for erobringen af Makkah og sagde:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غَيْبَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَظَّمَهَا بِأَبَائِهَا فَالْنَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنٌ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات:13]»

"O mennesker! Sandelig, Allāh har fjernet djāhiliyyahs (den præ-islamiske uvidenheds tidsalders) hovmod fra jer og dens praleri med forfædrene. Menneskene er af to slags: en retskaffen, gudsbevidst, som er ærefuld hos Allāh, og en syndefuld, elendig, som er ringe hos Allāh. Og menneskene er Adams børn, og Allāh skabte Adam

af jord." Allāh siger: "O mennesker! Sandelig, Vi har skabt jer af en mand og en kvinde og gjort jer til folkeslag og stammer, for at I kan lære hinanden at kende. Sandelig, den mest ærefulde af jer hos Allāh er den mest gudsbevidste af jer. Sandelig, Allāh er vidende, velvidende." [Sūrah al-Ḥudjurāt 49:13] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3270). Og man finder ikke i den storslåede Korans befalinger eller i det ædle Sendebuds – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – befalinger nogen lovgivning, der er særlig for et folk eller en gruppe på grund af deres race, nationalitet eller køn.

3 - Islām er det guddommelige budskab, der kom som en komplettering af de tidligere Profeters og Sendebuds budskaber – fred være med dem – til deres folk og nationer.

Islām er det guddommelige budskab, der kom som en komplettering af de tidligere profeters og sendebuds budskaber – fred være med dem – til deres folk og nationer. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾

"Sandelig, Vi har åbenbaret til dig [O Muḥammad], ligesom Vi åbenbarede til Nūḥ (Noa)

og til profeterne efter ham. Og Vi åbenbarede til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'il (Ishmael), Ishāq (Isak), Ya'qūb (Jakob), stammerne, 'Īsā (Jesus), Ayyūb (Job), Yūnus (Jonas), Hārūn (Aron) og Sulaymān (Salomon). Og Vi gav Dāwūd (David) Zabūr (Salmerne)." [Sūrah an-Nisā':4:163]. Og denne religion, som Allāh åbenbarede for Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er den religion, som Allāh foreskrev for de tidligere Profeter – fred være med dem – og påbød dem. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾

"Han har foreskrevet for jer af religionen det, som Han påbød Nūḥ (Noa), og det, som Vi har åbenbaret til dig [O Muḥammad], og det, som Vi påbød Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses) og 'Īsā (Jesus): Etablér religionen, og vær ikke splittede deri. Det, som du kalder dem til, er tungt for al-Mushrikūn (afgudsdyrkerne). Allāh udvælger til Sig den, Han vil, og retleder til Sig den, der vender sig [til Ham]." [Sūrah ash-Shūrā:42:13]. Og dette, som Allāh har åbenbaret til Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er en bekræftelse af de guddommelige bøger, som gik forud for det, såsom at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil

(Evangeliet), før de blev forvansket. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾

"Og det, som Vi har åbenbaret til dig af Bogen, er sandheden, som bekræfter det, der er foran den [af tidligere åbenbarede Bøger]. Sandelig, Allāh er visselig velvidende, seende med hensyn til Sine tjenere." [Sūrah Fāṭir:35:31]

4 - Profeterne – fred være med dem – har én religion, men deres lovgivninger er forskellige:

Profeterne – fred være med dem – religion er én religion, men deres lovgivninger er forskellige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

"Og Vi har åbenbaret Bogen til dig med sandheden, som bekræfter det, der er foran den af Bogen, og som vogter over den. Så døm mellem dem efter det, som Allāh har åbenbaret, og følg ikke deres lyster bort fra den sandhed, der er kommet til dig. For hver af jer har Vi gjort en lovgivning og en vej. Havde Allāh villet, ville Han have gjort jer til ét fællesskab, men [Han gjorde det ikke] for at prøve jer i det, Han har givet jer. Så kappes om de gode

gerninger. Til Allāh er jeres tilbagevenden, alle sammen, og Han vil da underrette jer om det, hvori I plejede at være uenige." [Sūrah al-Mā'idah:5:48]
Og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«أَنَا أُولَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ أُمَّهَاتُهُمْ
سَلَى وَدِينُهُمْ وَاجِدٌ»

"Jeg er den af menneskene, der står 'Īsā (Jesus), Maryams (Maria) søn, nærmest i denne verden og i det hinsidige. Profeterne er halvbrødre; deres mødre er forskellige, men deres religion er én." Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (3443)

Islām kalder – ligesom alle Profeterne: Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), Sulaymān (Salomon), Dāwūd (David) og 'Īsā (Jesus) – fred være med dem – til troen på, at Herren er Allāh; Skaberen, Forsørgeren, Livgiveren, Dødbringeren, Ejeren af herredømmet, og at det er Ham, der styrer sagen, og at Han er Den Mest Medfølgende, Den Mest Barmhjertige.

Islām kalder – ligesom alle Profeterne: Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), Sulaymān (Salomon), Dāwūd (David) og 'Īsā (Jesus) – fred være med dem – til troen på, at Herren er Allāh; Skaberen, Forsørgeren, Livgiveren, Dødbringeren, Ejeren af herredømmet, og at det er

Ham, der styrer sagen, og at Han er Den Mest Medfølende, Den Mest Barmhjertige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

"O mennesker! Ihukom Allāhs velgerning over jer. Er der nogen skaber foruden Allāh, som giver jer forsyning fra himlen og jorden? Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Hvordan er I da blevet vendt bort [fra sandheden]? [Sūrah Fāṭir:35:31]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

"Sig: "Hvem forsørger jer fra himlen og jorden? Eller hvem råder over hørelse og syn? Og hvem frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende? Og hvem styrer [alle] anliggender?" Da vil de sige: "Allāh." Så sig: "Vil I da ikke være gudsbevidste?" [Sūrah Yūnus:10:31] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعْلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"Eller hvem påbegynder skabelsen og derefter genskaber den? Og hvem forsyner jer fra himlen og jorden? Er der en gud sammen med Allāh? Sig: 'Frembring jeres bevis, hvis I sandfærdige.'" [Sūrah an-Naml:27:64].

Og alle Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem – blev udsendt med kaldet til at tilbede Allāh alene. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيروا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾

“Og Vi har sandelig sendt et sendebud til ethvert fællesskab [med budskabet]: ”Tilbed Allāh og hold jer fra at-tāghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh).’ Så var der blandt dem nogle, som Allāh retlede, og nogle, over hvilke vildfarelsen blev berettiget. Så rejs omkring på jorden og se, hvordan enden blev for fornægterne.” [Sūrah an-Nahl:16:36] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

”Og Vi sendte ikke noget sendebud før dig, uden at Vi åbenbarede til ham: ”Der er ingen gud undtagen Mig. Så tilbed Mig.”” [Sūrah al-Anbiyā’:21:25] Så fortæller Allāh om Nūḥ (Noa) – fred være med ham – at han sagde:

﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

”O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen gud foruden Ham. Jeg frygter sandelig for jer straffen på en mægtig dag.” [Sūrah al-A‘rāf:7:59] Og al-Khalīl (den særligt nære og udvalgte ven) Ibrāhīm (Abraham) – fred være med ham – sagde, som Allāh har fortalt om ham:

﴿وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

"Og Ibrāhīm (Abraham), da han sagde til sit folk: "Tilbed Allāh og vær bevidste om Ham. Det er bedre for jer, hvis I blot vidste."" [Sūrah al-ʿAnkabūt:29:16]. Og Ṣāliḥ – fred være med ham – sagde, som Allāh har fortalt om ham:

{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۚ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ}

"Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen gud foruden Ham. Der er sandelig kommet jer et klart tegn fra jeres Herre. Dette er Allāhs hunkamel, et tegn [sendt] til jer. Så lad den være, så den kan æde på Allāhs jord, og gør den ikke fortræd, for så vil en smertefuld straf gribe jer."" [Sūrah al-Aʿrāf:7:73] Og Shuʿayb – fred være med ham – sagde, som Allāh har fortalt om ham:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

"Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen gud foruden Ham. Der er sandelig kommet jer et klart tegn fra jeres Herre. Giv derfor fuldt mål og [rigtig] vægt, og giv ikke menneskene for lidt for deres ting, Og stift ikke ufred på jorden, efter at den er blevet bragt i orde. Dette er bedst for jer, hvis I er troende."" [Sūrah al-Aʿrāf:7:85]

Og da Allāh for talte til Profeten Mūsā (Moses) – fred være med ham – var det første, Han sagde til ham:

﴿وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾ (13) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (14) {

13. "Og jeg har udvalgt dig, så lyt til det, der bliver åbenbaret [dig].

14. Sandelig, Jeg – Jeg er Allāh, der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Mig, så tilbed Mig og oprethold aṣ-ṣalāh (bønnen) til Min ihukommelse." [Sūrah Ṭā-Hā:20:13-14]. Og Allāh sagde, idet Han berettede om Mūsā (Moses) – fred være med ham – at han søgte tilflugt hos Allāh og sagde:

﴿إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾

"Jeg søger tilflugt hos min Herre og jeres Herre fra enhver hovmodig, som ikke tror på regnskabets dag." [Sūrah Ghāfir:40:27] Og Allāh sagde, idet Han berettede al-Masīḥ (Messias, Jesus) – fred være med ham – at han sagde:

﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾

"Sandelig, Allāh er min Herre og jeres Herre, så tilbed Ham. Dette er den rette vej." [Sūrah Āl 'Imrān:3:51]. Og Allāh – mægtig og majestætisk er Han – sagde også, idet Han berettede om al-Masīḥ (Messias, Jesus) – fred være med ham – at han sagde:

﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرَءِيْلُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ رَبَّيْ وَرَبَّكُمْ اِنَّهُۥ مَنۢ يُشْرِكۡ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيۡهِ
الْجَنَّةَ وَمَاۤوَنَهُ النَّارُ وَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ اَنْصَارٍ﴾

"O Banī Isrā'īl (Israels børn)! tilbed Allāh, min Herre og jeres Herre." Sandelig, den, der associerede med Allāh – for ham har Allāh sandelig forbudt al-djannah (paradiset), og hans [endelige] opholdssted er helvede. Og for de uretfærdige er der ingen hjælpere. [Sūrah al-Mā'idah:5:72].

Tværtimod, selv i at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet) kom understregningen af tilbedelsen af Allāh alene. Der står således i Femte Mosebog, at Mūsā (Moses) – fred være med ham – sagde: "Hør, O Israel! Herren, vor Gud, er én Herre." Og understregningen af tawḥīd (Allāhs Enhed) findes i Markusevangeliet, hvor al-Masīḥ (Messias, Jesus) – fred være med ham – sagde: "Sandelig, det første af budene er: Hør, O Israel! Herren, vor Gud, er én Herre."

Og Allāh – mægtig og majestætisk er Han – gjorde klart, at alle profeterne blev udsendt med denne store mission, som er kaldet til tawḥīd (Allāhs Enhed). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾

"Og Vi har sandelig sendt et sendebud til ethvert fællesskab [med budskabet]: "Tilbed Allāh og hold jer fra at-ṭaghūt (alt, der dyrkes i stedet for Allāh).' Så var der blandt dem nogle, som Allāh

retledede, og nogle, over hvilke vildfarelsen blev berettiget. Så rejs omkring på jorden og se, hvordan enden blev for benægterne.'" [Sūrah an-Naḥl:16:36]

] Og Allāh – ophøjet er Han – siger: "Sig: 'Har I overvejet det, I påkalder andre end Allah? Vis mig hvad de har skabt af jorden? Eller har de en andel i [skabelsen] af himlene? Bring mig en Bog [åbenbaret] før denne, eller et spor af viden, hvis I er sandfærdige.'" [Sūrah al-Aḥqāf:46:4]

Shaykh as-Sa'di – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Derved vides det, at afgudsdyrkernes forsvar for deres shirk ikke bygger på noget afgørende bevis eller noget belæg. De har blot støttet sig til løgnagtige formodninger, værdiløse meninger og fordærvede forstande. Det, der viser dig deres fordærvelse, er en systematisk gennemgang af deres tilstande, at følge deres kundskaber og handlinger samt at betragte tilstanden hos dem, som opbrugte deres liv i tilbedelsen af dem. Har disse [tilbedte ved siden af Allāh] overhovedet gavnet dem med noget i denne verden eller i det hinsidige?" Taysīr al-Karīm ar-Mannān, s. 779.

**6 – Allāh – ophøjet og fri for enhver
ufuldkommenhed er Han – er Skaberen, og**

Han alene er værdig til tilbedelse, og ingen andre må tilbedes sammen med Ham.

Allāh er Den, som alene er værdig til tilbedelse, og ingen andre må tilbedes sammen med Ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22)﴾

21. "O I mennesker! Tilbed jeres Herre, som skabte jer og dem før jer, for at I måtte blive gudsbevidste."

22. "Han [er Den], som har gjort jorden til et [behageligt] leje for jer og himlen som et bygningsværk. Og Han sender vand ned fra himlen, hvorved Han frembringer frugter som forsørgelse for jer. Så tilskriv ikke Allāh nogen ligemænd, mens I ved [at det kun er Han, der er Skaberen]." [Sūrah al-Baqarah:2:21-22]. Så Den, der skabte os og skabte generationerne før os, og gjorde jorden til et leje for os og sendte vand ned fra himlen til os, hvorved Han frembragte frugter som forsyning for os; Han alene er værdig til tilbedelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تُفْكَرُونَ﴾

"O mennesker! Ihukom Allāhs velgerning over jer. Er der nogen skaber foruden Allāh, som giver jer forsyning fra himlen og jorden? Der er ingen gud

[værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Hvordan er I da blevet vendt bort [fra sandheden]?" [Sūrah Fāṭir:35:31] Så Den, der skaber og forsørger, er alene værdig til tilbedelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

"Det er Allāh, jeres Herre. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham, Skaberen af alting, så tilbed Ham. Og Han er Værge over alle ting." [Sūrah al-An‘ām:6:102].

Og alt, der tilbedes ved siden af Allāh, er ikke værdigt til tilbedelse, for det ejer ikke engang vægten af et støvkorn i himlene eller på jorden, og det har ingen andel med Allāh i noget, og det er hverken en hjælper eller en støtte for Ham. Så hvordan kan det påkaldes sammen med Allāh eller gøres til medpartner med Ham? Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَزَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِنَّ مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ﴾

"Sig: "Kald på dem, som I påstår [er jeres guder] ved siden af Allāh. De besidder ikke [så meget som] vægten af et atom, hverken i himlene eller på jorden. De har ingen andel i dem, og Han [Allāh] har ingen hjælper iblandt dem."" [Sūrah Saba':34:22].

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er Den, der har skabt disse skabninger og bragt dem til eksistens fra ikke-

eksistens. Deres eksistens er et bevis på Hans eksistens, Hans Herredømme og Hans ret til tilbedelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوُجُوهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ﴾ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ﴾ (23) وَمِنْ آيَاتِهِ بُرْيُكُمُ اللَّيْلِ وَقَوْمًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرَةٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ (25) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ فَنٍّ ﴿26﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ {

20. "Og blandt Hans tegn er, at Han skabte jer af jord. Så er I pludselig mennesker, der spreder sig."

21. "Og blandt Hans tegn er, at Han skabte ægtefæller til jer af jer selv, for at I kan finde ro hos dem, og Han [har] lagt kærlighed og barmhjertighed mellem jer. Sandelig, deri er der visselig tegn for et folk, der reflekterer."

22. Og blandt Hans tegn er skabelsen af himlene og jorden og forskelligheden i jeres sprog og farver. Sandelig, deri er der visselig tegn for de vidende.

23. "Og blandt Hans tegn er jeres søvn om natten og om dagen og jeres søgen efter noget af Hans gunst. Sandelig, deri er der visselig tegn for et folk, der lytter.."

24. "Og blandt Hans tegn er, at Han viser jer lynet til frygt og håb, og sender vand ned fra himlen, hvorved Han giver jorden liv efter dens død.

Sandelig, deri er der visselig tegn for et folk, der bruger forstanden."

25. "Og blandt Hans tegn er, at himlen og jorden står fast ved Hans befaling. Derefter, når Han kalder jer med et kald fra jorden, og se, da kommer I frem."

26. "Og Ham tilhører enhver, der er i himlene og på jorden. Alle er Ham lydigt hengivne."

"Og det er Ham, der påbegynder skabelsen; derefter gentager Han den, og det er [endnu] lettere for Ham.. [Sūrah ar-Rūm:30:20-27].

Og Nimrūd (Nimrod) benægtede eksistensen af sin Herre. Så sagde Ibrāhīm (Abraham) – fred være med ham – til ham, som Allāh har fortalt om ham:

﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"Ibrāhīm (Abraham) sagde: "Men sandelig, Allāh får solen til at stige op i øst – så få du den til at stige op i vest!" Da blev han, der fornægtede, forstummet. Og Allāh retleder ikke de uretfærdige. [Sūrah al-Baqarah:2:258]. Og ligeledes førte Ibrāhīm (Abraham) – fred være med ham – bevis over for sit folk med, at Allāh er Den, der retleder ham, giver ham mad og drikke, og når han bliver syg, helbreder Han ham, og at det er Ham, der lader ham dø og giver ham liv. Så sagde han, som Allāh har fortalt om ham:

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ (78) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ (79) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (80) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾ (81) {

78. "[Ham] der skabte mig, og det er Han, der retleder mig.

79. Og [Han er] Den, der giver mig føde og drikke.

80. Og når jeg bliver syg, helbreder Han mig.

81. Og [Han er] Den, der vil få mig til at dø og derefter genoplive mig. [Sūrah ash-Shu‘arā’:26:78-81] Og Allāh sagde, idet Han berettede om Profeten Mūsā (Moses) – fred være med ham – at han argumenterede med Fir‘aun (Farao) ved at sige til ham, at hans Herre er:

{ الَّذِي أُعْطِيَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى }

"[Han] Der gav alting dets skabelse og derefter retledte [det]." [Sūrah Tā-Hā:20:50].

Og Allāh har underlagt alt, hvad der er i himlene og på jorden, for mennesket og omgivet det med velgerninger, så det kan tilbede Allāh og ikke fornægte Ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنبِهٍ }

"Har I ikke set, at Allāh har underlagt jer, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og har overøst jer med Sine velgerninger, åbenlyse og skjulte? Og blandt menneskene er der nogle, som strider om Allāh uden viden, uden retledning og uden en oplysende Bog." [Sūrah Luqmān:31:20]. Og ligesom Allāh har underlagt mennesket alt, hvad der er i himlene og på jorden, har Han skabt det og

udrustet det med alt, hvad det har behov for af hørelse, syn og hjerte, for at det kan tilegne sig den viden, som gavner det og leder det til dets Herre og Skaber. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

"Og Allāh bragte jer ud af jeres mødres maver, mens I intet vidste. Og Han gav jer hørelse, syn og hjerter, for at I måtte vise taknemmelighed." [Sūrah an-Nahl:16:78].

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har skabt alle disse verdener, og Han har skabt mennesket og udrustet det med alt, hvad det har behov for af lemmer og evner. Derefter forsynede Han det med alt, hvad der hjælper det til at udføre tilbedelsen af Allāh og kultivere jorden, hvorefter Han underlagde det alt, hvad der er i himlene og på jorden.

Og Allāh fremførte Sin skabelse af disse store skabninger som bevis for Sit Herredømme, hvilket nødvendiggør, at Han alene er værdig til tilbedelse. Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed siger:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ﴾

"Sig: "Hvem forsørger jer fra himlen og jorden? Eller hvem råder over hørelse og syn? Og hvem

frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende? Og hvem styrer [alle] anliggender?" Da vil de sige: "Allāh." Så sig: "Vil I da ikke være gudsbevidste?" [Sūrah Yūnus:10:31]. Og Den Sande – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – siger:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنَادِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"Sig: 'Har I overvejet det, I påkalder andre end Allah? Vis mig hvad de har skabt af jorden? Eller har de en andel i [skabelsen] af himlene? Bring mig en Bog [åbenbaret] før denne, eller et spor af viden, hvis I er sandfærdige.'" [Sūrah Al-Aḥqāf:46:4] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي أَرْوَاسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ. هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ }

"Han skabte himlene uden søjler, som I ser dem, og Han anbragte faste bjerge i jorden, for at den ikke skal vakle med jer, og Han spredte deri alle slags levende væsener. Og Vi sendte vand ned fra himlen, hvorefter Vi lod alle slags ædle arter vokse frem deri. Dette er Allāhs skabelse. Så vis mig, hvad de, der [tilbedes] ved siden af Ham, har skabt. Nej, de uretfærdige er i en åbenlys vildfarelse." [Sūrah Luqmān:31:10-11]. Og Den Sande – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – siger:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (35) أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (36) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَتِكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ﴾ (37) {

35. "Eller blev de skabt af intet, eller er de selv skaberne?"

36. "Eller har de skabt himlene og jorden? Nej, de har ingen vished [derom]."

37. "Eller har de hos sig din Herres rigdomme? Eller har de opnået kontrol [over dem]?" [Sūrah at-Ṭūr:52:35-37] Shaykh as-Sa'di – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Og dette er en bevisførelse imod dem i en sag, hvor de ikke kan andet end at underkaste sig sandheden eller fravige fornuftens og religionens krav." Tafsīr Ibn Sa'dī, s. 816.

7 – Allāh er Skaberen af alt i universet, både det, vi ser, og det, vi ikke ser. Alt andet end Ham er blandt Hans skabninger. Og Allāh skabte himlene og jorden på seks dage.

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er Skaberen af alt i universet, både det, vi ser, og det, vi ikke ser. Alt andet end Ham er blandt Hans skabninger. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خُلِقُوا خَلْقَهُ فَتَشَبَّهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Hvem er himlenes og jordens Herre?" Sig: "Allāh." Sig: "Har I så taget awliyā' (beskyttere) foruden Ham, som ikke ejer [magt til] hverken gavn eller skade for sig selv?" Sig: "Er den blinde og den seende lige? Eller er mørket og lyset lige? Eller har de sat partnere [de falske guder] ved siden af Allāh, som har skabt ligesom Hans skabelse, så skabelsen forekommer dem ens? Sig: "Allāh er Skaberen af alt, og Han er Den Ene, Den Altbesejrende."" [Sūrah ar-Ra'd:13:16]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ}

"Og Han skaber, hvad I ikke ved [endnu]." [Sūrah an-Nahl:16:8].

Og Allāh skabte himlene og jorden på seks dage. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}

"Han er Den, der skabte himlene og jorden på seks dage, derefter istawā Han sig over tronen. Han ved, hvad der trænger ind i jorden, og hvad der kommer ud af den, og hvad der stiger ned fra himlen, og hvad der stiger op i den. Og Han er med jer, hvor end I er. Og Allāh er seende over, hvad I foretager jer." [Sūrah al-Ḥadīd:57:4] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ}

"Og sandelig, Vi skabte himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, på seks dage, og ingen træthed berørte Os." [Sūrah Qāf:50:38]

**8 – Og Allāh – ophøjet og fri for enhver
ufuldkommenhed er Han – har ingen
medpartner i Sit Herredømme, Sin
skabelse, Sin styring af anliggenderne eller
i Sin ret til tilbedelse**

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er Ejeren af herredømmet. Han har ingen medpartner i Sin skabelse, Sit Herredømme eller Sin styring af anliggenderne. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"Sig: 'Har I overvejet det, I påkalder andre end Allah? Vis mig hvad de har skabt af jorden? Eller har de en andel i [skabelsen] af himlene? Bring mig en Bog [åbenbaret] før denne, eller et spor af viden, hvis I er sandfærdige.'" [Sūrah Al-Aḥqāf:46:4]. Shaykh as-Sa'di – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Det vil sige: {Sig} til dem, der har taget afguder og medpartnere ved siden af Allāh, som hverken ejer gavn eller skade og heller ikke ejer død, liv eller opstandelse. Sig til dem – idet du tydeliggør deres afguders magtesløshed, og at de ikke fortjener noget af tilbedelsen: {Vis mig, hvad

de har skabt af jorden, eller har de nogen andel i himlene?} Har de skabt noget af himlenes og jordens legemer? Har de skabt bjerge? Har de ladet floder strømme? Har de udbredt levende væsener? Har de ladet træer vokse frem? Har de haft nogen del i skabelsen af noget af dette? Intet af dette – ifølge deres egen indrømmelse, for slet ikke at tale om andres. Dette er således et afgørende fornuftsmæssigt bevis på, at tilbedelsen af alt andet end Allāh er ugyltig."

"Derefter nævnte han fraværet af det overleverede bevis og sagde: {Bring mig en bog fra før denne} – en bog, der kalder til shirk (at tillægge nogen eller noget, som kun tilkommer Allāh) – {eller et spor af viden} nedarvet fra sendebuddene, som befaler dette. Det er velkendt, at de er ude af stand til at frembringe et bevis fra blot ét af sendebuddene, som peger på dette. Tværtimod ved vi med vished og er fuldt overbeviste om, at alle sendebuddene kaldte til tawhīd (troen på Allāhs Enhed) og forbød shirk ved siden af Ham. Dette er den største og mest betydningsfulde viden, der er overleveret fra dem." Tafsīr Ibn Sa'dī, s. 779.

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er Ejeren af herredømmet. Han har ingen medpartner i Sit Herredømme. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

"Sig [O Muḥammad]: "O, Allāh! Besidderen af suverænitet. Du giver suverænitet, til hvem Du vil, og Du tager suverænitet, fra hvem Du vil. Og Du skænker ære, til hvem Du vil, og Du bringer vanære, over hvem Du vil. I Din hånd ligger det gode. Sandelig, Du har magt over alle ting." [Sūrah Āl 'Imrān:3:26]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han tydeliggør, at det fuldkomne Herredømme tilhører Ham på opstandelsens dag:

﴿يَوْمَ هُمْ بَارُزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

"Den Dag, hvor de træder frem, vil intet af dem være skjult for Allāh. Hvem tilhører herredømmet denne Dag? Allāh, Den Ene, Den Altbesejrende." [Sūrah Ghāfir:40:16].

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har ingen medpartner i Sit Herredømme, Sin skabelse, Sin styring af anliggenderne eller i Sin ret til tilbedelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدِّينِ وَكَثِيرُهُ تَكْبِيرًا﴾

"Og sig: "Al lovprisning tilkommer Allāh, som hverken har taget en søn [til Sig] eller har nogen partner i herredømmet, ej heller har Han [behov for] nogen beskytter mod [nogen] svaghed. Og ophøj Ham med en [værdig] ophøjelse."" [Sūrah al-Isrā':17:111]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

"Den, til hvem himlenes og jordens herredømme tilhører, og som hverken har en søn eller nogen partner i herredømmet, og som har skabt alt og fastsatte det i præcist mål." [Sūrah al-Furqān:25:2]. Så Han er Ejeren, og alt andet end Ham er ejet af Ham – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. Og Han er Skaberen, og alt andet end Ham er skabt af Ham. Og Han er Den, der styrer alle anliggender. Når dette er Hans beskrivelse, er det derfor obligatorisk at tilbede Ham, mens tilbedelsen af andre end Ham er en mangel i forstanden og en shirk, der ødelægger denne verden og det hinsidige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"Og de siger: "Bliv jøder eller kristne, og I vil være retledte." Sig: "Nej! (Vi vil følge) Ibrāhīms (Abrahams) religion – ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Og han var ikke blandt afgudsdyrkerne." [Sūrah al-Baqarah:2:135]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾

"Og hvem er bedre i dīn (religion) end den, der har overgivet sig til Allāh, mens han gør godt, og

følger Ibrāhīms (Abraham) trosvej som ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Og Allāh tog Ibrāhīm (Abraham) som khalīl (en særligt nær og udvalgt ven)." [Sūrah an-Nisā':4:125]. Og Den Sande – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har tydeliggjort, at den, der følger en anden trosvej end Ibrāhīm al-Khalīls (Abraham, en særligt nær og udvalgt ven) – fred være med ham – trosvej, har forspildt sig selv. Allāh – ophøjet er Han – siger: "Og hvem vender sig bort fra Ibrāhīms (Abrahams) religion, undtagen den, der fornedr sig selv i dårskab? Og Vi udvalgte ham sandelig i denne verden, og i det hinsidige vil han uden tvivl være blandt de retskafne." [Sūrah al-Baqarah:2:130].

9 - Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har hverken født eller er blevet født, og der findes ingen, der er Ham lig eller Hans lige.

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har hverken født eller er blevet født, og der findes ingen, der er Ham lig eller Hans lige. Og Den Sande – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – siger:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)}

1. "Sig [O Muḥammad]: "Han er Allāh, Én."

2. "Allāh-uṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af)."

3. "Han føder ikke , og Han er ikke født."

4. "Og der er ingen, der er Hans lige ." [Sūrah al-Iklās:1-4]. . Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾

"Herren over himlene og jorden og alt derimellem. Så tilbed Ham og vær standhaftig i [din] tilbedelse af Ham. Kender du nogen, der er Hans lige ?" [Sūrah Maryam:65]. Og Den Sande – majestætisk er Hans storhed – siger:

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهَا لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"Himlenes og jordens Skaber. Han har gjort ægtefæller til jer af jer selv og [har gjort] par af kvæget. Derved mangfoldiggør Han jer. Intet er Ham lig, og Han er Den Althørende, Den Altseende." [Sūrah ash-Shūrā:42:11]

10 – Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – tager ikke ophold i noget, og Han inkarnerer sig ikke i noget af Sin skabelse.

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – tager ikke ophold i noget, og Han inkarnerer sig ikke i noget af Sin skabelse, og Han forener sig ikke med noget. Dette skyldes, at Allāh er Skaberen, mens alt andet end

Ham er skabt. Han er Den Bestandige, mens alt andet end Ham har tilintetgørelse som sin endelige skæbne. Og alting tilhører Ham, og Han er dets Ejer. Derfor tager Allāh ikke ophold i noget af Sin skabelse, og intet af Hans skabelse tager ophold i Hans væsen – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er større end alt og mere majestætisk end alt. Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han tilbageviser dem, der påstår, at Allāh havde taget ophold i al-Masīh (Messias, Jesus):

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

"De, der siger: "Allāh, Han er al-Masīh (Messias), Maryams (Marias) søn," har I sandhed fornægtet. Sig [O Muḥammad]: "Hvem besidder magt overhovedet til at forhindre Allāh, hvis Han ønsker at tilintetgøre al-Masīh (Messias), Maryams (Marias) søn, og hans moder og alle, som er på jorden?" Og himlenes og jordens herredømme, og [alt], hvad der er imellem dem, tilhører Allāh. Han skaber, hvad Han vil. Og Allāh har magt over alle ting." [Sūrah al-Mā'idah:5:17] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلِيمَ﴾ (115)
 ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قِنْتُونَ﴾ (116)
 ﴿بِدْيَعِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (117) {

115. "Øst og vest tilhører Allāh. Så uanset hvor I vender jer [hen i ṣalāh (bøn)], dér er Allāhs Ansigt. Sandelig, Allāh er omfavnende, velvidende."

116. "Og de siger: "Allāh har antaget Sig en søn." Lovprist er Han! Nej – tværtimod: Ham tilhører alt, hvad der er i himlene og på jorden. Alt og alle underkaster sig Ham i lydighed.""

117. "Den Enestående Skaber af himlene og jorden. Og når Han beslutter en sag, siger Han blot: "Vær" – og den er til." [Sūrah al-Baqarah:2:115-117]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (88) ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ (89) ﴿تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطِرُنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَجْرُ الْجِبَالُ هَذَا﴾ (90) ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ (91) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ (92) ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ (93) ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ (94) ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ (95)

88. "Og de siger: "Ar-Raḥmān (Den Mest Nådige) har taget Sig en søn.""

89. "I er sandelig kommet med noget forfærdeligt."

90. "Himlene er næsten ved at sprænges deraf, og jorden ved at revne, og bjergene ved at falde smuldrende sammen."

91. "At de tilskriver Ar-Raḥmān (Den Mest Nådige) en søn."

92. "Og det passer sig ikke for Ar-Raḥmān (Den Mest Nådige) at tage Sig en søn."

"Der er ingen i himlene og på jorden, undtagen at man vil komme til Ar-Raḥmān (Den Mest Nådige) som en [ydmyg] tjener."

94. "Sandelig, Han har opregnet dem og talt dem én for én."

95. "Og enhver af dem skal komme [helt] alene til Ham på opstandelsens dag." [Sūrah Maryam:19:88-95] Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

"Allāh – der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Den Evigt Levende, Opretholderen. Hverken dødsighed eller søvn rammer Ham. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Ham. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de omslutter intet af Hans viden, undtagen hvad Han ønsker. Hans Kursī (stol) omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke at bevare dem. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige.." [Sūrah al-Baqarah:2:255]. Så når dette er Hans beskrivelse, og dette er Hans skabnings beskrivelse, hvordan kan Han da tage ophold i nogen af dem? Eller tage ham som søn? Eller gøre ham til en gud ved siden af Sig?

11 – Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er fuld af medfølelse og barmhjertighed over for Sine tjenere. Derfor sendte Han sendebuddene og åbenbarede Bøgerne.

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er fuld af medfølelse og barmhjertighed over for Sine tjenere. Det er af Hans barmhjertighed mod dem, at Han sendte sendebuddene til dem og åbenbarede skrifterne til dem, for at føre dem ud af fornægtelsens og shirks (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh) mørker til tawhīds (troen på Allāhs enhed) og retledningens lys. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

"Han er Den, der åbenbarer klare tegn til Sin tjener, for at føre jer ud af mørkerne og ind i lyset. Og sandelig, Allāh er fuld af medfølelse og barmhjertighed over for jer." [Sūrah al-Ḥadīd:57:9]

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

"Og Vi har ikke sendt dig [O Muḥammad] undtagen som en barmhjertighed for verdenerne.." [Sūrah al-Anbiyā':21:107]. Og Allāh påbød Sin Profet at informere tjenerne om, at Han er Den

Tilgivende, Den Barmhjertige. Så Allāh – ophøjet er Han sagde:

﴿ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

"Forkynd Mine tjenere, at Jeg sandelig er Den Tilgivende, Den Mest Barmhjertige." [Sūrah al-Ḥidjr:15:49]. Og af Hans medfølelse og barmhjertighed er det, at Han fjerner nøden og nedsender det gode over Sine tjenere. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

"Og hvis Allāh berører dig med skade, så er der ingen, der kan fjerne den undtagen Ham. Og hvis Han ønsker dig noget godt, så er der ingen, der kan afværge Hans gunst. Han lader den nå, hvem Han vil af Sine tjenere. Og Han er Den Tilgivende, Den Mest Barmhjertige." [Sūrah Yūnus:10:107].

12 – Allāh er Herren, Den Barmhjertige.

Han alene vil drage skabningerne til regnskab på Opstandelsens Dag, når Han genopvækker dem alle fra deres grave. Derefter vil Han gengælde enhver for det, han har gjort af godt eller ondt. Den, der udøver retskafne gerninger og er troende, vil få den vedvarende lyksalighed. Og den,

der fornægter og udøver onde gerninger, vil få den mægtige straf i det hinsidige.

Allāh er Herren, Den Barmhjertige. Han alene vil drage skabningerne til regnskab på Opstandelsens Dag, når Han genopvækker dem alle fra deres grave. Derefter vil Han gengælde enhver for det, han har gjort af godt eller ondt. Den, der udøver retskafne gerninger og er troende, vil få den vedvarende lyksalighed. Og den, der fornægter og udøver onde gerninger, vil få den mægtige straf på opstandelsens dag. Det hører til Allāhs – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – fuldkomne retfærdighed, visdom og barmhjertighed mod Sin skabelse, at Han har gjort denne verden til handlingens bolig og gjort en anden bolig til gengældelse, regnskab og belønning, således at den velgørende kan få belønningen for sin velgerning, og den, der gør ondt, den uretfærdige og overtræderen kan få straffen for sin overtrædelse og uretfærdighed. Og fordi nogle sjæle kan finde dette fjerntliggende, har Allāh opstillet mange beviser, som viser, at genopstandelsen er en sandhed, hvori der ikke er nogen tvivl. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمِنْ آيَاتِكَ أَنْ تُرَى الْأَرْضُ خُشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِينَ أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

"Og blandt Hans tegn er, at I ser jorden ligge gold. Så når Vi sender vand nedover den, rør den på

sig og svulmer op. Sandelig, den, der har givet liv til den, er den, der giver liv til de døde. Sandelig, Han [Allāh] har magt over alle ting." [Sūrah Fuṣṣilat:41:39]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لُّبِّيْنَ لَكُمْ وَنُفُوسٌ فِي الْأَرْحَامِ مَا تَسَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾

“O mennesker! Hvis I er i tvivl om genopstandelsen, så [overvej, at] Vi sandelig har skabt jer af støv, derefter af en sæddråbe, dernæst af en blodklump og så af en kødlump, formet og uformet, for at Vi må gøre det klart for jer [hvad Vi er i stand til]. Og Vi lader det, Vi vil, forblive i moderlivet til en fastsat tid. Så bringer Vi jer frem som børn. Derefter [ernærer Vi jer], for at I kan nå jeres modenhed. Og blandt jer er der nogle, som dør, og blandt jer er der nogle, som føres til den mest skrøbelige alderdom, så at han efter at have haft viden intet ved mere. Og du ser jorden værende gold, men når Vi sender vand ned over den, kommer den til live og svulmer op og frembringer [planter] af enhver smuk art.” [Sūrah al-Ḥādjdj:22:5]. Således har Den Sande [Allāh] i denne āyah nævnt tre fornuftsmæssige beviser, der peger på genopstandelsen, og de er:

1 – At Allāh skabte mennesket første gang af jord, og Den, der skabte det af jord, er i stand til at bringe det tilbage til livet, når det igen er blevet til jord.

2 – At Den, der skabte mennesket af en sæddråbe, er i stand til at bringe mennesket tilbage til livet efter dets død.

3 – At Den, der giver jorden liv med regnen efter dens død, er i stand til at give menneskene liv efter deres død. Og i denne āyah findes der et storslået bevis på Koranens mirakuløse natur. For hvordan har denne āyah – selvom den ikke er lang – samlet tre strålende fornuftsmæssige beviser på en stor sag?

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَعْلِيلِينَ﴾

"Den dag, hvor Vi ruller himlen sammen, ligesom en skriftrulle rulles sammen. Sådan som Vi skabte den første skabelse, vil Vi bringe den tilbage [igen]. Et [bindende] løfte for Os. Vi vil sandelig gøre det." [Sūrah al-Anbiyā':21:104]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ (78) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾

78. "Og det [mennesket] fremfører et eksempel for Os og glemmer sin egen skabelse. Han siger: 'Hvem kan give knoglerne liv, når de er blevet formuldede?'"

79. "Sig: "Han vil give dem liv, Den, der skabte dem første gang. Og Han er vidende om enhver skabelse."" [Sūrah Yāsīn:36:78-79]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءَ بَنَاهَا ﴿27﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّلَهَا ﴿28﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿29﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَلَهَا ﴿30﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿31﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَلَهَا ﴿32﴾﴾

27. "Er I værere at skabe end himlen? Han [Allāh] opbyggede den."

28. "Han hævdede dens hvælving , og så fuldkommengjorde Han den."

29. "Og Han gjorde dens nat mørk og bragte dens dagslys frem."

30. "Og jorden – efter dette – udbredte Han den."

31. "[Og] fra den frembragte Han dens vand og dens græsange."

32. "Og bjergene, dem fastsatte Han." [Sūrah an-Nāzi‘āt:79:27-32]. Således gjorde [Allāh] Den Sande det klart, at skabelsen af mennesket ikke er sværere end skabelsen af himlene og jorden og det, der er i dem. Den, der er i stand til at skabe himlene og jorden, er derfor ikke ude af stand til at genskabe mennesket endnu en gang.

13 – Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – skabte Ādam af jord og lod hans efterkommere formere sig efter ham. Så alle mennesker er lige i deres

**oprindelse, og der er ingen forrang for en
race over en anden race eller for et folk
over et andet folk, undtagen ved
gudsbevidsthed.**

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – skabte Ādam af jord og lod hans efterkommere formere sig efter ham. Så alle mennesker er lige i deres oprindelse, og der er ingen forrang for en race over en anden race eller for et folk over et andet folk, undtagen ved gudsbevidsthed. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝﴾

"O mennesker! Sandelig, Vi har skabt jer af en mand og en kvinde og gjort jer til folkeslag og stammer, for at I kan lære hinanden at kende. Sandelig, den mest ærefulde af jer hos Allāh er den mest gudsbevidste af jer. Sandelig, Allāh er vidende, velvidende." [Sūrah Al-Ḥudjurāt:49:13] Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَنُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝﴾

"Og Allāh skabte jer af jord, derefter af en sæddråbe, derefter gjorde Han jer til par. Og ingen kvinde bliver gravid eller føder uden Hans viden. Og ingen, der opnår en høj alder, får sin levetid forlænget, og intet bliver forkortet af hans levetid,

uden at det er [nedskrevet] i en Bog. Sandelig, dette er let for Allāh." [Sūrah Fāṭir:35:11]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا سُيُوْحًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾

"Det er Ham, der skabte jer af jord, derefter af en sæddråbe, derefter af en blodklump, derefter bringer Han jer frem som et barn, for at I derefter kan nå jeres fulde styrke og derefter blive gamle. Og blandt jer er der nogle, som tages bort før dette, for at I kan nå en fastsat tid, og for at I måtte bruge jeres forstand." [Sūrah Ghāfir:40:67]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han tydeliggør, at Han skabte al-Masīḥ (Messias, Jesus) ved Sin skabende befaling, ligesom Han skabte Ādam af jord ved Sin skabende befaling. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ نُّرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

"Sandelig, Īsās (Jesu) eksempel hos Allāh er som eksemplet med Ādam. Han skabte ham af jord, og så sagde Han til ham: "Vær" – og han blev til." [Sūrah Āl ‘Imrān:3:59]. Og jeg har tidligere nævnt i afsnit (2), at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – tydeliggjorde, at menneskene er lige, og at der ikke er nogen forrang for den ene over den anden, undtagen ved taqwā (gudsbevidsthed).

14 – Ethvert barn fødes på fiṭrah (en tilstand af sund medfødt tilbøjelighed til monoteisme).

Og ethvert barn fødes på fiṭrah (en tilstand af sund medfødt tilbøjelighed til monoteisme). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

"Så ret dit ansigt mod religionen som en ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder): Allāhs fiṭrah (den sunde medfødte tilbøjelighed til monoteisme), som Han har skabt menneskene på. Der er ingen forandring af Allāhs skabelse. Dette er den rette religion, men de fleste mennesker ved det ikke." [Sūrah ar-Rūm:30:30]. Og al-ḥanīfiyyah er Ibrāhīm al-Khalīls – fred være med ham – trosvej. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ تَمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

"Så åbenbarede Vi for dig [O Muḥammad]: "Følg Ibrāhīms (Abrahams) religion, ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Og han var ikke én af afgudsdyrkerne."" [Sūrah an-Naḥl:16:123]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجْسِنَانِهِ كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ»

"Ethvert barn fødes på fiṭrah (den sunde medfødte tilbøjelighed til monoteisme), hvorefter dets forældre gør det til jøde, kristen eller magianer, ligesom et dyr føder et helt og uskadet dyr. Ser I nogen lemlæstelse på det?" Derefter sagde Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham:

﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

"Allāhs fiṭrah (den sunde medfødte tilbøjelighed til monoteisme), som Han har skabt menneskene på. Der er ingen forandring af Allāhs skabelse. Dette er den rette religion, men de fleste mennesker ved det ikke." [Sūrah ar-Rūm:30:30] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (4775). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلَّ مَالٍ تَحَلُّهُ عَبْدًا حَلَالٌ وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حَقَاءَ كُلِّهِمْ وَإِنَّهُمْ السَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا»

"Sandelig, min Herre har befaleet mig at lære jer det, som I ikke ved, af det, Han har lært mig i dag: Enhver rigdom, som Jeg har skænket en tjener, er lovlig for ham. Og sandelig, Jeg har skabt alle Mine tjenere som ḥunafā' (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Men djævlene kom til dem og vendte dem bort fra deres religion, og de forbød dem det, som Jeg havde tilladt dem, og de befalede dem at begå shirk (at tillægge nogen eller noget,

som kun tilkommer Allāh) med Mig, noget, som Jeg ikke har sendt nogen bemyndigelse ned om." Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (2865).

15 – Intet menneske fødes som synder, og ingen arver en andens synd.

Intet menneske fødes som synder, og ingen arver en andens synd. Og Allāh – ophøjet er Han – har fortalt os, at da Ādam – fred være med ham – overtrådte den guddommelige befaling, og han og hans hustru Ḥawwā' spiste af træet, angrede han og vendte sig i omvendelse, og han bad Allāh om tilgivelse. Da inspirerede Allāh ham til nogle gode ord, som han udtalte, hvorefter Allāh tog imod hans omvendelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَقُلْنَا يٰٰٓاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ} (35) فَارْتَدَّ الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتٰعٌ اِلٰى حِيْنَ} (36) فَتَلَقٰى اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ} (37) فَلَمَّا اهْبَطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا قَامَا يٰٰٓاٰدَمُ مٰنِيْ هٰذِيْ فَمَنْ تَبِعَ هٰذَاى فَلَآ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ} (38)

35. "Og Vi sagde: "O, Ādam! Bosæt dig sammen med din hustru i paradiset, og spis I begge frit og i overflod af det[-s frugter], hvor I end ønsker. Men nærm jer ikke dette træ, for da vil I begge høre til blandt az-zālimīn (dem, der begår uret)."

36. "Men satan [Iblīs] fik dem begge til at glide bort derfra [paradiset] og bragte dem ud af den tilstand, de havde været i. Og Vi sagde: " Stig ned

[fra paradiset]. I [mennesket og satan] vil være hinandens fjender. Og for jer vil der være en [midlertidig] bolig på jorden og livsfornødenheder – indtil en fastsat tid.""

37. "Så modtog Ādam nogle ord [at påkalde med] fra sin Herre, og Han accepterede hans anger. Sandelig, Han er Den Angermodtagende, Den Mest Barmhjertige.""

38. "Vi sagde: "Stig alle ned derfra [fra paradiset]. Når der så kommer en retledning til jer fra Mig til jer, da vil der ikke være frygt for dem, som følger Min retledning, og de vil heller ikke sørge."" [Sūrah al-Baqarah:2:35-38]. Og da Allāh tog imod Ādams – fred være med ham – omvendelse, bar han ikke længere synden. Derfor arver hans efterkommere ikke en synd, som er blevet slettet ved omvendelse. Og grundprincippet er, at intet menneske bærer en andens byrde. Allāh – ophøjet er Han – siger:

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ {

"Sig [O Muḥammad]: "Skal jeg søge en anden Herre end Allāh, når Han er Herre over alting? Og ingen nafs tjener [synd] undtagen imod sig selv. Og ingen, der bærer en byrde, skal bære en andens byrde [af synder]. Derefter er jeres tilbagevenden til jeres Herre, og han vil fortælle jer om det, I

plejede at være uenige om."" [Sūrah al-An'ām:6:164].

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَلَمَّا يَهْدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَأَلَمَّا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝﴾

"Den, der lader sig retlede, gør det kun til fordel for sig selv. Og den, der farer vild, farer kun vild imod sig selv. Og ingen, der bærer en byrde, skal bære en andens byrde [af synder]. Og Vi straffer ikke, før Vi har sendt et sendebud." [Sūrah al-Isrā':17:15]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلَتِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكَا
فَأَنَّمَا يَتَرَكَا لِنَفْسِهِ ۚ إِلَىٰ اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝﴾

"Og ingen bærer en andens byrde. Og hvis en tungt belastet [sjæl] kalder til [hjælp med] sin byrde, vil intet af den blive båret [for den], selv hvis det er en nær slægtning. Du advarer kun dem, der er bevidste om deres Herre i det skjulte og opretholder ṣalāh (den foreskrevne bøn). Og den, der renser sig, renser sig kun til gavn for sig selv. Og til Allāh er tilbagevenden." [Sūrah Fāṭir:35:18]

16 – Formålet med at skabe menneskene er: At tilbede Allāh alene.

Formålet med at skabe menneskene er: At tilbede Allāh alene. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝﴾

"Og Jeg skabte ikke djinnerne og menneskene undtagen for at de skulle tilbede Mig alene." [Sūrah adh-Dhāriyāt:51:56]

17 – Islām har æret mennesket – mænd såvel som kvinder – og sikret dets fulde rettigheder. Og Han har gjort det ansvarligt for alle dets valg, handlinger og dispositioner, og Han holder det ansvarligt for enhver handling, som skader det selv eller skader andre.

Islām har æret mennesket – mænd såvel som kvinder. Allāh – ophøjet er Han – skabte mennesket til at være en stedfortræder på jorden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾

"Og da din Herre sagde til englene: "Sandelig, Jeg vil sætte en forvalter på jorden." [Sūrah al-Baqarah:2:30]

Og denne ære omfatter alle Ādams børn. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾

"Og Vi har sandelig æret Ādams børn og båret dem til lands og vands, og forsynet dem med gode ting og begunstiget dem over mange af dem, som Vi har skabt med stor gunst." [Sūrah al-Isrā':17:70]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾

"Vi har sandelig skabt mennesket i den mest fuldendte og harmoniske form." [Sūrah At-Tīn:95:4]

Og Allāh har forbudt mennesket at gøre sig selv til en ydmyget og underdanig efterfølger af nogen, der tilbedes, følges eller adlydes ved siden af Allāh. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ . إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾

"Og blandt mennesker er der [alligevel] nogle, der tager ligestillede ved siden af Allāh, som de elsker, som de elsker Allāh. Men de, som tror, har en stærkere kærlighed til Allāh. Og gid de, der handler uret, blot kunne se – når de ser straffen – at al magt tilhører Allāh [alene], og at Allāh er streng i [Sin] straf (166). Når de, som blev fulgt [tilbedt i denne verden], sige sig fri af dem, der fulgte dem, og de vil [alle] se straffen [på dommens dag], og båndene mellem dem vil blive brud." (167) [Sūrah al-Baqarah:2:165-166]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han tydeliggør tilstanden hos tilhængerne og dem, der blev fulgt i falskhed, på opstandelsens dag:

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِلَ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿32﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا الذِّمَامَةَ لِمَا رَأَوْا

الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
{(33)}

32. "De hovmodige vil sige til dem, der var blevet gjort svage: 'Var det os, der afholdt jer fra vejledningen, efter at den var kommet til jer? Tværtimod var I mudjrimīn (dem, der begår alvorlige synder og forbrydelser – særligt kufr (fornægtelse af troen)).'"

33. "Og de, der var blevet gjort svage, sagde til dem, der var hovmodige: 'Tværtimod! Det var jeres rænkespil nat og dag, da I befalede os at begå kufr (fornægtelse af troen) mod Allāh og sætte ligemænd ved Hans side.' Og de vil skjule deres anger, når de ser straffen. Og Vi vil lægge lænker om halsene på dem, der fornægtede. Bliver de gengældt for andet end det, de plejede at foretage sig?" [Sūrah Saba':34:32 - 33].

Og det hører til Allāhs – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – fuldkomne retfærdighed på opstandelsens dag, at Han lader de vildledende kaldere og ledere bære deres egne byrder og byrderne fra dem, som de vildleder uden viden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾

"[For] at de skal bære deres byrder fuldt ud på opstandelsens dag og [også] nogle af byrderne fra

dem, som de vildledte uden viden. Sandelig, slet er det, de bærer." [Sūrah an-Nahl:16:25].

Og Islām har sikret mennesket dets fulde rettigheder i denne verden og i det hinsidige. Og de største rettigheder, som Islām har sikret og tydeliggjort for menneskene, er: Allāhs ret over menneskene og menneskenes ret hos Allāh.

فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»

Overleveret af Mu‘ādh – må Allāh være tilfreds med ham. Han sagde: "Jeg red bag Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – da han sagde: 'O Mu‘ādh!' Jeg svarede: 'Labbayk (jeg står til din tjeneste) og sa‘dayk (må det bringe dig glæde).' Derefter sagde han det samme tre gange. Han sagde: 'Ved du, hvad Allāhs ret over tjenerne er?' Jeg svarede: 'Nej.' Han sagde: 'Allāhs ret over tjenerne er, at de tilbeder Ham og ikke begår (må det bringe dig glæde) med Ham i noget som helst.' Derefter red han videre en stund og sagde: 'O Mu‘ādh!' Jeg svarede: 'Labbayk (jeg står til din tjeneste) og sa‘dayk (må det bringe dig glæde)' Han sagde: 'Ved du, hvad tjenernes ret hos Allāh er, når de gør dette? At Han ikke straffer dem.'" Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6840)

Og Islām har sikret mennesket dets sande religion, dets efterkommere, dets ejendom og dets ære. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا»

"Sandelig, Allāh har gjort jeres blod, jeres ejendom og jeres ære ukrænkelige for jer, ligesom ukrænkeligheden af denne jeres dag, i denne jeres måned og i denne jeres by." Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6501) Sendebudet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – bekendtgjorde denne store pagt under Ḥajdijat al-Widā' (Afskedshajdjen), som mere end hundrede tusinde af ledsagerne overværede. Og han gentog dette budskab og understregede det på Yawm an-Nahr (Slagtedagen) under Ḥajdijat al-Widā' (Afskedshajdjen).

Og Islām har gjort mennesket ansvarligt for alle dets valg, handlinger og dispositioner. Allāh – op højet er Han – siger:

﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عَهْدِهِ وَخَرَجْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾

"Og Vi har fæstnet ethvert menneskes [gerningers følge] til dets hals. Og på opstandelsens dag vil Vi bringe ham en bog [gerningsregister], [som] han vil finde vidt åben." [Sūrah al-Isrā':17:13]. Det vil sige: Alt, hvad et menneske

udfører af godt eller ondt, gør Allāh knyttet til det, så det ikke går videre til andre. Derfor vil det ikke blive draget til regnskab for andres gerninger, og andre vil ikke blive draget til regnskab for dets gerninger. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾

O menneske! Sandelig, du stræber utrætteligt hen imod din Herre, og du vil møde Ham. [Sūrah al-Inshiqāq:84:6]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾

"Den, der udøver retskafne gerninger, gør det til gavn for sig selv. Og den, der handler ondt, gør det til skade for sig selv. Og din Herre er på ingen måde uretfærdig mod tjenerne." [Sūrah Fuṣṣilat:41:46]

Og Islām holder mennesket ansvarligt for enhver handling, som skader det selv eller skader andre. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

"Og den, der begår en synd [stor eller lille], begår den kun imod sig selv. Og Allāh er evig vidende, evig vis." [Sūrah an-Nisā':4:111]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾

"På grund af det [Qābīl begik] foreskrev Vi Banī Isrā'īl (Israels børn), at den, der dræber et menneske uden [at det er som gengældelse] for [mord på] et [andet] menneske eller [som straf for]

at stifte fordærv på jorden, det er, som om han har dræbt hele menneskeheden. Og den, der holder den i live, det er, som om han har holdt hele menneskeheden i live." [Sūrah al-Mā'idah:5:32]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ»

"Ingen sjæl bliver dræbt uretfærdigt, uden at Adams første søn bærer en andel af dens blod, fordi han var den første, der indførte drabet." Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (5150).

18 – Islām har gjort manden og kvinden lige med hensyn til handlinger, ansvar, gengældelse og belønning.

Islām har gjort manden og kvinden lige med hensyn til handlinger, ansvar, gengældelse og belønning. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾

"Og den, der udøver retskafne gerninger, hvad enten det er en mand eller en kvinde, og er troende – sådanne vil træde ind i paradiset, og de vil ikke blive forurettet en naqīr (prik)." [Sūrah an-Nisā':4:124]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"Den, der handler retskaffent – hvad enten det er en mand eller en kvinde – mens vedkommende er troende, vil Vi sandelig lade leve et godt liv. Og Vi vil sandelig belønne dem med deres belønning i forhold til det bedste af det, de plejede at foretage sig." [Sūrah an-Nahl:16:97] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

"Den, der udøver en ond gerning, vil kun blive gengældt med det tilsvarende. Og den, der udøver retskafne gerninger, hvad enten det er en mand eller en kvinde, og er troende, sådanne vil træde ind i paradiset, hvor de vil blive forsørget uden regnskab." [Sūrah Ghāfir:40:40]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّيِّمِينَ وَالصَّيِّمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُنَّ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُنَّ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

"Sandelig, muslimske mænd og muslimske kvinder, troende mænd og troende kvinder, hengivne mænd og hengivne kvinder, sandfærdige mænd og sandfærdige kvinder, tålmodige mænd og tålmodige kvinder, ydmyge mænd og ydmyge kvinder, og mænd, der giver şadaqah (valgfri velgørenhed), og kvinder, der giver şadaqah (valgfri velgørenhed), og mænd, der faster, og

kvinder, der faster, og mænd, der beskytter deres kønsdele [mod skamløshed], og kvinder, der beskytter [mod skamløshed]. Og mænd, der ihukommer Allāh meget, og kvinder, der ihukommer [Allāh meget]. For dem har Allāh forberedt tilgivelse og en mægtig belønning." [Sūrah al-Aḥzāb:33:35].

19 – Islām har æret kvinden og betragtet kvinder som mændenes ligearter. Og Islām har pålagt manden forsørgelsespligt, hvis han er i stand til det. Således påhviler forsørgelsen af datteren hendes far, forsørgelsen af moderen hendes søn, hvis han er voksen og i stand til det, og forsørgelsen af hustruen hendes mand.

Og Islām betragter kvinder som mænds ligearter. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّ النِّسَاءَ شَفَائِقُ الرِّجَالِ»

"Sandelig, kvinder er mændenes ligearter." Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (113).

Og blandt de måder, hvorpå Islām har æret kvinden, er, at Islām har pålagt sønnen at forsørge sin mor, hvis han er i stand til det. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«يَدُ الْمُعْطِي الْعُلْيَا أُمُّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتُكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ»

"Den givende hånd er den øverste. [Forsørg og giv til] din mor, din far, din søster og din bror, og derefter den nærmeste efter den nærmeste." Overleveret af Imām Aḥmad En redegørelse for forældrenes status vil, med Allāhs tilladelse, følge i afsnit nr. (29).

Og blandt de måder, hvorpå Islām har æret kvinden, er, at det har pålagt manden at forsørge sin hustru, hvis han er i stand til det. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَأْءَاتَهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾

"Lad den, der har rigelighed, bruge [på forsørgelse] af sin rigelighed. Og lad den, hvis forsyning er blevet begrænset, bruge af det, som Allāh har givet ham. Allāh pålægger ingen sjæl andet end det, Han har givet den. Allāh vil bringe lettelse efter vanskelighed." [Sūrah at-Ṭalāq:65:7].

وَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا: مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى الزَّوْجِ؟ قَالَ: «نُطْعُمُهَا إِذَا طَعِمْتُ وَتَكْسُوهَا إِذَا اكْتَسَيْتُ وَلَا تُضْرِبُ الْوَجْهَ وَلَا تُفْتَحُ»

Og en mand spurgte Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham: "Hvad er hustruens ret over manden?" Han sagde: "At du giver hende mad, når du selv spiser, og klæder hende, når du selv klæder dig, og at du ikke slår [hende] i ansigtet og ikke forhåner hende." Overleveret af Imām Aḥmad. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –

sagde, idet han tydeliggjorde nogle af de rettigheder, som kvinder har over deres ægtemænd:

«وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ»

"Og de har ret til deres forsørgelse og deres beklædning fra jer på retmæssig og passende vis." Şahīḥ Muslim. Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَفُوتُ»

"Det er synd nok for et menneske, at det forsømmer dem, det forsørger." Overleveret af Imām Aḥmad Og al-Khaṭṭābī sagde: "Hans ord: 'dem, det forsørger' betyder: den, hvis forsørgelse påhviler ham. Meningen er således, som om han sagde til den, der giver almisse: Giv ikke almisse af det, som ikke er ud over din families forsørgelse, i søgen efter belønning; for dette kan vende sig til synd, hvis du forsømmer dem."

Og blandt de måder, hvorpå Islām har æret kvinden, er, at det har pålagt faderen at forsørge sin datter. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِيمَ الرَّضَاعَةُ عَلَى الْمَوْلِدِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾

"Og det påhviler den, som barnet er født til [faderen], at forsørge dem [mødrene] med underhold og beklædning på retmæssig og passende vis." [Sūrah al-Baqarah:2:233] Således har Allāh tydeliggjort, at faderen, som der fødes et

barn til, er forpligtet til at sørge for sit barns forsørgelse og beklædning på retmæssig og passende vis. Og Allāhs – ophøjet er Han – ord:

{ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ }

"Hvis de da ammer [barnet] for jer, så giv dem deres løn." [Sūrah at-Talāq:65:6] Allāh har gjort betalingen for barnets amning obligatorisk for faderen. Dette viser, at barnets forsørgelse påhviler faderen, og ordet "barn" omfatter både drengen og pigen. Og i den følgende ḥadīth er der et bevis på, at forsørgelsen af hustruen og børnene påhviler faderen. Overleveret af 'Ā'ishah – må Allāh være tilfreds med hende. Hun sagde, at Hind sagde til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –: "Abū Sufyān er en nærig mand, og jeg har behov for at tage af hans penge." Han svarede:

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدِكَ بِالْمَعْرُوفِ»

"Tag det, der er tilstrækkeligt for dig og dit barn, på retmæssig og passende vis." Overleveret af al-Bukhāri. Og den ædle Profet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – tydeliggjorde fortræffeligheden ved forsørgelsen af døtre og søstre og sagde:

«مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبِينَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعِهِ السَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى»

"Den, der tager sig af to eller tre døtre, eller to eller tre søstre, indtil de forlader hans forsørgelse, eller han dør og efterlader dem, jeg og han vil være som

disse to." Og han pegede med sine to fingre – pegefingern og langfingern." Overleveret i as-Silsilah as-Şaḥīḥah, nr. (296).

20 – Døden er ikke den evige udslettelse, men en overgang fra handlingens bolig til gengældelsens bolig. Døden omfatter både legemet og sjælen. Sjælens død består i dens adskillelse fra legemet; derefter vender den tilbage til det efter opstandelsen på opstandelsens dag. Og sjælen overgår ikke efter døden til et andet legeme, og den reinkarneres ikke i et andet legeme.

Døden er ikke den evige udslettelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يَتُوفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي نُكَلِّمُكُمْ تَمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾

"Sig: 'Dødens engel, som er blevet betroet [opgaven med] jer, vil tage jer[-es sjæle]til sig. Derefter vil I blive bragt tilbage til jeres Herre.'" [Sūrah as-Sadjdah:32:11]. Døden omfatter både legemet og sjælen. Sjælens død består i dens adskillelse fra legemet; derefter vender den tilbage til det efter opstandelsen på opstandelsens dag. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿اللَّهُ يَتُوفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

"Allāh tager sjælene ved deres død og dem, der ikke er døde, under deres søvn. Så holder Han dem tilbage, for hvilke Han har bestemt døden, og sender de andre tilbage indtil en fastsat frist. Sandelig, heri er der tegn for folk, der reflekterer." [Sūrah az-Zumar:39:42]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّ الرُّوحَ إِذَا فُيِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ»

"Sandelig, når sjælen tages, følger blikket den." Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (920). Og efter døden overgår mennesket fra handlingens bolig til gengældelsens bolig. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾

"Til Ham er jeres tilbagevenden, alle sammen. Allāhs løfte er sandt. Sandelig, Han påbegynder skabelsen [uden forudgående eksistens], derefter gentager Han den, for at belønne dem, som tror og udøver retskafne gerninger, med retfærdighed. Men dem, der fornægter, for dem er der en drik af skoldhedt vand og en smertefuld straf, fordi de plejede at fornægte." [Sūrah Yūnus:10:4].

Sjælen overgår ikke efter døden til et andet legeme, og den reinkarneres heller ikke i et andet legeme. For påstanden om reinkarnation understøttes hverken af fornuften eller sanserne, og der findes ingen overlevering fra Profeterne –

fred være med dem – som bevidner denne trosopfattelse.

21 – Islām kalder til troen på de store trosgrundlag, nemlig: (a) troen på Allāh, (b) troen på Hans engle, (c) troen på de guddommelige skrifter såsom at-Tawrah (Toraen), al-Indjil (Evangeliet), az-Zabūr (Salmerne) – før deres forvanskning – og Koranen, d) troen på samtlige profeter og sendebud – fred være med dem – samt troen på den sidste blandt dem, Muḥammad – Allāhs Sendebud, som afsluttede profeternes og sendebuddenes række., (e) troen på den yderste dag – for vi ved, at hvis dette jordiske liv var enden, ville livet og eksistensen være ren meningsløshed – og (f) troen på al-qaḍā’ wa al-Qadar (Allāhs bestemmelse og forudbestemmelse).

Islām kalder til troen på de store trosgrundlag, som alle Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem – kaldte til, nemlig:

1 - Troen på Allāh som Herre, Skaber, Forsørger og Den, der styrer dette univers, og at Han alene er Den, der har ret til tilbedelse, og at tilbedelsen af alt

andet end Ham er ugyldig, og at alt, hvad der tilbedes ved siden af Ham, er ugyldigt. Derfor tilkommer tilbedelse kun Ham, og ingen tilbedelse er gyldig undtagen for Ham. Beviserne for dette emne er allerede blevet redegjort for i afsnit nr. (8).

Og Allāh – ophøjet er Han – har nævnt disse store trosgrundlag i mange forskellige āyāt i Den Mægtige Koran. Blandt dem er Hans – ophøjet er Han – ord:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

"Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og én tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [De siger]: "Vi gør ingen forskel mellem nogen af Hans sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi beder om] Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen."" [Sūrah al-Baqarah:2:285]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّ ذَوِي الْقَرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبَنَ السَّبِيلَ وَالسَّيِّئَاتِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

"[Sand] fromhed består ikke i, at I vender jeres ansigter mod øst eller vest, men [sand] fromhed er [hos] den, der tror på Allāh, den yderste dag,

englene, Skriften og profeterne – og som giver af sin rigdom, på trods af kærligheden til den, til slægtninge, de faderløse, de trængende, den vejfarende, de bedende [om hjælp] og til [frigivelse af] slaver – og [som] opretholder aṣ-ṣalāh (bønnen) og giver az-zakāt (den obligatoriske almisse). Og [sand fromhed findes hos] dem, der holder deres løfte, når de indgår det, og [hos] dem, der udviser ṣabr (tålmodighed) i ulykke, modgang og under krig. Det er dem, som er sandfærdige. Og det er dem, som er de gudsbevidste." [Sūrah al-Baqarah:2:177]. Og Allāh – ophøjet er Han – kalder til troen på disse trosgrundlag og tydeliggør, at den, der fornægter dem, visselig er faret vild i en fjern vildfarelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ءَلَكُمُ الْكِتَابُ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَلَكُمُ الْكِتَابُ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ءَلْيَوْمَ ءَلْآخِرُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

"O I som tror! Tro på Allāh og Hans Sendebud og den Bog, som Han har åbenbaret til Hans Sendebud, og den Bog, som Han åbenbarede før [den]. Og den, der fornægter Allāh, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebud og den yderste dag, er sandelig faret vild i en fjern vildfarelse." [Sūrah an-Nisā':4:136]. Og i en ḥadīth overleveret af 'Umar ibn al-Khaṭṭāb – må Allāh være tilfreds med ham – sagde han:

﴿بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَىٰ عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّىٰ جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَىٰ رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَىٰ

فَجَذَبَهُ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

"Mens vi en dag sad hos Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kom der pludselig en mand til os. Han bar meget hvide klæder og havde meget sort hår. Der sås ingen spor af rejse på ham, og ingen af os kendte ham. Han satte sig hos Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og lagde sine knæ mod hans knæ og sine håndflader på sine lår. Han sagde: 'O Muḥammad! Fortæl mig om Islām.' Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: 'Islām er, at du bevidner Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og at Muḥammad er Allāhs Sendebud, at du opretholder aṣ-ṣalāh (bønnen), giver az-zakāt (den obligatoriske almisser), faster i Ramaḍān og udfører Ḥadjdj (pilgrimsfærden) til Det Hellige Hus, hvis du er i stand til det.' Han sagde: 'Du har talt sandt.' Vi undrede os over ham; han spurgte ham og bekræftede ham [samtidig]. Han sagde: 'Fortæl mig om īmān (tro).' Han sagde: 'At du tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebud, den yderste dag, og at du tror på al-qadar

(forudbestemmelsen), dets gode og dets onde.' Han sagde: 'Du har talt sandt.' Han sagde: 'Fortæl mig om ihsān (åndelig fuldkommenhed).' Han sagde: 'At du tilbeder Allāh, som om du ser Ham. For selv hvis du ikke ser Ham, så ser Han sandelig dig.'" Sahīh Muslim 8. I denne ḥadīth kom Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – til Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og spurgte ham om religionens niveauer, som er: Islām, īmān (tro) og ihsān (åndelig fuldkommenhed). Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – besvarede ham, hvorefter Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – fortalte sine ledsagere – må Allāh være tilfreds med dem – at dette var Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – som var kommet til dem for at lære dem deres religion. Dette er Islām: et guddommeligt budskab overbragt af Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – viderebragt til menneskeheden af Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og bevaret af hans ledsagere – må Allāh være tilfreds med dem – som viderebragte det til menneskeheden efter ham.

2 – īmān (troen) på englene. De er en del af den usete verden, som Allāh har skabt, givet en bestemt skikkelse og betroet store opgaver. En af deres fornemste opgaver er at formidle de guddommelige

budskaber til Sendebuddene og Profeterne – fred være med dem. Den fornemste af englene er Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham. Og blandt beviserne på, at Djibrīl – fred være med ham – nedbragte åbenbaringen til sendebuddene – fred og velsignelser være med dem – er Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ أَنْ نَذِيرُوا أَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾

"Han sender englene ned med ånden [åbenbaringen] efter Hans befaling, til hvem Han vil af sine tjenere: "Advar [menneskene], at der er ingen gud, undtagen Mig. Så vær bevidste om Mig."" [Sūrah an-Nahl:16:2]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِنَّهُ لَنَزْلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (196)﴾

192. "Og den [Koranen] er sandelig verdneres Herres åbenbaring."

193. "Den troværdige ånd (Djibrīl [Gabriel]) har bragt den ned."

194. "På dit hjerte [O Muḥammad], således at du kan blive en af varslerne."

195. "På et tydeligt arabisk sprog."

196. "Og sandelig, den er [nævnt] i de tidligere folks Skrifter." [Sūrah ash-Shu‘arā’:26:192-196].

3 – Īmān (troen) på de guddommelige Bøger, såsom at-Tawrah (Toraen), al-Indjil (Evangeliet) og az-Zabūr (Salmerne) – før deres forvanskning – samt Koranen. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ءَالْكِتٰبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ ءَالْكِتٰبِ الَّذِي اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا﴾

"O I som tror! Tro på Allāh og Hans Sendebud og den Skrift, som Han har åbenbaret til Hans Sendebud, og den Skrift, som Han åbenbarede før [den]. Og den, der fornægter Allāh, Hans engle, Hans skrifter, Hans sendebud og den yderste Dag, er sandelig faret vild i en fjern vildfarelse." [Sūrah an-Nisā':4:136]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ (3) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقٰنَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَّاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْ اَنْتِقَامٍ (4)﴾

3. "Han har sendt Bogen ned til dig [O Muḥammad] med sandheden, bekræftende det, der var før den, og Han åbenbarede at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet)."

4. "Tidligere som retledning for menneskene, og Han åbenbarede al-Furqān (sondring mellem sandt og falsk). Sandelig, de der fornægter Allāhs āyāt, for dem er der en hård straf [i vente]. Og Allāh er mægtig, Herren over gengældelse." [Sūrah Āl 'Imrān:3:3-4]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿عَامِنَ الرَّسُولِ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ عَامِنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

"Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og én tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [De siger]: "Vi gør ingen forskel mellem nogen af Hans sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi beder om] Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen."" [Sūrah al-Baqarah:2:285]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ عَامِنًا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٩٥﴾

84. "Sig [O Muḥammad]: "Vi tror på Allāh, og på det der blev sendt ned til os [af åbenbaringen]. Og det der blev sendt ned til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'il (Ishmael), Ishāq (Isak), Ya'qūb (Jakob) og stammerne . Og på det der blev givet til Mūsā (Moses), 'Isā (Jesus) og [til de andre] profeter fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem, og vi underkaster os Ham."" [Sūrah Āl 'Imrān:3:84]

4 - Īmān (troen) på alle Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem. Derfor er det obligatorisk at tro på alle Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem – og at være overbevist om, at de alle er sendebud fra Allāh, som overbringer Allāhs budskaber, Hans religion og

Hans lov til deres folk. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

"Sig [O I troende]: "Vi tror på Allāh og på det, der er åbenbaret til os, og på det, der blev åbenbaret til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'il (Ishmael), Ishāq (Isak), Yā'qūb (Jakob) og stammerne . Og [vi tror også på] det, der blev givet til Mūsā (Moses) og 'Īsā (Jesus), samt det, der blev givet til profeterne fra deres Herre. Vi skelner ikke mellem nogen af dem, og vi underkaster os Ham." [Sūrah al-Baqarah:2:136]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبِّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

"Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og én tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [De siger]: "Vi gør ingen forskel mellem nogen af Hans sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi beder om] Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen."" [Sūrah al-Baqarah:2:285]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Vi tror på Allāh, og på det der blev sendt ned til os [af åbenbaringen]. Og det der blev sendt ned til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'il (Ishmael), Iṣḥāq (Isak), Ya'qūb (Jakob) og stammerne . Og på det der blev givet til Mūsā (Moses), 'Īsā (Jesus) og [til de andre] profeter fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem, og vi underkaster os Ham."" [Sūrah Āl 'Imrān:3:84].

Og at tro på den sidste blandt dem, nemlig Muḥammad – Allāhs Sendebud, som afsluttede profeternes og sendebuddenes række. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾

"Og [Husk] da Allāh sluttede pagt med profeterne [idet Han sagde]: "Hvad end jeg giver jer af skriften og visdommen, og der derefter kommer et sendebud, som bekræfter, hvad der er hos jer, [så], skal I sandelig tro på ham, og I skal sandelig hjælpe ham." Han [Allāh] sagde: "Bekræfter I, og godtager I min pagt i denne sag?" De sagde: "Vi bekræfter." Han sagde: "Så bevidn det, og Jeg er med jer blandt dem, der bevidner."" [Sūrah Āl 'Imrān:3:81].

Derfor gør Islām det obligatorisk at tro på alle Profeterne og Sendebuddene i generel forstand, og at tro på den sidste blandt dem, nemlig

Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som afsluttede profeternes og sendebuddenes række. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا ٱلتَّوْرَةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "O Bogens folk! I står ikke på noget, før I efterlever [det, der står i] at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet), og det, der er blevet sendt ned til jer fra jeres Herre."" [Sūrah al-Mā'idah:5:68]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "O, Skriftens folk. Kom til et fælles ord mellem os og jer; at vi ikke tilbeder andre end Allāh, og at vi ikke stiller nogen partner ved Hans side, og at ingen af os skal tage andre til Herre i stedet for Allāh." Hvis de så vender sig bort, så sig: "Bevidn, at vi er muslimer."" [Sūrah Āl 'Imrān:3:64].

Og den, der benægter én profet, har derved fornægtet alle profeterne og sendebuddene – fred være med dem – og derfor siger Allāh – ophøjet er Han – idet Han beretter om Sin dom over Profeten Nūḥ (Noa) folk – fred være med ham:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ﴾

"Og Nūḥs (Noas) folk benægtede sendebuddene." [Sūrah ash-Shu‘arā’:26:105]. Det er velkendt, at intet sendebud kom før Profeten Nūḥ (Noa) – fred være med ham – og alligevel var hans folks benægtelse af ham en benægtelse af alle profeterne og sendebuddene; for deres kald er ét, og deres mål er ét.

5 – Īmān (troen) på den yderste dag. Det er opstandelsens dag. Ved afslutningen af dette jordiske liv vil Allāh befale englen Isrāfil – fred være med ham – at blæse dødens blæsning, hvorefter alle, som Allāh vil, vil falde om og dø. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

"Og der vil blive blæst i Hornet, og dem i himlene og dem på jorden vil dø, undtagen dem, som Allāh vil. Derefter vil der blive blæst i det igen, og se, de vil stå oprejste og se." [Sūrah az-Zumar:39:68]. Og når alle i himlene og på jorden er gået til grunde, undtagen dem, som Allāh vil, vil Allāh folde himlene og jorden sammen, som Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكَتُوبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"Den dag, hvor Vi ruller himlen sammen, ligesom en skriftrulle rulles sammen. Sådan som Vi skabte den første skabelse, vil Vi bringe den tilbage

[igen]. Et [bindende] løfte for Os. Vi vil sandelig gøre det.” [Sūrah al-Anbiyā':21:104]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"De værdsatte ikke Allāh med Hans rette værdsættelse. Og hele jorden vil være i Hans greb på opstandelsens dag, og himlene [vil være] sammenrullede i Hans højre [hånd]. Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han over det, som de associerer [med Ham]." [Sūrah az-Zumar:39:67] Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ. ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»

"Allāh – mægtig og majestætisk er Han – vil folde himlene på yawm al-qiyāmah (opstandelsens dag), derefter vil Han tage dem i Sin højre hånd. Derefter vil Han sige: 'Jeg er Kongen. Hvor er tyrannerne? Hvor er de hovmodige?' Derefter vil Han folde jordene i Sin venstre hånd. Derefter vil Han sige: 'Jeg er Kongen. Hvor er tyrannerne? Hvor er de hovmodige?'" Overleveret af Muslim.

Derefter vil Allāh befale englen, hvorefter han vil blæse i det endnu en gang, og se, de vil stå oprejste og se. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

"Derefter vil der blive blæst i det igen, og se, de vil stå oprejste og se." [Sūrah az-Zumar:39:68]. Så når Allāh genoprejser skabningerne og forsamler dem til regnskabet, siger Allāh – ophøjet er Han:

﴿يَوْمَ تَسْقُطُ السَّمَكُوتُ عَلَى الْأَرْضِ مِمَّا عَنِهِنَّ أُولَٰئِكَ خَشِِرُ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾

"På den dag, hvor jorden vil sprække for dem, [idet de vil komme ud af den], mens de vil skynde sig [mod kalderen]. Det vil være en samling, så let for Os." [Sūrah Qāf:50:44]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

"Den Dag, hvor de træder frem, vil intet af dem være skjult for Allāh. Hvem tilhører Herredømmet denne Dag? Allāh, Den Ene, Den Altbesejrende." [Sūrah Ghāfir:40:16]. Og på denne dag vil Allāh stille alle mennesker til regnskab, give enhver forurettet oprejsning over for den, der forurettede ham, og enhver person vil blive gengældt for det, den har gjort. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

"I dag vil enhver blive gengældt for det, denne har tjent. Der er ingen uret i dag. Sandelig, Allāh er hurtig i afregningen.." [Sūrah Ghāfir:40:17]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

"Sandelig, Allāh gør ikke uret så meget som vægten af et atom. Og hvis det er en god gerning, mangedobler Han den og giver fra Sig Selv en

mægtig belønning." [Sūrah an-Nisā':4:40]. Allāh – ophøjet er Han – siger: "Så den, som har gjort vægten af et atom af godt, vil se det." (7)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

8. "Og den, som har gjort vægten af et atom af dårligt, vil se det." [Sūrah az-Zalzalah:99:7-8] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ﴾

"Og Vi vil stille retfærdighedens vægtskåle frem til opstandelsens dag, og ingen vil blive forurettet det mindste. Og selv om den [handlingen] vejer som et sennepskorn, vil Vi bringe den frem. Og tilstrækkelig er Vi til at holde regnskab." [Sūrah al-Anbiyā':21:47].

Og efter genopstandelsen og regnskabet kommer gengældelsen. Den, der gør godt, ham tilkommer den evige lyksalighed, som aldrig ophører; og den, der gør ondt og fornægter, ham tilkommer straffen. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ يَّحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَأَلْذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾﴾

56. "Herredømmet tilkommer Allāh på den dag, Han vil dømme mellem dem. Så de, der tror og udøver retskafne gerninger, vil være i lyksalighedens haver."

57. "Men de, der fornægter og benægter Vore tegn, de er dem, for hvilke der vil være en

vanærende straf." [Sūrah al-Ḥadjdj:22:56-57] Og vi ved, at hvis dette jordiske liv var enden, ville livet og tilværelsen være ren formålsløshed. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾

"Så tror I, at Vi har skabt jer for intet? Og at I vitterligt ikke skal bringes tilbage til Os?" [Sūrah al-Mu'minūn:23:115].

6 - Īmān (troen) på al-qadā' og al-qadar (skæbnen og forudbestemmelsen), hvilket indebærer, at man skal tro på, at Allāh ved alt, hvad der er sket, hvad der sker, og hvad der vil ske i dette univers, og at Allāh har nedskrevet alt dette før skabelsen af himlene og jorden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾

"Og hos Ham er nøglerne til det skjulte; ingen kender dem undtagen Han. Og Han ved, hvad der findes på landjorden og i havet. Og intet blad falder, uden at Han ved det, og intet korn i jordens mørke, og intet vådt og intet tørt, uden at det er [nedfældet] i en åbenbar bog." [Sūrah al-An'ām:6:59]. Og at Allāh har omsluttet alt med Sin viden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾

"Allāh er Dden, der har skabt syv himle, og af jorden tilsvarende dem. Befalingen nedsendes iblandt dem, for at I kan vide, at Allāh er i stand til alt, og at Allāh har omsluttet alle ting med Sin viden." [Sūrah at-Talāq:65:12]. Og at intet sker i dette univers, undtagen at Allāh har ønsket det, villet det, skabt det og lagt dets årsager til rette. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

"Den, til hvem himlenes og jordens herredømme tilhører, og som hverken har en søn eller nogen partner i herredømmet, og som har skabt alt og fastsatte det i præcist mål." [Sūrah al-Furqān:25:2]. Og i dette ligger Hans fuldkomne visdom, som menneskene ikke kan begribe. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿حِكْمَةٌ بُلْغَةً فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ﴾

"En fuldkommen visdom, men advarslerne er ikke til nytte [for dem]." [Sūrah al-Qamar:54:5]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Og det er Ham, der påbegynder skabelsen og derefter gentager den, og det er lettere for Ham. Og Ham tilkommer den mest ophøjede beskrivelse i himlene og på jorden, og Han er Den Almægtige, Den Alwise." [Sūrah ar-Rūm:30:27]. Og Allāh –

ophøjet er Han – har beskrevet Sig Selv med visdom og kaldt Sig Selv Den Alwise. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Allāh bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham og [det samme gør] englene, og de som har viden. [Han er] Den, der opretholder retfærdigheden. Der er ingen anden gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham, Den Almægtige, Den Alwise." [Sūrah Āl 'Imrān:3:18]. 555

Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han beretter om Profeten 'Īsā (Jesus) – fred være med ham – at han vil henvende sig til Allāh på opstandelsens dag og sige:

﴿إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Hvis Du straffer dem, så er de visselig Dine tjenere. Og hvis Du tilgiver dem, så er Du – netop Du – Den Almægtige, Den Alwise." [Sūrah al-Mā'idah:5:118]. Og Allāh – ophøjet er Han – sagde til Profeten Mūsā (Moses) – fred være med ham – da Han kaldte på ham, mens han befandt sig ved Tūr-bjerget:

﴿يُمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"O Mūsā (Moses)! Sandelig, Jeg er Allāh, Den Almægtige, Den Alwise." [Sūrah an-Naml:27:9].

Og Han beskrev Den Mægtige Koran som visdomsfuld. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الرَّ كُتِبَ أَحْكَمَتْ ءَايَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾

"Alif – Lām – Rā. [Dette er] en Bog, hvis āyāt er blevet gjort faste og derefter uddybet fra Én, der er vis, vidende." [Sūrah Hūd:11:1]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُنْفَلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾

"Det er [en del] af den visdom, som din Herre har åbenbaret til dig [O Muḥammad]. Og sæt ikke en anden gud ved siden af Allāh, for så vil du [O menneske] blive kastet i djahannam (helvedet), bebrejdet, forkastet." [Sūrah al-Isrā':17:39].

22 - Profeterne – fred være med dem – er ufejlbarlige i det, de formidler fra Allāh, og de er beskyttet mod alt, der modsiger fornuften eller forkastes af den sunde moral. Profeterne er dem, der er pålagt at formidle Allāhs befalinger til Hans tjenere.

De besidder intet af rubūbiyyahs (herredømmets) eller ulūhiyyahs (retten til tilbedelse) særlige egenskaber; tværtimod er de mennesker som alle andre mennesker, til hvem Allāh – ophøjet er Han – åbenbarer Sine budskaber.

Profeterne (fred være med dem) er ufejlbarlige i det, de formidler fra Allah; for Allah udvælger de

bedste af Sine skabninger til at formidle Hans budskaber. Allah den Almægtige siger:

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾

"Allāh udvælger sendebud blandt engle og mennesker. Sandelig, Allāh er hørende, seende." [Sūrah al-Ḥadjj:22:75]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

"Sandelig, Allāh udvalgte Ādam, Nūḥ (Noa), Ibrāhīms (Abrahams) slægt og Imrāns slægt over alle verdnerne." [Sūrah Āl 'Imrān:3:33]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَالَ يُمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾

"Han [Allāh] sagde: "O Mūsā (Moses)! Jeg har udvalgt dig frem for [alle] mennesker ved Mine budskaber og ved Mine ord. Så tag det, Jeg har givet dig, og vær blandt de taknemmelige." [Sūrah al-A'rāf:7:144]. Og Sendebuddene – fred og velsignelser være med dem – ved, at det, der åbenbares til dem, er den guddommelige åbenbaring, og de bevidner englenes nedstigning med åbenbaringen. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿عَلَّمَ الْغَيْبَ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (26) ﴿إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (27) ﴿لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ (28) ﴿

26. "[Han er] Den Alvidende om det usete. Så Han afslører ikke Sit usete for nogen."

27. "Undtagen et sendebud, som Han har udvalgt. Da anbringer Han [engle som] vogtere foran ham og bag ham."

28. "Så at han [Muḥammad] ved, at de [tidligere sendebud] har formidlet deres Herres budskaber. Og Han har omsluttet alt det, der er hos dem, og Han har opregnet alt i antal." [Sūrah al-Djinn:72:26-28]. Og Allāh befalede dem at formidle Hans budskaber. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

"O Sendebud [Muḥammad]! Forkynd det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre. Og hvis du ikke gør det, så har du [slet] ikke forkyndt Hans budskab. Og Allāh vil beskytte dig mod menneskene. Sandelig, Allāh retleder ikke det fornægtende folk.." [Sūrah al-Mā'idah:5:67]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَاسٍ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾

"[Vi sendte] sendebud, [som] bringere af glædelige budskaber, og varslere, for at menneskene ikke skulle have noget argument mod Allāh efter sendebuddene [var kommet til dem]. Og Allāh er mægtig, vis." [Sūrah an-Nisā':4:165]

Og Sendebuddene – må Allāhs velsignelser og fred være med dem – ærefrygter Allāh med den største ærefrygt og frygter Ham, så de hverken

tilføjer noget til Hans budskaber eller trækker noget fra dem. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ (44) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (45) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (46) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (47)}

44. "Og havde han [Profeten Muḥammad] opdigtet nogle udsagn og tillagt dem Os."

45. "Havde Vi sandelig grebet ham ved den højre [hånd]."

46. "Derefter havde Vi sandelig skåret hans hovedpulsåre over."

47. "Og ingen af jer kunne have afholdt [straffen] fra ham." [Sūrah al-Ḥāqqah:69:44-47] Ibn Kathīr – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Den Ophøjede siger: "Og havde han opdigtet nogle udsagn og tillagt dem Os", dvs. Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Hvis han havde været, som de påstod, en der opdigtede udsagn om Os, og havde tilføjet noget til budskabet eller trukket noget fra det, eller havde sagt noget fra sig selv og tilskrevet det til Os – og sådan forholder det sig ikke – så ville Vi have fremskyndet straffen over ham. Derfor siger Han: "så havde Vi sandelig grebet ham ved den højre [hånd]". Det er blevet sagt, at betydningen er: Vi ville have taget hævn over ham med den højre [hånd], fordi den er stærkere i sit greb. Og det er også blevet sagt, at betydningen er: Vi ville have grebet ham i hans højre hånd." Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فَالْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلمُ الْغُيُوبِ . مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الْوَاقِفَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

"Og [husk] når Allāh [på dommens dag] vil sige: "O 'Īsā (Jesus), Maryams (Marias) søn! Sagde du til menneskene: "Tag mig og min mor som to guder ved siden af Allāh?" Han [Jesus] vil sige: 'Lovprist være Du [fri for alle mangler er Du]. Det tilkommer mig ikke at sige det, som jeg ikke har ret til. Hvis jeg havde sagt det, ville Du visse have vidst det. Du ved, hvad der er i mit indre, men jeg ved ikke, hvad der er hos Dig. Sandelig, Du alene har den fulde viden om det skjulte." (116) "Jeg sagde ikke til dem andet end det, som Du befalede mig: 'Tilbed Allāh, min Herre og jeres Herre.' Og jeg var vidne over dem, så længe jeg var iblandt dem. Men da Du tog mig [til Dig], var det Dig, der var Vogteren over dem. Og Du er vidne over alle ting." (117) [Sūrah al-Mā'idah:5:116-117].

Og blandt Allāhs gunst over Hans profeter og Sendebud – fred og velsignelser være med dem – er, at Allāh gør dem standhaftige i formidlingen af Hans budskaber. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَالَ إِنِّي أَنشُدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (54) مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ (55) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

"Han sagde: "Sandelig, jeg tager Allāh som mit vidne, og vær også I vidner på, at jeg sandelig siger mig fri af [alt] det, I associerer [med Ham]." (54) Foruden Ham [Allāh]. Så læg jeres planer mod mig, alle [sammen], og giv mig derefter ingen udsættelse." (55)

"Jeg sætter sandelig min lid til Allāh, min Herre og jeres Herre. Der findes ingen skabning, uden at Han holder dens pandelok. Sandelig, min Herre er på den rette vej." [Sūrah Hūd:11:54-56] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لَتُفْتََرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ (73) وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (74) إِذَا لَا أَذَقُكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (75)

73. "Og sandelig, de havde nær fået dig [O Muḥammad] lokket væk fra det, Vi havde åbenbaret dig, for at du skulle opdigte noget andet om Os end det. Og da ville de have taget dig som en nær ven"

74. Og havde Vi ikke gjort dig standhaftig, så var du sandelig nær på at have hældet dig lidt imod dem."

75. "Da havde Vi sandelig ladet dig smage en dobbelt [straf] i livet og en dobbelt [straf] efter døden. Så ville du ikke have fundet dig nogen hjælper mod Os." [Sūrah al-Isrā':17:73-75]. Og disse āyāt og de foregående āyāt er et vidnesbyrd og et bevis på, at Koranen er en åbenbaring fra verdenernes Herre; for hvis den var fra

Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ville han ikke have indføjet sådanne ord, som er rettet mod ham selv.

Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – beskytter Sine sendebud mod mennesker. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

"O Sendebud [Muḥammad]! Forkynd det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre. Og hvis du ikke gør det, så har du [slet] ikke forkyndt Hans budskab. Og Allāh vil beskytte dig mod menneskene. Sandelig, Allāh retleder ikke det fornægtende folk." [Sūrah al-Mā'idah:5:67] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَفْقَهُمْ إِنْ كَانُ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ﴾

"Og recitér for dem [O Muḥammad] beretningen om Nūḥ (Noa), da han sagde til sit folk: "O, mit folk, hvis mit ophold [hos jer] og min påmindelse om Allāhs tegn tynger jer, så [vid at] jeg sætter min lid til Allāh. Så saml jeres sag og jeres partnere [de falske guder], og lad ikke jeres sag være uklar for jer. Træf derefter en afgørelse mod mig og giv mig ingen udsættelse."" [Sūrah Yūnus:10:71]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han beretter om,

Profeten Mūsās (Moses) – fred være med ham – udsagn: "De sagde: "Vor Herre, sandelig, vi frygter, at han vil fare hårdt frem imod os eller overskride [alle] grænser." (45). "Han [Allāh] sagde: "Frygt ikke. Jeg er sandelig med jer begge. Jeg hører, og Jeg ser."" (46) [Sūrah Ṭā-Hā:20:45-46]. Således har Allāh – ophøjet er Han – gjort det klart, at Han beskytter Sine Sendebud – fred være med dem – mod deres fjender, så de ikke kan nå dem med noget ondt. Og Allāh – ophøjet er Han – har meddelt, at Han bevarer Sin åbenbaring, så intet kan tilføjes dertil, og intet kan fjernes derfra. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

"Vi har sandelig sendt Påmindelsen [Koranen] ned, og Vi er sandelig dens Beskytter." [Sūrah al-Ḥidjr:15:9]

Og Profeterne – fred være med dem – er ufejlbarlige og beskyttet mod alt, der strider mod fornuften eller den sunde moral. Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han fremhæver Sin Profet Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – fortrin:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

"Og sandelig, du er vitterlig af en ophøjet moralsk karakter." [Sūrah al-Qalam:68:4]. Og Allāh – ophøjet er Han – sagde også om ham:

﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾

"Og jeres ledsager [Muḥammad] er bestemt ikke besat." [Sūrah at-Takwīr:81:22]; Dette er for, at de kan overbringe budskabet på bedste vis. Profeterne – fred være med dem – er dem, der er pålagt at formidle Allāhs befalinger til Hans tjenere. De besidder intet af rubūbiyyahs (herredømmets) eller ulūhiyyahs (retten til tilbedelse) særlige egenskaber; tværtimod er de mennesker som alle andre mennesker, til hvem Allāh åbenbarer Sine budskaber. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

"Deres sendebud sagde til dem: "Vi er ikke andet end mennesker ligesom jer, men Allāh skænker Sin gunst til, hvem Han vil blandt Sine tjenere. Og det tilkommer ikke os at bringe jer en hjemmel undtagen med Allāhs tilladelse. Og det er Allāh, de troende skal sætte [deres] lid til."" [Sūrah Ibrāhīm:14:11]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han befaler Sit Sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – at sige til sit folk:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَحْدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Jeg er sandelig kun et menneske ligesom jer. Det er blevet mig åbenbart, at jeres gud er én Gud. Så den, der håber på mødet med sin Herre, skal udføre retskafne handlinger og

ikke associere nogen i tilbedelsen af sin Herre.””
[Sūrah al-Kahf:18:110].

23 - Islām kalder til at tilbede Allāh alene gennem de grundlæggende tilbedelseshandlinger, som er: aṣ-ṣalāh (bønnen), der består af qiyām (stå oprejst), rukū’ (foroverbøjning), sudjūd (lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh), dhikr (ihukommelse af Allāh), ros af Ham og påkaldelse af Ham. Den udføres fem gange dagligt, og i den udviskes forskellene, således at den rige og den fattige, lederen og den underordnede står side om side på én række i bønnen. Az-zakāt (den obligatoriske almisser), som er en lille del af formuen – i overensstemmelse med de betingelser og beløb, som Allāh har fastsat – og som er obligatorisk for de velhavende. Den gives til de fattige og andre berettigede modtagere én gang om året. Aṣ-ṣawm (fasten), som er at afholde sig fra de ting, der bryder fasten, i dagtimerne i måneden ramadan. Den opdrager sjælen til

viljestyrke og tålmodighed. Og al-ḥadjdj (pilgrimsfærden), som er at drage til Allāhs Hus i Makkah én gang i livet for den, der er i stand til det. Under ḥadjdj er alle lige i deres henvendelse til Skaberen – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og her udviskes forskelle og tilhørsforhold.

Islām kalder til at tilbede Allāh gennem de store tilbedelseshandlinger såvel som andre former for tilbedelse. Disse store tilbedelseshandlinger har Allāh gjort obligatoriske for alle Profeterne og Sendebuddene – må Allāhs velsignelser og fred være over dem – og de største tilbedelseshandlinger er:er:

1 - Allāh har pålagt muslimerne aṣ-ṣalāh (bønnen), ligesom Han pålagde den alle de øvrige profeter og sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med dem. Og Allāh befalede Sin profet, al-Khalīl (den særlige nær og udvalgte ven) Ibrāhīm (Abraham) – fred være med ham – at rense Sit Hus for dem, der udfører ṭawāf (der går i cirkelbevægelse omkring det) , de bedende samt dem, der udfører rukū' (foroverbøjning) og udfører sudjūd (lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِيمَ مُصَلًّٰى وَعَٰهَدَنَا إِلَىٰ
إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٰئِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾

"Og [husk], da Vi gjorde Huset (Ka'bahen) til et [helligt] tilbagevendende sted for menneskene, og til et fredhelligt sted. [Og Vi sagde]: "Tag Maqām Ibrāhīm (Abrahams ståsted) som et sted for bøn." Og Vi pålagde Ibrāhīm (Abraham) og Ismā'īl (Ishmael): "Rens Mit Hus for dem, som udfører ṭawāf (der går i cirkelbevægelse omkring det), udfører I'tikāf (trækker sig tilbage i åndelig afsondrethed), udfører rukū' (foroverbøjning) og udfører sudjūd (lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh)."" [Sūrah al-Baqarah:2:125]. Og Allāh gjorde den obligatorisk for Profeten Mūsā (Moses) – fred være med ham – da Han første gang kaldte på ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ (12) ﴿وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ (13) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (14) {

12. "Sandelig, Jeg er din Herre, så tag dine sko af. Du er i den hellige dal Ṭuwā.."

13. "Og jeg har udvalgt dig, så lyt til det, der bliver åbenbaret [dig]."

14. "Sandelig, Jeg – Jeg er Allāh, der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Mig, så tilbed Mig og oprethold aṣ-ṣalāh (bønnen) til Min ihukommelse." [Sūrah Ṭā-Hā:20:12-14]. Og al-Masīḥ 'Īsā (Jesus) – fred være med ham – fortalte, at Allāh befalede ham aṣ-ṣalāh (bønnen) og az-zakāt (den obligatoriske almisser). Han sagde, som Allāh – ophøjet er Han – beretter:

﴿ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴾

"Og Han har velsignet mig, hvor jeg end er, og påbudt mig aṣ-ṣalāh (bønnen) og az-zakāt (den obligatoriske almisser), så længe jeg lever." [Sūrah Maryam:19:31]. Og aṣ-ṣalāh (bønnen) i Islām er qiyām (stå oprejt), rukū' (foroverbøjning), sudjūd (lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh), dhikr (ihukommelse af Allāh), ros af Ham og du'ā' (påkaldelse), som man beder fem gange dagligt. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَنَّينَ ﴾

"Vogt nøje over aṣ-ṣalawāt (bønnerne) med omhu, [særligt] den midterste ṣalāh (bøn), og stå andægtigt og lydigt for Allāh." [Sūrah al-Baqarah:2:238]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger: "Oprethold aṣ-ṣalāh (bønnen) fra solens hældning indtil nattens mørke og [recitationen af] Koranen ved daggry. Sandelig, [recitationen af] Koranen ved daggry er bevidnet [af englene]." [Sūrah al-Isrā':17:78]. Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

﴿فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعُظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ﴾

"Hvad angår rukū' (bøjning), så forherlig Herren – mægtig og majestætisk er Han – deri. Og hvad angår sudjūd, så vær ihærdige i du'ā' (påkaldelse), for da er det nærliggende, at I vil blive bønnet." Ṣaḥīḥ Muslim.

2 - Allāh har foreskrevet az-zakāt (den obligatoriske almisser) for muslimerne, ligesom Han foreskrev den for de tidligere Profeter og Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over dem. Den er en lille andel af formuen – i overensstemmelse med de betingelser og satser, som Allāh har fastsat – og er obligatorisk for de velhavende. Den gives til de fattige og andre én gang om året. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾

"Tag fra deres rigdom en şadaqah (almisse), [for at] du [O Muḥammad] kan rense dem og forædle dem dermed, og send dine şalawāt over dem (bed for dem). Sandelig, din şalāh (bøn for dem) er en ro for dem. Og Allāh er hørende, vidende." [Sūrah at-Tawbah:9:103]. Og da Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sendte Mu'ādh – må Allāh være tilfreds med ham – til Yemen, sagde han til ham:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتِي رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ»

"Sandelig, du kommer til et folk blandt Bogens folk, så kald dem til at bevidne, at Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh),

og at jeg er Allāhs Sendebud. Hvis de adlyder dig i dette, så oplys dem om, at Allāh – mægtig og majestætisk er Han – har pålagt dem fem ṣalawāt (bønner) i hvert døgn, dag og nat. Hvis de adlyder dig i dette, så oplys dem om, at Allāh – mægtig og majestætisk er Han – har gjort az-zakāt (den obligatoriske almisser) obligatorisk for dem i deres formuer; den tages fra deres velhavende og gives til deres fattige. Hvis de adlyder dig i dette, så vogt dig for at tage de bedste af deres ejendele. Og frygt den undertrykte du‘ā’ (påkaldelse), for der er intet slør mellem den og Allāh – mægtig og majestætisk er Han." Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (625).

3 - Allāh – ophøjet er Han – har foreskrevet aṣ-ṣawm (fasten) for muslimerne, ligesom Han foreskrev den for de tidligere Profeter og Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over dem. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

"O I som tror! Fasten er blevet foreskrevet jer, ligesom den var blevet foreskrevet dem før jer – for at I måtte blive gudsbevidste." [Sūrah al-Baqarah:2:183]. Og det er: at afholde sig fra muṭṭirāt (de ting, der bryder fasten) i dagtimerne i måneden ramadan. Og aṣ-ṣiyām (fasten) udvikler viljestyrke og tålmodighed i sjælen. Og Profeten –

må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشَرِبَهُ مِنْ أَجْلِي وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»

"Allāh – mægtig og majestætisk er Han – siger: 'Fasten er for Mig, og Jeg belønner derfor. Han opgiver sit begær, sin mad og sin drikke for Min skyld. Og fasten er et skjold. Den fastende har to glæder: en glæde, når han bryder sin faste, og en glæde, når han møder sin Herre.'" Overleveret af al-Bukhāri, ḥadīth nr. (7492).

4 - Allāh har pålagt muslimerne al-ḥadjdj (pilgrimsfærden), ligesom Han pålagde den de tidligere profeter og sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med dem. Og Allāh befalede Sin profet, Ibrāhīm al-Khalīl (Abraham) – fred være med ham – at kalde til al-ḥadjdj. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾

"Og kald menneskene til al-ḥadjdj (valfarten); de vil komme til dig til fods og på enhver mager kamel; de vil komme fra hvert et fjernt bjergpas." [Sūrah al-Ḥadjdj:22:27]. Og Allāh befalede ham at rense det ældgamle Hus [Ka'bahen] for pilgrimmene. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾

Og [husk], da Vi anviste Ibrāhīm (Abraham) stedet for Huset [Ka'bahen], [og sagde]: 'Associér ikke noget med Mig, og rens Mit Hus [for afgudsdyrkelse] for dem, som udfører ṭawāf (der går i cirkelbevægelse omkring det), og for dem, der står [i bøn], og for dem, udfører rukū' (foroverbøjning) og udfører sudjūd (lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh).'" [Sūrah al-Ḥadjj:22:26].

Og al-Ḥadjj (pilgrimsfærden) er: rejsen med hensigt til Allāhs Hus i Makkah Al-Mukarramah for at udføre bestemte ritualer, én gang i livet for den, der har evne og mulighed dertil. Allāh – Den Ophøjede – sagde:

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾

"Og som en forpligtelse over for Allāh er menneskene pålagt at udføre ḥadjj (pilgrimsfærden) til Huset (Makkah) – for den, der har evne til at rejse dertil. Og den, der fornægter dette, skal vide, at Allāh sandelig er uafhængig af alle verdener." [Sūrah Āl 'Imrān:3:97]. Og under al-Ḥadjj samles de muslimske pilgrimme på ét sted i oprigtig tilbedelse af Skaberen – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. Alle pilgrimmene udfører ḥadjj-ritualerne på en ensartet måde, hvor forskellene i baggrund, kultur og levestandard udviskes.

24 - Et af de største kendetegn ved tilbedelseshandlingerne i Islām er, at deres udførelsesmåde, deres fastsatte tidspunkter og deres betingelser er blevet lovgivet af Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og formidlet af Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Mennesker har ikke grebet ind i dem ved hverken tilføjelse eller reduktion frem til i dag. Og til alle disse store tilbedelseshandlinger kaldte samtlige profeter – fred være med dem.

Et af de største kendetegn ved tilbedelseshandlingerne i Islām er, at deres udførelsesmåde, deres fastsatte tidspunkter og deres betingelser er blevet lovgivet af Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og formidlet af Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Mennesker har ikke grebet ind i dem ved hverken tilføjelse eller reduktion frem til i dag. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

"I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, fuldbyrdet Min gunst over jer og har godkendt al-

Islām som dīn (religion) for jer." [Sūrah al-Mā'idah:5:3] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿فَاسْتَمِيعْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

"Hold derfor urokkeligt fast i det, der er blevet åbenbaret til dig. Sandelig, du er på en lige vej." [Sūrah az-Zukhruf:43:43] Og Allāh – ophøjet er Han – siger om aṣ-ṣalāh (bønnen):

﴿فَإِذَا قُضِيَتْهُمُ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَفُغُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا﴾

"Og når I har fuldført aṣ-ṣalāh (bønnen), så ihukom Allāh stående, siddende og [liggende] på jeres sider. Og når I er i trygge, [så] udfør aṣ-ṣalāh (bønnen) [på den regelmæssige måde]. Sandelig aṣ-ṣalāh (bønnen) er foreskrevet de troende på bestemte tidspunkter." [Sūrah an-Nisā':4:103]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger om de berettigede modtagere af az-zakāt (den obligatoriske almisse):

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَافَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

"Sandelig, aṣ-ṣadaqāt (zakāt-midlerne) er kun for de fattige, de nødlidende, dem, der arbejder med [at forvalte] dem, dem, hvis hjerter skal vindes, til [frigivelse af] slaver, dem, dem, der er tynget af gæld, til dem [der kæmper] i Allāhs sag og den vejfarende. [Dette er] en forpligtelse fra Allāh. Og Allāh er vidende, vis." [Sūrah at-Tawbah:9:60] Og Og Allāh – ophøjet er Han – siger om aṣ-ṣawm (fasten):

﴿ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِّنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾

"Ramadan-månedens er den [måned], hvori Koranen blev åbenbaret som retledning for menneskeheden og med klare beviser på retledningen samt Kriteriet [der skelner mellem sandhed og falskhed]. Så den af jer, der bevidner måneden [og er hjemmehørende], skal faste [i] den. Og den af jer, som er syg eller på rejse [i løbet af ramadan-månedens], så skal det tilsvarende antal dage [fastes senere]. Allāh ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det vanskeligt for jer – men [Han ønsker], at I fuldender antallet, og ophører Allāh, for Hans retledning af jer; og for at I måtte være taknemmelige." [Sūrah al-Baqarah:2:185]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger om al-ḥadjj (pilgrimsfærden):

﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزِدُّوا لَهُ فَإِنَّ خَيْرَ الرَّادِ النَّفْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ يَٰأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾

"Al-Ḥadjj [pilgrimsfærden] finder sted i bestemte] velkendte måneder. Så den, der forpligter sig til [at udføre] ḥadjj i disse [måneder], må hverken have intimt samkvem, begå synd eller indlade sig i skænderier under ḥadjj. Og hvad end I gør af godt, ved Allāh det. Og forsyn jer med proviant – men sandelig, den bedste proviant er

taqwā (gudsbevidsthed). Og vær bevidste om Mig, O I som har forstand!" [Sūrah al-Baqarah:2:197]. Og alle profeterne – fred være med dem – kaldte til alle disse store tilbedelseshandlinger.

25 - Islāms Sendebud er Muḥammad Ibn ‘Abdullāh, en efterkommer af Profeten Ismā‘īl (Ishmael), søn af Profeten Ibrāhīm (Abraham) – fred være med dem begge.
Han blev født i Makkah i år 571 e.Kr. og voksede op blandt sit folk uden at deltage i deres afgudsdyrkelse, selvom han tog del i deres ædle handlinger. Allerede før sin profetiske udsendelse var han kendt for sin ophøjede moralske karakter, og derfor kaldte hans folk ham al-Amīn (Den Troværdige).

Da han nåede fyrrårsalderen, udsendte Allāh ham som profet og støttede ham med store tegn (mirakler), hvoraf det største er den ædle Koran. Det er det største af profeternes tegn og det tilbageværende tegn blandt deres tegn indtil i dag. Senere

udvandrede han til al-Madīnah, hvor hans budskab blev fuldendt og udbredt.

Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er den sidste af profeterne og sendebuddene. Allāh sendte ham med retledningen og sandhedens religion for at føre menneskene ud af afgudsdyrkelsens, fornægtelsens og uvidenhedens mørker til tawḥīds (ren monoteismes) og troens lys. Og Allāh bevidnede, at Han sendte ham som en kalder til Ham med Hans tilladelse.

Da Allāh havde fuldkommengjort religionen gennem ham, og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – havde formidlet den med den mest fuldkomne formidling, døde han i en alder af treogtres år og blev begravet i al-Madīnah.

Islāms Sendebud er Muḥammad Ibn ‘Abdullāh, en efterkommer af Profeten Ismā‘īl (Ishmael), søn af Profeten Ibrāhīm (Abraham) – fred være med

dem begge. Han blev født i Makkah i år 571 e.Kr. Han deltog ikke med sit folk i deres afgudsdyrkelse, men tog del i deres ædle handlinger. Før sin profetiske udsendelse var han kendt for sin ophøjede moralske karakter, og hans folk kaldte ham al-Amīn (Den Troværdige). Hans Herre beskrev ham ligeledes med en ophøjet moralsk karakter. Om ham siger Allāh – ophøjet er Han:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

"Og sandelig, du er vitterlig af en ophøjet moralsk karakter." [Sūrah al-Qalam:68:4] Da han nåede fyrreårsalderen, udsendte Allāh ham som profet og støttede ham med store tegn (mirakler), hvoraf det største er Den Ædle Koran. Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيتُ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

"Der er ingen profet blandt profeterne, uden at han blev givet et tegn, på grund af hvilket mennesker kom til tro. Men det, som jeg er blevet givet, er åbenbaring, som Allāh har åbenbaret til mig. Derfor håber jeg at være den af dem, som vil have flest tilhængere på Opstandelsens Dag." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī Og den mægtige Koran er Allāhs åbenbaring til Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Om den siger Allāh – ophøjet er Han:

﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

"Denne Bog – der er ingen tvivl i den – er en retledning for de gudsbevidste." [Sūrah al-Baqarah:2:2]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger om den:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾

"Grunder de da ikke over Koranen? Hvis den havde været fra nogen anden end Allāh, så ville de visselig have fundet mange modsigelser i den." [Sūrah an-Nisā':4:82]. Og Allāh – ophøjet er Han – har udfordret djinner og mennesker til at frembringe dens lige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ لِّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْفُرْعَانِ لَا يَأْتُوا بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Hvis menneskene og djinnerne samledes for at bringe [noget] lig denne Koran, så ville de [alligevel] aldrig kunne bringe dens lige, om de [så] hjalp hinanden."" [Sūrah al-Isrā':17:88]. Og Allāh udfordrer djinner og mennesker til at frembringe dens lige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"Eller siger de, at han [Muḥammad] har opdigtet den? Sig: "Så kom med ti suwar (kapitler) som den, og påkald, hvem I kan foruden Allāh, hvis I er sandfærdige." [Sūrah Hūd:11:13]. Tværtimod udfordrer Allāh dem til at frembringe blot én sūrah

som den. Allāh – ophøjet er Han – siger: "Og hvis I er i tvivl om det, som Vi har åbenbaret til Vores tjener [Muḥammad], så bring [blot] én sūrah (kapitel) magen til den [som Vi har åbenbaret i Koranen] og kald jeres vidner [støtter] frem, ud over Allāh, hvis I er sandfærdige [i jeres påstand]." [Sūrah al-Baqarah:2:23].

Og den mægtige Koran er det vedvarende tegn blandt profeternes tegn indtil i dag. Efter at Allāh havde fuldendt religionen for ham, og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – havde formidlet den fuldt ud, døde han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i en alder af treogtres år og blev begravet i den profetiske by al-Madīnah.

Og Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er den sidste af profeterne og sendebuddene. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾

"Muḥammad er ikke fader til en eneste af jer mænd, men han er Allāhs Sendebud og den Sidste af Profeterne. Og Allāh er vidende om alt." [Sūrah al-Aḥzāb:33:40]. Og overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ
لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ
الْأَبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّابِنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ»

" Sandelig, lignelsen om mig og profeterne før mig er som en mand, der byggede et hus og gjorde det fuldkomment og smukt, bortset fra pladsen til en mursten i et hjørne. Folk begyndte at gå omkring det, beundre det og sige: 'Hvorfor er denne mursten ikke blevet lagt?' Han sagde: 'Jeg er den mursten, og jeg er den Sidste af Profeterne.'" Ṣaḥīḥ al-Bukhārī. Og i Evangeliet sagde al-Masīḥ (Messias, Jesus) – fred være med ham – idet han forkyndte det glædelige budskab om Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham: "Stenen, som bygmestrene forkastede, er blevet hovedhjørnestenen. Har I aldrig læst i Skrifterne? Jesus sagde til dem: 'Dette er fra Herren, og det er underfuldt i vore øjne.'"

Og i den Tora, som findes i dag, står Allāhs ord til Profeten Mūsā (Moses) – fred være med ham:

"Jeg vil oprejse en profet for dem blandt deres brødre, ligesom dig, og Jeg vil lægge Mine ord i hans mund, og han skal tale til dem om alt, hvad Jeg befaler ham."

Og Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sendte Allāh med retledningen og sandhedens religion. Og Allāh bevidner om ham, at han er på sandheden, og at

Han sendte ham som en kalder til Ham med Hans tilladelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَٰكِنَ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ ٱلْعِلْمِ ٱلَّذِى يُعَلِّمُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَٰهِدًا﴾

"Men Allāh bevidner, at det, Han har åbenbaret til dig, har Han åbenbaret med Sin viden. Og englene bevidner [det også]. Og Allāh er tilstrækkelig som vidne." [Sūrah an-Nisā':4:166].

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿هُوَ ٱلَّذِى أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَٱلذِّكْرِ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَٰهِدًا﴾

"Han er Den, der har sendt Sit Sendebud [Profeten Muḥammad] med retledningen og den sande religion for at manifestere den over alle religioner. Og Allāh er tilstrækkelig som vidne." [Sūrah Al-Fath:48:28] Allāh sendte ham med retledningen for at føre menneskene ud af afgudsdyrkelsens, fornægtelsens og uvidenhedens mørker til lyset af tawḥīd (troen på én Allāh) og tro. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَهْدِي بِهٖ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَانَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

"Med den retleder Allāh dem, der følger Hans velbehag, til fredens veje. Og Han fører dem ud af mørket[-s dybder] [og] ind i lyset med Sin tilladelse, og Han leder dem til en ret vej." [Sūrah al-Mā'idah:5:16]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ٱلرَّ ٱلَّذِى أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّٰسَ مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَٰطٍ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ﴾

"Alif – Lām – Rā. [Dette er] en Bog, som Vi har sendt ned til dig [O Muḥammad], for at du kan føre menneskene ud af mørket og ind i lyset med deres Herres tilladelse — til Den Almægtiges, Den Prisiværdiges vej." [Sūrah Ibrāhīm:14:1].

26 - Den islamiske shari‘ah (lov), som Sendebudet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kom med, er afslutningen på de guddommelige budskaber og de guddommelige lovgivninger. Den er fuldkommenhedens lov, og i den findes menneskenes religiøse og verdslige vel. Den værner først og fremmest om menneskenes religion, liv, ejendom, forstand og afkom. Den ophæver enhver tidligere lovgivning, ligesom de tidligere lovgivninger ophævede hinanden.

Den islamiske shari‘ah (lov), som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er afslutningen på de guddommelige budskaber og lovgivninger. Allāh fuldendte religionen med dette budskab, og Hans gunst blev fuldendt over menneskene ved udsendelsen af Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

"I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, fuldbyrdet Min gunst over jer og har godkendt al-Islām som dīn (religion) for jer." [Sūrah al-Mā'idah:5:3].

Islāms shari'ah er fuldkommenhedens lov, og i den findes menneskenes religiøse og verdslige vel, fordi den har samlet alt, hvad der var i de tidligere lovgivninger, og har fuldkommengjort og fuldendt dem. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾

"Sandelig, denne Koran retleder til den mest rette vej og bringer et glædeligt budskab til de troende, der handler retskaffent, at for dem er der en stor belønning [i vente]." [Sūrah al-Isrā':17:9]. Og Islāms shari'ah fjernede de tyngende byrder fra menneskene, som fandtes hos de tidligere nationer. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"De, der følger Sendebuddet, den ummi Profet [Muḥammad, der hverken læser eller skriver], hvis beskrivelse de finder nedskrevet hos sig i at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet); han påbyder dem det gode og forbyder dem det usle. Og

han tillader dem de gode ting og forbyder dem de slette ting, og han befrier dem for deres byrde og de lænker, som var over dem. Så de, der tror på ham, ærer ham, støtter ham og følger det lys, som blev sendt ned med ham — det er dem, der er de succesrige." [Sūrah al-A'rāf:7:157].

Islāms shari'ah ophæver enhver tidligere lovgivning. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

"Og Vi har åbenbaret Bogen (Koranen) for dig i sandhed, som bekræfter det, der var før den af Bogen, og som en Muhaymin over den [ved at bekræfte det sande i dem og forkaste det falske]. Så døm mellem dem efter det, som Allāh har åbenbaret, og følg ikke deres lyster bort fra den sandhed, der er kommet til dig. For hver af jer har Vi fastsat en lov og en klar vej. Og hvis Allāh havde villet det, ville Han bestemt have gjort jer til ét fællesskab, men [det gjorde Han ikke, fordi] Han vil prøve jer i det, Han har givet jer. Så kappes i de gode gerninger. Til Allāh er jeres tilbagevenden, alle sammen; så vil Han informere jer om det, hvori I plejede at være uenige." [Sūrah al-Mā'idah:5:48] Så den ædle Koran, som rummer Shari'ah, kom for at bekræfte de guddommelige skrifter, som gik forud

for den som en dommer over dem og en ophæver af dem.

27 - Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – accepterer ingen anden religion end Islām, som blev bragt af Profeten Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Enhver, der vælger en anden religion, vil ikke blive accepteret af Allāh.

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – accepterer efter udsendelsen af Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ingen anden religion end Islām, som blev bragt af Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og den, der søger en anden religion end Islām, vil aldrig få den accepteret. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

"Og den der søger en anden dīn (religion) end islām, så vil den aldrig blive godtaget fra ham. Og han vil være blandt taberne i det hinsidige." [Sūrah Āl 'Imrān:3:85]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ الْأَسْلَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

"Sandelig, ad-dīn (religionen) hos Allāh er islām. Og de, til hvem Skriften blev givet, var ikke uenige,

undtagen efter at viden var kommet til dem –på grund af jalousi og fjendskab imellem dem selv. Og for den der fornægter Allāhs āyāt [vil opdage, at] Allāh sandelig er hurtig i afregningen." [Sūrah Āl 'Imrān:3:19]. Og denne Islām er Ibrāhīm al-Khalīls (Abrahams) religion – fred være med ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾

"Og hvem vender sig bort fra Ibrāhīms (Abrahams) religion, undtagen den, der fornedrer sig selv i dårskab? Og Vi udvalgte ham sandelig i denne verden, og i det hinsidige vil han uden tvivl være blandt de retskafne." [Sūrah al-Baqarah:2:130]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾

"Og hvem er bedre i dīn (religion) end den, der har overgivet sig til Allāh, mens han gør godt, og følger Ibrāhīms (Abraham) trosvej som ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Og Allāh tog Ibrāhīm (Abraham) som khalīl (en særligt nær og udvalgt ven)." [Sūrah an-Nisā':4:125]. Og Allāh befalede Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – at sige:

﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Sandelig, min Herre har retledt mig til en lige vej: en ret religion, Ibrāhīms (Abrahams) trosretning, som ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder). Og han var ikke blandt afgudsdyrkerne."" [Sūrah al-An‘ām:6:161].

28 - Den ædle Koran er den bog, som Allāh åbenbarede til Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og den er verdenernes Herres tale. Allāh udfordrer mennesker og djinner til at frembringe noget tilsvarende den eller blot én sūrah som den, og denne udfordring består fortsat indtil i dag.

Den ædle Koran besvarer mange af de store spørgsmål, som har forvirret millioner af mennesker gennem tiderne. Samtidig er den bevaret til i dag på det arabiske sprog, som den blev åbenbaret på, og ikke et eneste bogstav er blevet udeladt fra den.

Den er trykt og udbredt, og den er en mægtig og mirakuløs bog, som er værd at læse eller at læse oversættelsen af dens betydninger.

Ligeledes er Sendebuddet Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over

ham – Sunnah, lære og biografi bevaret og overleveret gennem kæder af pålidelige fortællere. Den er nedskrevet på det arabiske sprog, som Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – talte, og den er oversat til mange sprog.

Den ædle Koran er den Bog, som Allāh åbenbarede til den arabiske Profet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – på det arabiske sprog, og den er verdenernes Herres tale. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195)﴾

192. "Og den [Koranen] er sandelig verdneres Herres åbenbaring."

193. "Den troværdige ånd [Djibrīl (Gabriel)] har bragt den ned."

194. "Til dit hjerte [O Muḥammad], således at du kan blive en af varslerne."

195. "På et tydeligt arabisk sprog." [Sūrah ash-Shu'arā': 192-195]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِنَّكَ لَنُفَقِي الْفُرْعَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾

"Og sandelig, du [O Muḥammad] modtager visselig Koranen fra Én, der er vis, vidende." [Sūrah an-Naml:27:6]. Og denne Koran er en åbenbaring fra Allāh og en bekræftelse af de guddommelige

Bøger, som gik forud for den. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

"Og denne Koran kan ikke være opdigtet uden Allāh, men er en bekræftelse på det, der var før den [af hellige skrifter] og en uddybning af Skriften – der er ingen tvivl i den – [den er] fra verdneres Herre." [Sūrah Yūnus:10:37]. "Og den mægtige Koran afgør de fleste af de spørgsmål, som jøderne og de kristne var uenige om i deres religion."

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

"Sandelig, denne Koran beretter for Banī Isrāʾīl (Israels børn) om det meste af det, som de var uenige om." [Sūrah an-Naml:27:76]. Og den mægtige Koran indeholder de beviser og argumenter, som fastslår beviset over for alle mennesker i erkendelsen af de sandheder, der vedrører Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han –, Hans religion og Hans gengældelse. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

"Og sandelig, Vi har fremsat alle former for eksempler for folk i denne Koran, således at de måtte lade sig påminde." [Sūrah az-Zumar:39:27]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

"Og Vi har sendt Bogen ned til dig som en tydeliggørelse af alle ting, og som retledning, barmhjertighed og et glædeligt budskab til al-muslimūn (dem, der underkaster sig)." [Sūrah an-Nahl:16:89].

Den ædle Koran besvarer mange af de vigtige spørgsmål, som forvirrer millioner af mennesker. Blandt disse forklarer den ædle Koran, hvordan Allāh skabte himlene og jorden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾

"Har de, der fornægter, ikke set, at himlene og jorden [før] hang sammen, [men] så skilte Vi [dem] ad? Og Vi har skabt alt levende af vand. Vil de da ikke tro?" [Sūrah al-Anbiyā':21:30]. Og hvordan skabte Allāh mennesket? Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عُلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّفَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّفَةٍ لُّبَبِينَ لَكُمْ وَنُفْرٍ فِي الْأَرْحَامِ مَا تَسَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِئَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنَبِّتُ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ﴾

"O mennesker! Hvis I er i tvivl om genopstandelsen, så [overvej, at] Vi sandelig har skabt jer af støv, derefter af en sæddråbe, dernæst af en blodklump og så af en kødlump, formet og uformet, for at Vi må gøre det klart for jer [hvad Vi er i stand til]. Og Vi lader det, Vi vil, forblive i

moderlivet til en fastsat tid. Så bringer Vi jer frem som børn. Derefter [ernærer Vi jer], for at I kan nå jeres modenhed. Og blandt jer er der nogle, som dør, og blandt jer er der nogle, som føres til den mest skrøbelige alderdom, så at han efter at have haft viden intet ved mere. Og du ser jorden værende gold, men når Vi sender vand ned over den, kommer den til live og svulmer op og frembringer [planter] af enhver smuk art." [Sūrah al-Ḥadjj:22:5]. Og hvor er hans endelige bestemmelsessted, og hvad er belønningen for den gode og straffen for den onde efter dette liv? Beviserne for dette spørgsmål er allerede blevet nævnt i afsnit (20). Og opstod denne eksistens ved et tilfælde, eller blev den skabt til et ædelt formål? Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾

"[Eller] har de ikke betragtet himlenes og jordens rige og alt, hvad Allāh har skabt og [set], at deres frist måske er kommet nær? Så på hvilket udsagn efter denne [Koran] vil de tro?" [Sūrah al-A'rāf:7:185]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تَرْجِعُونَ﴾

"Så tror I, at Vi har skabt jer for intet? Og at I vitterligt ikke skal bringes tilbage til Os?" [Sūrah al-Mu'minūn:23:115].

Og den mægtige Koran er bevaret til i dag på det arabiske sprog, som den blev åbenbaret på. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

"Vi har sandelig sendt Påmindelsen [Koranen] ned, og Vi er sandelig dens Beskytter." [Sūrah al-Ḥidjr:15:9] Intet bogstav mangler i den, og det er umuligt, at der forekommer modsigelse, mangel eller forandring i den. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَّ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾

"Grunder de da ikke over Koranen? Hvis den havde været fra nogen anden end Allāh, så ville de visselig have fundet mange modsigelser i den." [Sūrah An-Nisā':4:82]. Den er trykt og udbredt, og den er en mægtig og mirakuløs Bog, som er værd at læse, lytte til eller læse oversættelsen af dens betydninger.

På samme måde er Profeten Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – Sunnah, lære og biografi blevet bevaret og overleveret gennem kæder af pålidelige fortællere. Den er nedskrevet på det arabiske sprog, som Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – talte, og den er blevet oversat til mange sprog.

Da både den ædle Koran og Profetens Sunnah – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er blevet bevaret, udgør de tilsammen den eneste kilde til Islāms regler og lovgivning. Derfor tages Islām ikke fra adfærden hos dem, der tilskriver sig det, men fra den ufejlbarlige guddommelige åbenbaring: den mægtige Koran og den profetiske Sunnah.

Allāh – ophøjet er Han – siger om Koranen:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ - لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفَةٍ تَنْزِيلٍ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾

"Sandelig, de, der har fornægtet påmindelsen [Koranen], da den kom til dem [er ikke skjult for Os]. Og sandelig, det er en ærefuld bog, [som aldrig vil blive forvansket]." (41) "Den kan ikke tilnærmes med falskhed, hverken forfra eller bagfra. En åbenbaring fra den vise, den evigt lovpriste." (42) [Sūrah Fuṣṣilat:41:41-42]. Allāh – ophøjet er Han – siger om den profetiske Sunnah, at den er åbenbaring fra Allāh:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

"Og det, som Sendebuddet giver jer, tag da [imod] det, og det, som han forbyder jer, afhold jer da [fra det]. Og vær bevidste om Allāh. Sandelig, Allāh er streng i [Sin] straf." [Sūrah al-Ḥashr:59:7].

29 - Islām påbyder godhed mod forældre, selv hvis de ikke er muslimer, og det påbyder omsorg for børn.

Islām påbyder godhed mod forældre. Allāh – ophøjet er Han – siger

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝﴾

"Og din Herre har befalet, at I ikke må tilbede nogen anden end Ham, og at vise godhed mod [jeres] forældre. Hvis den ene af dem eller de begge når den høje alder hos dig, så sig ikke "uff" til dem og skæld dem ikke ud, men tal til dem med ærefulde ord." [Sūrah al-Isrā':17:23]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝﴾

"Vi har befalet mennesket [at være god] mod sine forældre. Hans moder bar ham, idet hun stod overfor svaghed efter svaghed, og hans afvænnelse er på to år: "Vær taknemmelig mod Mig og mod dine forældre. Til Mig er den endelige tilbagevenden." [Sūrah Luqmān:31:14]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنِ اشْكُرَّ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنِ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝﴾

"Og Vi har pålagt mennesket godhed mod sine forældre. Hans moder bar ham med besvær og fødte ham med besvær. [Tidsrammen fra] hans undfangelse og [til] hans afvænning [fra modermælken er] tredive måneder. [Han vokser] indtil han når sin modenhed og når [de] fyrre år, [så] siger han: "Min Herre, giv mig styrke til at udvise taknemmelighed for Din gunst, som Du har skænket mig og mine forældre, og til at jeg kan udøve gode gerninger, som tilfredsstill Dig, og gør mit afkom retskaffent. Sandelig, jeg har vendt mig til Dig i anger, og jeg er sandelig blandt dem, der har underkastet sig [Dig]."" [Sūrah al-Aḥqāf:46:15].

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحَسَنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُتْمُ أُمِّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُتْمُ أُبُوكَ»

Og Abū Hurayrah, må Allāh være tilfreds med ham, berettede: En mand kom til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og sagde: "O Allāhs Sendebud, hvem blandt mennesker er mest berettiget til mit gode selskab?" Han sagde: "Din mor." Han spurgte: "Hvem så?" Han sagde: "Så din mor." Han spurgte: "Hvem så?" Han sagde: "Så din mor." Han spurgte: "Hvem så?" Han sagde: "Så din far." Ṣaḥīḥ Muslim.

Dette påbud om god behandling af forældre gælder, uanset om de er muslimer eller ikke-muslimer.

فَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: (قَدِمْتُ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَمَدْيَنِهِمْ إِذْ عَاهَدُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنَيْهَا فَاسْتَفْتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ»

Overleveret af Asmā' Bint Abī Bakr. Hun berettede: "Min mor kom til mig, mens hun var afgudsdyrker, under Qurayshs aftale- og våbenhvileperiode, da de havde indgået en aftale med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sammen med sin søn. Så jeg søgte en religiøs afgørelse hos Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og sagde: 'Min mor er kommet og ønsker [kontakt]. Skal jeg pleje slægtskabet med hende?' Han sagde: 'Ja, plej slægtskabet med din mor.'" Şahīḥ al-Bukhārī. Tværtimod, selv hvis forældrene forsøger og anstrenger sig for at få barnet til at vende sig fra Islām til kufr (vantro), påbyder Islām det – under disse omstændigheder – ikke at adlyde dem, at forblive troende på Allāh, at vise dem godhed og at omgås dem på en retmæssig og passende måde. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِنْ جِهْدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

"Og hvis de anstrenger sig for at få dig til at associere med Mig noget, som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke. Men ledsag dem i denne verden på en retmæssig og passende vis. Og følg vejen hos den, der har vendt sig til Mig. Derefter er jeres tilbagevenden til Mig, og Jeg vil da fortælle

jer, hvad I plejede at foretage jer.” [Sūrah Luqmān:31:15].

Islām forbyder ikke en muslim at vise godhed mod sine slægtninge blandt al-mushrikīn (afgudsdyrkerne) eller mod dem, der ikke er hans slægtninge, så længe de ikke bekæmper ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ لَا يَنْهَيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾

"Allāh forbyder jer ikke at vise dem godhed og handle retfærdigt over for dem, der ikke bekæmper jer på grund af troen og ikke fordriver jer fra jeres hjem. Sandelig, Allāh elsker dem, der opretholder retfærdighed." [Sūrah al-Mumtaḥanah:60:8]

Islām påbyder omsorg for børn, og det største, som Islām påbyder en forælder, er at lære sine børn deres Herres rettigheder over dem, ligesom Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde til sin fætter ‘Abdullāh Ibn ‘Abbās – må Allāh være tilfreds med dem begge:

«يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلِيمُ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعَرَّفْ إِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَةِ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

"O unge dreng – eller o lille dreng! Skal jeg ikke lære dig nogle ord, som Allāh vil gavne dig med?" Jeg sagde: "Jo." Han sagde: "Vogt Allāh [dvs. vær bevidst om Allāh], så vil Han bevare dig. Vogt Allāh [dvs. vær bevidst om Allāh], så vil du finde Ham

foran dig. Kend Ham i medgang, så vil Han kende dig i modgang. Når du beder, så bed kun Allāh, og når du søger hjælp, så søg kun hjælp hos Allāh." Overleveret af Aḥmad i Musnad Aḥmad (4/287).

Og Allāh har påbudt forældrene at lære deres børn det, som gavner dem i deres religiøse og verdslige anliggender. Allāh – ophøjet er Han – siger:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْأَجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ)

"O I som tror! Beskyt jer selv og jeres familier mod en ild, hvis brændsel er mennesker og sten. Over den er der engle [udnævnt], barske og hårde; de er ikke ulydige mod Allāh i det, Han befaler dem, og de udfører, hvad de bliver befaleet." [Sūrah at-Tahrīm:66:6]. Og det er overleveret fra 'Alī – må Allāh være tilfreds med ham – angående Allāhs – ophøjet er Han – ord:

{قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا}

"Beskyt jer selv og jeres familier mod en ild." Han siger: "Opdrag dem, undervis dem." Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – påbød faderen at lære sit barn ṣalāh (bøn), så det kan vokse op med den. Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde:

(مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ)

"Befal jeres børn [at udføre] Ṣalāh (bøn), når de er syv år gamle." Overleveret af Abū Dāwūd]. Og

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

"Hver af jer er en hyrde, og hver af jer er ansvarlig for sin flok. Lederen er en hyrde og ansvarlig for sin flok. Manden er en hyrde over sin husstand, og han er ansvarlig for sin flok. Kvinden er en hyrde i sin ægtemands hus og ansvarlig for sin flok. Tjeneren er en hyrde over sin herres ejendom og ansvarlig for sin flok. Hver af jer er en hyrde, og hver af jer er ansvarlig for sin flok." Sahīh Ibn Ḥibbān, ḥadīth nr. (4490).

Og Islām har påbudt faderen at forsørge sine børn og sin husstand. Noget af dette er tidligere blevet nævnt i afsnit nr. (18). Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forklarede dyden ved at forsørge børnene og sagde:

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: " وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعْفُهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُعْنِيهِمْ"

"Den bedste dīnār (guldmønt), en mand spenderer, er en dīnār han spenderer på sin familie, en dīnār han spenderer på sit ridedyr i Allāhs sag, og en dīnār han spenderer på sine ledsagere i Allāhs sag." Abū Qilābah sagde: "Han begyndte med familien.

Derefter sagde Abū Qilābah: Og hvilken mand har større belønning end en mand, der spenderer på små børn, så han holder dem tilbage fra at bede andre [om hjælp], eller Allāh gavner dem gennem ham og gør dem uafhængige?" Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (994).

30- Islām påbyder retfærdighed i ord og handling – selv over for fjender.

Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er kendetegnet ved retfærdighed og rimelighed i Sine handlinger og i Sin styring blandt Sine tjenere. Han er på en lige vej i det, Han har påbudt og forbudt, og i det, Han har skabt og forudbestemt. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Allāh bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham og [det samme gør] englene, og de som har viden. [Han er] Den, der opretholder retfærdigheden. Der er ingen anden gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham, Den Almægtige, Den Alvide." [Sūrah Āl 'Imrān:3:18]. Og Allāh påbyder retfærdighed. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Min Herre har påbudt retfærdighed."" [Sūrah al-A'rāf:7:29]. Og alle

Sendebuddene og Profeterne – fred og velsignelser være med dem – kom med retfærdighed. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

"Vi har sandelig sendt Vore sendebud med de klare beviser. Og Vi har sendt Bogen og vægten ned med dem, for at menneskene kan opretholde retfærdighed." [Sūrah al-Ḥadīd:57:25]. Og med vægten menes retfærdighed i ord og handlinger.

Islām påbyder retfærdighed i ord og handling, selv over for fjender. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾

"O I som tror! Vær standhaftige i [opretholdelsen af] retfærdighed, vidner for Allāh, selv hvis det er imod jer selv eller [jeres] forældre og slægtninge. Hvad enten han [den, det gælder,] er rig eller fattig, så tager Allāh bedre vare på dem begge. Følg derfor ikke [jeres] lyster, så I ikke afviger fra retfærdighed. Og hvis I fordrejer [jeres vidnesbyrd] eller vender jer bort [nægter at afgive det], så er Allāh sandelig velvidende om, hvad I foretager jer." [Sūrah an-Nisā':4:135]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

"Og lad ikke hadet til et folk, fordi de hindrede jer fra al-Masdjid al-Ḥarām (den hellige Moské (Ka'bahen)), få jer til at begå overtrædelser. Og hjælp hinanden i godhed og gudsbevidsthed, men hjælp ikke hinanden i synd og overgreb. Og vær bevidste om Allāh. Sandelig, Allāh er streng i straf." [Sūrah al-Mā'idah:5:2]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾

"O I som tror! Vær bestandige for Allāh som vidner med retfærdighed. Og lad ikke hadet til et folk få jer til ikke at handle retfærdigt. Vær retfærdige; det er nærmere at-taqwā (gudsbevidsthed)." [Sūrah al-Mā'idah:5:8]. Finder du i nationernes love i dag eller i menneskenes religioner et lignende påbud om at aflægge sandt vidnesbyrd og tale sandhed, selv hvis det er imod én selv, ens forældre og de nærmeste slægtninge, samt påbuddet om retfærdighed over for fjende og ven?

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – påbød retfærdighed mellem børnene.

فَعَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟» قَالَ: لَا قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ» قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ

Overleveret af 'Āmir. Han sagde: Jeg hørte an-Nu'mān Ibn Bashīr – må Allāh være tilfreds med dem begge – sige, mens han var på prædikestolen: "Min far gav mig en gave, hvorpå 'Amrah Bint Rawāḥah sagde: 'Jeg er ikke tilfreds, før du tager Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – til vidne.' Så han tog til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og sagde: 'Jeg har givet min søn med 'Amrah Bint Rawāḥah en gave, og hun har bedt mig om at tage dig til vidne, O Allāhs Sendebud.' Han sagde: "Har du givet alle dine børn noget tilsvarende?" Han svarede: 'Nej.' Han sagde: "Vær bevidste om Allāh og vær retfærdige mellem jeres børn." Han sagde: "Så vendte han tilbage og tog sin gave tilbage." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (2587).

Dette skyldes, at menneskers og staters anliggender ikke kan opretholdes uden retfærdighed, og at mennesker ikke kan føle sig trygge for deres religion, deres liv, deres afkom, deres ære, deres ejendom og deres hjemlande uden retfærdighed. Derfor ser vi, at da Makkahs fornægtere gjorde forholdene trange for muslimerne i Makkah, befalede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – dem at udvandre til Abessinien. begrundede dette med, at dér var en retfærdig konge, hos hvem ingen blev udsat for uret.

31- Islām befaler godgørenhed mod alle skabninger og opfordrer til ædle moralske dyder og gode handlinger.

Islām befaler godgørenhed mod alle skabninger. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ }

"Sandelig, Allāh påbyder [jer] retfærdighed, al-iḥsān (fuldkommen godhed) og at give til slægtninge. Og Han forbyder uanstændighed, utækkelighed og undertrykkelse. Han formaner jer, for I måtte lade jer påminde." [Sūrah an-Nahl:16:90]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

"De, som spenderer i medgang og i modgang, og de, som kontrollerer vreden, og de, som tilgiver menneskene. Og Allāh elsker al-muḥsinīn (de, der gør godt med oprigtighed og udmærkelse)." [Sūrah Āl 'Imrān:3:134]. Og Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

« إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِئِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخَ ذَبِيحَتَهُ »

"Sandelig, Allāh har foreskrevet iḥsān (guddommelig velgerning og fuldkommenhed) i alle ting. Så når I henretter [ved lov], så henret på den bedste måde, og når I slagter, så slagt på den bedste måde. Lad enhver af jer slibe sit blad og

skåne sit slagtede dyr.” Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (1955).

Og Islām opfordrer til ædle moralske dyder og gode handlinger. Allāh – ophøjet er Han – siger i beskrivelsen af Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i de tidligere Bøger:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي الْوُورَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ
وَغَرَّوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"De, der følger Sendebuddet, den ummi Profet [Muḥammad, der hverken læser eller skriver], hvis beskrivelse de finder nedskrevet hos sig i at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet); han påbyder dem det gode og forbyder dem det usle. Og han tillader dem de gode ting og forbyder dem de slette ting, og han befrier dem for deres byrde og de lænker, som var over dem. Så de, der tror på ham, ærer ham, støtter ham og følger det lys, som blev sendt ned med ham — det er dem, der er de succesrige." [Sūrah al-A'rāf:7:157]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ
وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

"O 'Ā'ishah, sandelig, Allāh er mild og elsker mildhed. Og Han giver for mildhed, hvad Han ikke

giver for hårdhed, og hvad Han ikke giver for noget andet.” Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2593). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ: عُفُوقَ الْأُمَمَاتِ وَوَادَ النَّبَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتِ وَكَرِهَ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»

”Sandelig, Allāh har forbudt jer ulydighed mod mødrene, at begrave døtrene levende samt at holde tilbage [hvad I skylder andre] og kræve [hvad der ikke tilkommer jer]. Og Han misbilliger for jer sladder og rygtespredning, at stille overdrevent mange spørgsmål og at ødsle med formuen.” Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (2408). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَذَلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

”I vil ikke træde ind i djannah (paradis), før I tror, og I vil ikke tro, før I elsker hinanden. Skal jeg ikke vejlede jer til noget, som – hvis I gør det – vil få jer til at elske hinanden? Spred as-salām (fredshilsenen) iblandt jer.” Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (54).

32- Islām befaler prisværdige moralske dyder såsom ærlighed, opfyldelse af tillidshverv, kyskhed, beskedenhed, mod, gavmildhed og generøsitet, hjælp til den

**trængende, bistand til den nødstedte,
bespisning af den sultne, god behandling af
naboer, opretholdelse af slægtskabsbånd
og venlighed mod dyr.**

Islām befaler prisværdige moralske dyder.
Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred
være over ham – sagde:

(إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)

"Jeg er kun blevet sendt for at fuldkommengøre de
gode moralske dyder." Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad,
ḥadīth nr. (207). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs
velsignelser og fred være over ham – sagde:

(رَأَى مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَابِسُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنْ
أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَارُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ،
وَالْمُتَفَيِّهُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ ؟ قَالَ :
الْمُتَكَبِّرُونَ)

"Sandelig, blandt de mest elskede af jer hos mig og
dem, der vil sidde mig nærmest på opstandelsens
dag, er dem af jer med den bedste karakter. Og
sandelig, blandt de mest forhadte af jer hos mig og
dem, der vil sidde længst væk fra mig på
opstandelsens dag, er ath-tharthārūn (de
overdrevent snakkesalige), al-mutashaddiqūn
(dem, der taler med påtaget overlegenhed) og al-
mutafayhiqūn." De sagde: "Vi kender al-tharthārūn
og al-mutashaddiqūn, men hvem er al-

mutafayhiqūn?" Han sagde: "De arrogante."" As-Silsilah aṣ-Ṣaḥīḥah, ḥadīth nr. (791).

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: "لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاجِسًا وَلَا مُنْفَعِسًا" وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا)

Og overleveret fra ‘Abdullāh Bin ‘Amr – må Allāh være tilfreds med dem begge – som sagde: "Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var hverken grov i sin tale eller tilbøjelig til grov tale." Han plejede at sige: "Sandelig, blandt de bedste af jer er dem med den bedste karakter." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (3559). Og der findes mange andre āyāt og aḥādīth, der vidner om, at Islām generelt opfordrer til ædle moralske dyder og gode handlinger.

Og blandt det, som Islām påbyder, er sandfærdighed. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

(عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا)

"Hold jer til sandfærdighed, for sandfærdighed leder til al-birr (dyd), og al-birr (dyd) leder til djannah (paradis). Et menneske bliver ved med at tale sandt og stræbe efter sandfærdighed, indtil han bliver skrevet hos Allāh som en ṣiddīq (en person med den højeste grad af sandfærdighed og oprigtighed)." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2607).

Og blandt det, som Islām påbyder, er at opfylde det, man er blevet betroet. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾

"Sandelig, Allāh befaler jer, at I giver de betroede ting tilbage til deres ejere." [Sūrah an-Nisā':4:58]

Og blandt det, som Islām påbyder, er kyskhed. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«ثلاثة حق على الله عونهم: وذكر منهم: والناكح الذي يريد العفاف»

"Tre personer har ret til Allāhs hjælp." Og han nævnte blandt dem: "Den, der gifter sig med ønsket om kyskhed." Sunan at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1655). Og blandt Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – du‘ā’ (påkaldelse) var, at han plejede at sige:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

"Allāhumma innī as'alukal-hudā wat-tuqā wal-'afāfa wal-ghinā' (O Allāh! Jeg beder Dig om retledning, bevidsthed om Dig, kyskhed og uafhængighed)." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2721).

Og blandt det, som Islām befaler, er al-ḥayā' (beskedenhed). Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

"Al-Ḥayā' (beskedenhed) bringer ikke andet end godt." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6117). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»

"Enhver religion har en karakteregenskab, og Islāms karakteregenskab er al-ḥayā' (beskedenhed)." Overleveret af al-Bayhaqī i Shu'ab al-Īmān (6/2619).

Og blandt det, som Islām påbyder, er mod. Overleveret af Anas – må Allāh være tilfreds med ham, som berettede:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَرَّغَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ»

"Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var den smukkeste af mennesker, den modigste af mennesker og den mest generøse af mennesker. Da indbyggerne i Madīnah blev grebet af frygt, havde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – allerede nået derhen før dem på en hest." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (2820). Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at søge tilflugt hos Allāh mod fejhed, og han plejede at sige:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ»

"Allāhumma innī a'ūdhu bika min al-djubn (O Allāh, jeg søger tilflugt hos Dig fra fejhed)." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6374).

Og blandt det, som Islām påbyder, er gavmildhed og generøsitet. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ﴾

"De, der giver ud af deres rigdom i Allāhs sag, er som et sædekorn, der frembringer syv aks, og i hvert aks er der hundrede korn. Og Allāh mangfoldiggør [belønningen ydermere], for den, Han vil. Og Allāh er omfattende, vidende." [Sūrah al-Baqarah:2:261]. Og al-khuluq (karakteren) hos Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var gavmildhed. Overleveret fra Ibn ‘Abbās – må Allāh være tilfreds med dem begge – som sagde:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَسْلَخَ يَغْرُضُ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ»

"Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var den mest gavmilde af mennesker i godhed, og han var allermest gavmild i Ramaḍān, når Djibrīl (Gabriel) – fred være med ham – mødte ham. Og Djibrīl – fred være med ham – mødte ham hver nat i Ramaḍān, indtil måneden var omme, hvor Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – reciterede Koranen for ham. Når Djibrīl – fred være med ham – mødte ham, var han mere

gavmild i godhed end den sendte vind.” Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1902).

Og blandt det, som Islām påbyder, er hjælp til den trængende, bistand til den nødstedte, bespisning af den sultne, god behandling af naboer, opretholdelse af slægtskabsbånd og venlighed mod dyr.

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»

Overleveret fra ‘Abdullāh Bin ‘Amr – må Allāh være tilfreds med dem begge – berettes det, at en mand spurgte Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham: ”Hvilken del af Islām er bedst?” Han sagde: ”At give mad og at hilse med as-salām (fredshilsenen) til den, du kender, og den, du ikke kender.” Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (12). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بَيْئَرًا فَتَنَزَّلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَتَنَزَّلَ الْبَيْئَرُ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَلْبٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ»

"Mens en mand gik ad en vej, blev han ramt af stærk tørst. Han fandt en brønd, steg ned i den, drak og kom derefter op igen. Da så han en hund, der gispede og slikkede den fugtige jord på grund af

tørst. Manden sagde: 'Denne hund er blevet ramt af den samme tørst, som ramte mig.' Så steg han ned i brønden, fyldte sin lædersok med vand, holdt den i munden og gav hunden at drikke. Allāh værdsatte ham og tilgav ham." De spurgte: "O, Allāhs Sendebud! får vi også belønning for [omsorg for] dyr?" Han svarede: " Ja. For enhver med en fugtig lever er der belønning." Ṣaḥīḥ Ibn Ḥibbān, ḥadīth nr. (544). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ»

"Den, der bestræber for al-armalah (enken) og al-miskīn (den fattige), er som al-mudjāhid fī sabīlillāh (den, der kæmper i Allāhs sag), eller som den, der står [i ṣalāh (bøn)] om natten og faster om dagen." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (5353).

Og Islām understreger slægtninges rettigheder og gør det obligatorisk at opretholde slægtskabsbånd. Allāh – ophøjet er Han – siger:

«الَّذِينَ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا»

"Profeten er de troende nærmere end dem selv, og hans hustruer er deres mødre. Og slægtninge ved blodsband er i Allāhs Bog nærmere hinanden end de troende og udvandrerne, medmindre I viser godhed mod jeres allierede. Dette er nedskrevet i

Bogen." [Sūrah al-Aḥzāb:33:6] Og Han advarede mod at bryde slægtskabsbåndene og sammenkædede det med at stifte fordærv på jorden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (22) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ (23) {

22. "Vil I da, hvis I vender jer bort, måske stifte fordærv på jorden og bryde jeres slægtskabsbånd?"

23. "Det er dem, som Allāh har forbandet; derfor gør Han dem døve og blinder deres syn." [Sūrah Muḥammad:47:22-23]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der bryder slægtskabsbåndene, vil ikke træde ind i djannah (paradis)." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2556). De slægtninge, som det er obligatorisk at opretholde slægtskabsbånd med, er: forældrene, brødrene, søstrene, farbrødrene, fastre, morbrødrene og mostrene.

Og Islām understreger naboens rettigheder, selv hvis han er en fornægter. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾

"Og tilbed Allāh, og sæt intet ved Hans side. Og [udvis] godhed over for forældrene, nære slægtninge, de faderløse, de trængende, den nære nabo og den fjerne nabo, ledsageren ved siden [af

jer] , den vejfarende og dem jeres højre hånd besidder. Sandelig, Allāh elsker ikke den, der er hovmodig [og] pralende.” [Sūrah an-Nisā':4:36]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

(مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ)

”Djibrīl (Gabriel) blev ved med at formane mig om naboen[-s rettigheder], indtil jeg troede, at han ville gøre ham [naboen] til en arving.” Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd, ḥadīth nr. (5152).

33- Islām har tilladt de gode og rene ting af mad og drikke. Det befaler hjertets, kroppens og hjemmets renhed, og derfor har det tilladt ægteskab. Allāh befalede også Profeterne – fred være over dem – dette, for de påbød alt godt og rent.

Og Islām har tilladt de gode og rene ting af mad og drikke. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَغَدْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ؟!»

"O mennesker! Sandelig, Allāh er Ṭayyib (ren og god), og Han accepterer kun det, der er ṭayyib (rent

og godt). Og Allāh har befalet de troende det samme, som Han befalede sendebuddene. Allāh – ophøjet er Han – siger: " O Sendebud! Spis af det gode [tilladte] og udøv retskafne gerninger. Sandelig, Jeg er vidende om det, I foretager jer." [Sūrah Al-Mu'minūn:23:51] Og Han – Den Ophøjede – siger: " O I som tror! Spis af de gode ting, som Vi har forsynet jer med, og vær taknemmelige over for Allāh – hvis det [virkelig] er Ham alene, I tilbeder." [Sūrah al-Baqarah:2:172] Han sagde: Derefter nævnte han en mand, der rejser længe. Hans hår er pjusket, og han er dækket af støv. Han rækker sine hænder mod himlen og siger: "O min Herre, O min Herre!" – Mens hans mad er forbudt, hans drikke er forbudt, hans klæder er forbudte, og han er blevet næret af det forbudte [dvs. på grund af ikke lovlig indkomst]. Så hvordan skulle hans du'ā' (påkaldelse) kunne blive besvaret?" Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (1015). Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Hvem har forbudt Allāhs prydelser [beklædning], som Han har frembragt for Sine tjenere, og de gode [tilladte] ting af forsyningen?" Sig: "De tilhører dem, der tror, i det jordiske liv [selvom andre deler i dem], og på opstandelsens dag vil de være for dem alene."

Således tydeliggør Vi āyāt for folk, der ved." [Sūrah al-A'rāf:7:32].

Islām befaler hjertets, kroppens og hjemmets renhed, og derfor har det tilladt ægteskab. Allāh befalede også Profeterne og Sendebuddene – fred være over dem – dette, for de påbød alt godt og rent. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾

"Og Allāh har givet jer ægtefæller fra jer selv, og gennem jeres ægtefæller har Han givet jer sønner og børnebørn, og Han har forsynet jer med gode ting. Vil de da tro på det falske og fornægte Allāhs velgerning?" [Sūrah an-Nahl:16:72] Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَتِيَابَكَ فَطَهَّرَ﴾ (4) ﴿وَالرِّجَزَ فَاهْتَجَرُ﴾ (5) {

4. "Og rens dine klæder."

5. "Og hold dig væk fra urenhed [afguder]" [Sūrah al-Muddaththir:74:4-5]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِّنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرِّجْلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ﴾

"Ingen vil træde ind i paradiset, hvis der blot findes vægten af et atom af hovmod i hans hjerte." En mand sagde: 'En mand kan lide, at hans tøj er pænt, og at hans sko er flotte.' Han – må Allāhs

velsignelser og fred være over ham – sagde: 'Sandelig, Allāh er Smuk og elsker skønhed. Hovmod er at forkaste sandheden og at se ned på mennesker.'" Şaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (91).

34- Islām har forbudt de grundlæggende forbudte handlinger såsom shirk (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh), fornægtelse, tilbedelse af afguder, at tale om Allāh uden viden, drab på børn, drab på et beskyttet liv, stifte fordærv på jorden, trolddom, de åbenlyse og skjulte uanstændigheder, zinā (utugt og ægteskabsbrud), liwāt (sodomi), åger, at spise selvdøde dyr og det, som er blevet slagtet for afguder og afgudsbilleder. Og Han har forbudt svinekød, alle urenheder og modbydelige ting, at fortære den forældreløses ejendom, at snyde med mål og vægt samt at bryde slægtskabsbåndene. Og Profeterne – fred være over dem – var alle enige om forbuddet mod disse forbudte handlinger.

Islām har forbudt de grundlæggende forbudte handlinger såsom shirk (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh), fornægtelse,

tilbedelse af afguder, at tale om Allāh uden viden, drab på børn Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكَمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Kom, og jeg vil recitere [for jer], hvad jeres Herre har forbudt jer: 'Associere ikke nogen med Ham [og I skal udvise pligt] og godhed over for forældrene, og dræb ikke jeres børn på grund af fattigdom. Vi forsyner jer og dem. Og nærm jer ikke de skamfulde handlinger, hvad der er åbenlyst af dem, og hvad der er skjult. Og dræb ikke det liv, som Allāh har forbudt [at dræbe], undtagen med ret.' Dette er, hvad Han har påbudt jer, for at I måtte forstå."

"Og kom ikke nær den faderløses ejendom, undtagen på den måde, som er bedst, indtil han når sin fulde styrke [modenhed]. Og giv fuldt mål og [rigtig] vægt med retfærdighed. Vi bebyrder ingen ud over dens evne. Og når I taler, så vær retfærdige, selv hvis det gælder en nær slægtning. Og opfyld Allāhs pagt. Dette er, hvad Han har påbudt jer, for at I måtte lade jer påminde." [Sūrah al-An'ām:6:151-152]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "Min Herre har kun forbudt skamløshed — både de åbenlyse af dem og de skjulte — samt synd og overgreb uden ret, og at I associerer [noget/nogen] med Allāh, som Han ikke har sendt noget bevis for, og at I siger om Allāh, hvad I ikke ved." [Sūrah al-A'rāf:7:33]

Og Islām har forbudt at dræbe et ukrænkeligt liv. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَةٍ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾

"Og dræb ikke det liv, som Allāh har forbudt [at dræbe], undtagen med ret. Og [til] hvem, der end bliver dræbt uretfærdigt, har Vi sandelig givet hans arving hjemmel. Men han skal ikke overskride grænserne i drabet, for han er sandelig støttet [af loven]." [Sūrah al-Isrā':17:33]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾

"Og de, som ikke påkalder nogen anden gud ved siden af Allāh og ikke dræber det liv, som Allāh har gjort forbudt [at dræbe], undtagen med ret, og ej heller begår utugt. Og den, som gør dette, skal modtage athāma [straffen for sin synd]." [Sūrah al-Furqān:25:68].

Og Islām har forbudt at stifte fordærv på jorden.
Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾

"Og stift ikke fordærv på jorden, efter at den er blevet bragt i orden." [Sūrah al-A'rāf:7:56]

وقال الله تعالى مخبراً عن النبي شعيب عليه السلام أن قال لقومه: {يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَأُولُوا الْكَيْلِ
وَالْمِيزَانِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

Og Allāh – ophøjet er Han – beretter om Profeten
Shu'ayb – fred være med ham – at han sagde til sit
folk:

"O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen gud foruden
Ham. Der er sandelig kommet jer et klart tegn fra
jeres Herre. Giv derfor fuldt mål og [rigtig] vægt, og
giv ikke menneskene for lidt for deres ting, Og stift
ikke fordærv på jorden, efter at den er blevet bragt
i orde. Dette er bedst for jer, hvis I er troende."
[Sūrah al-A'rāf:7:85]

Og Islām har forbudt sihr (trolddom). Allāh, Den
Sande – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed
er – siger:

﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ
حَيْثُ أَتَى﴾

"Og kast, hvad du har i din højre hånd, og den vil
opsluge, hvad de har lavet. Sandelig, hvad de har
lavet er ikke andet end troldmandslist. Og
troldmanden vil ikke få succes, hvor end han

kommer [fra]." [Sūrah Ṭā-Hā:20:69]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«اجْتَنِبُوا سَبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالنَّوْلي يَوْمَ الرِّخْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

"Hold jer fra de syv ødelæggende synder." De sagde: "O Allāhs Sendebud, hvilke er de?" Han sagde: "At associere noget med Allāh (shirk), at udøve sihr (magi), at tage livet af en sjæl, som Allāh har gjort ukrænkelig, undtagen med ret, at fortære ribā (renter), at fortære [tilegne sig] den faderløses ejendom, at vende ryggen til på kampens dag og at fremsætte beskyldninger mod ærbare, troende og intetanende kvinder." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6857).

Og Islām har forbudt de åbenbare og skjulte uanstændigheder, zinā (utugt) og liwāt (sodomi). De āyāt (vers), der indikerer dette, er tidligere blevet nævnt i begyndelsen af dette afsnit. Og Islām har forbudt ar-ribā (renter). Allāh – ophøjet er Han – siger:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} (278)
{فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ} (279)

278. "O I, som tror! Vær bevidste om Allāh, og opgiv det, der måtte være tilbage af ar-ribā (rente), hvis I er troende."

279. "Men hvis I ikke adlyder, så forkyndes jer en krig fra Allāh og Hans Sendebud. Og hvis I angrer, så er der for jer det oprindelige af jeres kapital – I gør ingen uret, og I bliver heller ikke gjort uret." [Sūrah al-Baqarah:2:278-279]. Allāh har ikke bebudet krig mod den, der begår en synd, således som Han har bebudet krig mod den, der bedriver ar-ribā (åger).; for ribā (åger) medfører ødelæggelse af religioner, nationer, formuer og liv.

Og Islām har forbudt at spise selvdøde dyr, det, der er slagtet til idoler og afguder, samt svinekød. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ الْمَيِّتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى
النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ﴾

"Forbudt for jer er selvdøde dyr, blod, svinekød, og det, hvorover der er blevet påkaldt andre end Allāh; og det kvalte, det ihjelslåede, det nedstyrtede, det stangede, og det, som et rovdyr har ædt af – undtagen det, I når at slagte [inden dets død] – og det, der er blevet slagtet ved an-nuṣub [offerstenene], og at I søger lod [fordeling af kødet] og afgørelse ved spådomspile [er også forbudt]. [Alt] dette er ulydighed." [Sūrah al-Mā'idah:5:3].

Og Islām har forbudt at drikke khamr (enhver substans, som forårsager beruselse og slører dømmekraften – uanset dens form) samt alle

urenheder og afskyeligheder. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدُوَّةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿91﴾

90. "O I som tror! Khamr (rusmiddel), hasardspil, [ofringer ved] alterstene [til andre end Allāh] og spådomspil er blot en vederstyggelighed af satans værk. Så undgå det, for at I måtte blive succesrige."

91. "Satan ønsker blot at så fjendskab og had mellem jer gennem khamr og hasardspil, og at afholde jer fra ihukommelsen af Allāh og fra aş-şalāh (bønnen). Vil I da [ikke] afholde jer [fra at tage del i disse]?" [Sūrah al-Mā'idah:5:90-91]. Det er tidligere blevet nævnt i afsnit (31), at Allāh – ophøjet er Han – har informeret om, at en af Sendebuddets – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – egenskaber i at-Tawrah (Toraen) er, at han forbyder dem det usle. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ﴾

"De der følger Sendebuddet, den ummi Profet [Muḥammad, der hverken læser eller skriver], hvis beskrivelse de finder nedskrevet hos sig i at-

Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet); han påbyder dem det gode og forbyder dem det uslee. Og han tillader dem de gode ting og forbyder dem de slette ting, og han befrier dem for deres byrde og de lænker, som var over dem. Så de, der tror på ham, ærer ham, støtter ham og følger det lys, som blev sendt ned med ham — det er dem, der er de succesrige." [Sūrah al-A'rāf:7:157]

Og Islām har forbudt at fortære den forældreløses ejendom. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَأَنذَرُوا آلِيَنَّمَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾

"Og giv de faderløse deres ejendele, og ombyt ikke det usle [af jeres ejendele] med det gode [af deres]. Og fortær ikke deres ejendele ved at føje dem til jeres egne. Sandelig, det er en stor synd." [Sūrah an-Nisā':4:2]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِيَنَّمَىٰ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾

"Sandelig, de, der fortærer de faderløses ejendom uretmæssigt, de opæder kun ild i deres maver. Og de vil træde ind i og brænde i en rasende ild." [Sūrah an-Nisā':4:10].

Og Islām har forbudt snyd med mål og vægt. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ (1) ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ (2) ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ (3) ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ (4) ﴿

1. "Ve al-muṭaffifīn (dem, som giver mindre end skyldigt, når de afmåler eller vejer)."

2. "De, som, når de beder folk at måle op over for sig, kræver fuldt mål [til sig selv]."

3. "Og når de [selv] måler eller vejer op for andre, giver de [dem] mindre end skyldigt."

4. "Tror disse [folk] ikke, at de vil blive genoprejst [til regnskab på den yderste dag]?" [Sūrah Al-Muṭaffifīn:83:1-4].

Og Islām har forbudt at bryde slægtskabsbåndene, og de āyāt (vers) og aḥādīth (profetiske beretninger), der indikerer dette, er tidligere blevet nævnt i afsnit (31). Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem – var alle enige om at forbyde disse forbudte handlinger.

**35 - Islām forbyder skammelige
egenskaber såsom løgn, snyd, forræderi,
troløshed, bedrag, misundelse,
ondskabsfulde intriger, tyveri, overgreb og
undertrykkelse. Og det forbyder enhver
ussel egenskab.**

Islām forbyder forkastelige moralske egenskaber generelt. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾

"Og vend ikke din kind bort fra menneskene, og gå ikke hovmodigt på jorden. Sandelig, Allāh elsker

ikke enhver, der er arrogant og pralende." [Sūrah ar-Rūm:30:18]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

« إِنَّ مِنْ أَحْبَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالْمُنْتَشِقُونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالْمُنْتَشِقُونَ فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ قَالَ الْمُتَكَبِّرُونَ »

"Sandelig, blandt de mest elskede af jer hos mig og dem, der vil sidde mig nærmest på opstandelsens dag, er dem af jer med den bedste karakter. Og sandelig, blandt de mest forhadte af jer hos mig og dem, der vil sidde længst væk fra mig på opstandelsens dag, er ath-tharthārūn (de overdrevent snakkesalige), al-mutashaddiqūn (dem, der taler med påtaget overlegenhed) og al-mutafayhiqūn." De sagde: "Vi kender al-tharthārūn og al-mutashaddiqūn, men hvem er al-mutafayhiqūn?" Han sagde: "De arrogante." As-Silsilah aṣ-Ṣaḥīḥah, ḥadīth nr. (791).

Islām forbyder løgn. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ }

"Sandelig, Allāh retleder ikke den, der overskrider grænserne og er en løgner." [Sūrah Ghāfir:40:28]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

« وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا »

"Og tag jer i agt for løgn, for løgn fører til fudjūr (syndighed), og fudjūr fører til Ilden. Og en mand bliver ved med at lyve og gøre sig umage for at lyve, indtil han bliver registreret hos Allāh som en kadhdhāb (løgner)." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2607). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«أَيُّهُ الْمُنَافِقُ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ»

"Tegnene på en hykler er tre: Når han taler, lyver han; når han lover noget, bryder han det; og når han får betroet noget, svigter han tilliden." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6095).

Islām forbyder bedrageri.

وجاء في الحديث أن رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلًّا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي»

Det berettes i en ḥadīth, at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – passerede forbi en bunke - altså en sæk - mad [refererer her til varer som hvede eller byg], og han stak sin hånd ind i den, og hans fingre blev våde. Han sagde: 'Hvad er dette, O madens ejer?' Han svarede: 'Det er blevet ramt af regnen, O Allāhs Sendebud.' Han sagde: 'Hvorfor lagde du det ikke ovenpå maden [dvs. øverst], så folk kunne se det? Den, der bedrager, er ikke fra mig.'" Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (102).

Islām forbyder forræderi, troløshed og bedrag. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

"O I som tror! Forråd ikke Allāh og Sendebuddet, og forråd ikke jeres betroede ansvar, mens I ved det." [Sūrah al-Anfāl:8:27]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفُسُونَ أَلْمِيقًا﴾

"De, der opfylder deres forpligtelse overfor Allāh og ikke bryder den bindende pagt [over for Allāh eller andre]." [Sūrah ar-Ra'd:13:20]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at sige til sine hære, når de drog ud:

«اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدُرُوا وَلَا تَمُتُّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا»

"Kæmp, og stjæl ikke af krigsbyttet, og begå ikke forræderi, og lemlæst ikke, og dræb ikke et barn." Şahīḥ Muslim, ḥadīth nr. (1731). Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَّعَاهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ»

"Fire egenskaber; den, som besidder dem, er en fuldkommen hykler. Og den, som besidder én af dem, bærer et træk af hykleri, indtil han opgiver det: Når han får betroet noget, svigter han tilliden; når han taler, lyver han; når han indgår en pagt,

svigter han den; og når han strides, opfører han sig uhøfligt på en ondskabsfuld og fornærmende måde." Şaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (34).

Islām forbyder ḥasad (misundelse). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾

"Eller misunder de menneskene det, som Allāh har givet dem af Sin gunst? For Vi gav sandelig Ibrāhīms (Abrahams) slægt Bogen og visdommen, og Vi gav dem et mægtigt herredømme." [Sūrah an-Nisā':4:54] Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَصُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

"Mange blandt Bogens folk ønsker, at de kan få jer til at vende tilbage som fornægtere, efter at I har troet – drevet af misundelse i deres selv, selv efter at sandheden er blevet klar for dem. Så tilgiv og bær over, indtil Allāh bringer Sin befaling. Sandelig, Allāh har magt over alle ting." [Sūrah al-Baqarah:2:109]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

﴿دَبَّ إِلَيْكُم دَاءُ الْأَمِّ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُوْمِنُوا وَلَا تُوْمِنُوا حَتَّىٰ تَحَابُّوا أَفَلَا أُتْبِعُكُمْ بِمَا يُتْبِعُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ﴾

"Sygdommen fra nationerne før jer har sneget sig ind iblandt jer: ḥasad (misundelse) og had. Den er

det, der barberer væk. Jeg siger ikke, at den barberer håret, men at den barberer religionen væk. Ved Ham, i hvis hånd min sjæl er: I vil ikke træde ind i djannah (paradis), før I tror, og I vil ikke tro, før I elsker hinanden. Skal jeg ikke fortælle jer om noget, som vil styrke dette hos jer? Spred as-salām (fredshilsenen) iblandt jer.” Sunan at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2510).

Islām forbyder ondskabsfuld planlægning. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾

"Og således har Vi gjort de største af dens forbrydere i hver by [til de fremtrædende], for at de kan lægge planer deri. Og de lægger ikke planer [deri], undtagen mod dem selv, men de indser det ikke." [Sūrah al-An‘ām:6:123]. Og Allāh – ophøjet er Han – berettede, at jøderne forsøgte at dræbe Messias (Jesus) – fred være med ham – og lagde en listig plan. Men Allāh vendte deres plan imod dem. Og Allāh gjorde klart, at den onde plan kun rammer dens ophavsmænd. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَآشْهَدُ بَأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿52﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿53﴾ وَمَكُرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿54﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿55﴾﴾

52. "Så, da 'Īsā (Jesus) fornemmede fornægtelse hos dem, sagde han: "Hvem er mine hjælpere i Allāh[-s sag]?" Disciplene sagde: "Vi er Allāhs hjælpere. Vi tror på Allāh, og bevidn [O Jesus], at vi sandelig er muslimer."

53. "Vor Herre, vi tror på det, Du har sendt ned, og vi følger Sendebuddet [Jesus] så indskriv os sammen med dem, som bevidner."

54. "Og de [fornægterne] lagde en plan, og Allāh lagde en plan, og Allāh er den bedste planlægger."

55. "[Husk] da Allāh sagde: "O 'Īsā (Jesus), Jeg vil tage dig til Mig og løfte dig op til Mig og rense [befri] dig for dem, som fornægter, og sætte dem der følger dig over dem, som fornægter, indtil opstandelsens dag. Derefter er jeres tilbagevenden til mig, og Jeg vil dømme mellem jer i det, I plejede at være uenige om." [Sūrah Āl 'Imrān:3:52-55]. Og Allāh – ophøjet er Han – berettede, at Profeten Ṣāliḥs – fred være med ham – folk ønskede at dræbe ham ved hjælp af en listig plan. Så lagde de en listig plan, og Allāh vendte deres plan imod dem og tilintetgjorde dem og hele deres folk. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ﴾ (49) ﴿وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (50) ﴿فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَاقْتَمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (51)

49. "De sagde: "Lad os sværge en fælles ed ved Allāh, at vi vil angribe ham [Ṣāliḥ] og hans familie

om natten. Derefter vil vi sige til hans nærmeste [slægtninge]: 'Vi bevidnede ikke hans families udslettelse, og vi er sandelig sandfærdige.'"

50. "Og [således] udtænkte de en plan, og Vi udtænkte en plan. Og de var ikke bevidste [derom]."

51. "Så se, hvordan enden blev for deres plan! Sandelig, Vi tilintetgjorde dem og alle deres folk." [Sūrah an-Naml:27:49-51].

Islām forbyder tyveri. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde:

«لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدَ»

"Den, der begår zinā (utugt), gør det ikke i det øjeblik, han begår zinā, mens han er en sand troende; og han stjæler ikke i det øjeblik, han stjæler, mens han er en sand troende; og han indtager ikke berusende drikke i det øjeblik, han drikker det, mens han er en sand troende; og tawbah (oprigtig omvendelse) tilbydes bagefter." Şahīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6810).

Islām forbyder tyveri. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

90. "Sandelig, Allāh påbyder [jer] retfærdighed, al-iḥsān (fuldkommen godhed) og at give til slægtninge. Og Han forbyder uanstændighed, utækkelighed og undertrykkelse. Han formaner jer,

for I måtte lade jer påminde." [Sūrah an-Nahl:16:90]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ»

"Sandelig, Allāh har åbenbaret til mig, at I skal være ydmyge, så ingen begår overgreb mod nogen anden, og ingen hæver sig over nogen anden." Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd ḥadīth nr. (4895).

Islām forbyder ḡalṡ (uretfærdighed). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾

"Og Allāh elsker ikke az-ḡālimīn (de uretfærdige)." [Sūrah Āl 'Imrān:3:57]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾

"Sandelig, az-ḡālimūn (de uretfærdige) vil aldrig opnå succes." [Sūrah al-An'ām:6:21]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

"Og for az-ḡālimīn (de uretfærdige) har Han beredt en smertefuld straf." [Sūrah al-Insān:76:31]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يَفْطُرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تَحْمَلُ عَلَى الْعَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

"Der er tre, hvis du'ā' (påkaldelse) ikke afvises: den retfærdige imam (leder), den fastende indtil han bryder fasten, og den undertryktes du'ā' (påkaldelse). Den bæres på skyerne, og himlenes porte åbnes for den, og Herren – mægtig og majestætisk er Han – siger: 'Ved Min ære, Jeg vil visselig give dig sejr, selv om det skulle være efter nogen tid.'" Overleveret af Muslim (ḥadīth nr. 2749) i forkortet form med en mindre variation, og at-Tirmidhī (ḥadīth nr. 2526) med en mindre variation, samt af Aḥmad (ḥadīth nr. 8043) – og ordlyden er hans. Og da Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sendte Mu'ādh – må Allāh være tilfreds med ham – til Yemen, sagde han blandt andet til ham:

«وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيَسَّ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ»

"Og vær bevidst om den undertryktes du'ā' (påkaldelse), for der er intet slør mellem den og Allāh." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1496). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طِيبِ نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

"Sandelig, den, der gør uret imod en mu'āhid (person under en pagt), forringer hans rettigheder, bebyrder ham ud over hans evne eller tager noget fra ham uden hans velvilje, så vil jeg være hans modpart på opstandelsens dag." Sunan Abū Dāwūd

ḥadīth nr. (3052). Islām forbyder således, som du har set, enhver slet egenskab og enhver uretfærdig eller undertrykkende behandling.

36- Islām forbyder finansielle transaktioner, der indebærer ar-ribā (rentelån), skade, gharar (væsentlig usikkerhed), ḡulm (uretfærdighed) eller svindel, eller som fører til katastrofer og almen skade for samfund, folk og enkeltpersoner.

Islām forbyder finansielle transaktioner, der indebærer ar-ribā (rentelån), skade, gharar (væsentlig usikkerhed), ḡulm (uretfærdighed) eller svindel, eller som fører til katastrofer og almen skade for samfund, folk og enkeltpersoner. Og tidligere i begyndelsen af dette afsnit er de āyāt (vers) og aḥādīth (profetiske beretninger), der forbyder ar-ribā (rente eller åger), ḡulm (uretfærdighed), svindel og fordærv på jorden, blevet nævnt. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾

"Og de, der skader de troende mænd og de troende kvinder, uden at de har gjort sig fortjent til det, har sandelig pådraget sig en grov falsk anklage og en åbenbar synd." [Sūrah al-Aḥzāb:33:58]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾

"Den, der udøver retskafne gerninger, gør det til gavn for sig selv; og den, der handler ondt, gør det imod sig selv. Og din Herre er aldrig uretfærdig mod tjenerne." [Sūrah Fuṣṣilat:41:46].

وجاء في السنة: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»

Og det fremgår af Sunnah, at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – fastslog: "Der må hverken forvoldes skade eller gengældes med skade." Sunan Abī Dāwūd. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِلْ خَيْرًا، أَوْ لِيَسْكُنْ. وَفِي رَوَايَةٍ: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ.»

"Den, der tror på Allāh og den yderste dag, må ikke volde sin nabo kvaler. Den, der tror på Allāh og den yderste dag, skal ære sin gæst. Den, der tror på Allāh og den yderste dag, skal sige noget godt eller tie (dvs. afholde sig fra al slags ond og dårlig tale). Og i en beretning: skal vise godhed mod sin nabo." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (47). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ»

"En kvinde blev straffet på grund af en kat, som hun spærrede inde, indtil den døde, og derfor trådte hun ind i Ilden. Hun gav den hverken mad eller drikke, mens hun holdt den indespærret, og hun lod den heller ikke gå fri, så den kunne spise af jordens kryb." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (3482). Dette gælder den, hvis skade rammer en kat; hvad så med den, hvis skade rammer mennesker? Det er overleveret af Ibn ‘Umar, som sagde: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – besteg prædikestolen, kaldte med en høj stemme og sagde:

(يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جُوفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ)

"O I, som har bekendt Islām med tungen, men til hvis hjerter troen endnu ikke er nået! Gør ikke muslimerne fortræd, dadl dem ikke, og opsøg ikke deres fejl. For sandelig, den der opsøger sin muslimske broders fejl, vil Allāh opsøge hans fejl. Og den, hvis fejl Allāh opsøger, vil Han bringe til skamme, selv hvis han befinder sig i det inderste af sit hjem." Han sagde: En dag så Ibn ‘Umar på Huset – eller på Ka‘bah – og sagde: "Hvor stor er du, og hvor stor er din ukrænkelighed! Men den troende har en større ukrænkelighed hos Allāh end du." Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2032), og

Ibn Hibbān, ḥadīth nr. (5763). Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُتْ)

“Den, der tror på Allāh og den yderste dag, må ikke volde sin nabo kvaler. Den, der tror på Allāh og den yderste dag, skal ære sin gæst. Den, der tror på Allāh og den yderste dag, skal sige noget godt eller tie stille. (Dvs. afholde sig fra al slags ond og dårlig tale). Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6018).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرَضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيَفْغُصُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنَ الْخَطَايَا هُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ "

Og fra Abū Hurayrah, at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Ved I, hvem den ruinerede er?" De svarede: "Den ruinerede iblandt os, O Allāhs Sendebud, er den, der hverken har dirham eller ejendele." Han sagde: "Sandelig, den ruinerede i min ummah er den, der kommer på opstandelsens dag med ṣawm (faste), ṣalāh (bøn) og zakāt (obligatorisk almisser), men som samtidig kommer efter at have krænket en persons ære, falskeligt anklaget en anden og fortæret en tredjes rigdom. Han vil da blive stillet til regnskab, og den ene vil få af hans gode gerninger,

og den anden vil få af hans gode gerninger. Hvis hans gode gerninger slipper op, før han har gjort bod for sine synder, vil der blive taget fra deres synder og kastet over ham, hvorefter han vil blive kastet i Ilden." Overleveret af Muslim (ḥadīth nr. 2581), at-Tirmidhī (ḥadīth nr. 2418), samt Aḥmad (ḥadīth nr. 8029) – og ordlyden er hans.

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

(كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ عُصْنُ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ)

"Der lå en trægren på vejen, som var til gene for folk, så en mand fjernede den, og han blev ført ind i paradiset." Overleveret af al-Bukhārī (ḥadīth nr. 652) med samme betydning, og Muslim (ḥadīth nr. 1914) med lignende ordlyd, samt Ibn Mādjah (ḥadīth nr. 3682) og Aḥmad (ḥadīth nr. 10432), og ordlyden er deres. Så det at fjerne noget skadeligt fra vejen fører ind i paradiset; hvad så med den, der skader mennesker og fordærver deres liv?

37- Islām kom for at bevare fornuften og forbyde alt, hvad der fordærver den, såsom at drikke khamr (berusende drikke). Han ophøjede fornuftens status, gjorde den til grundlaget for ansvarlighed og frigjorde den fra overtroens og afgudsdyrkelsens lænker. Der findes ingen hemmeligheder i Islām og ingen regler, der er forbeholdt én

klasse frem for en anden. Alle dets regler og lovgivninger er i overensstemmelse med den sunde fornuft og stemmer overens med retfærdighed og visdom.

Islām kom for at bevare fornuften og ophøjede dens status. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا }

"Sandelig, hørelsen, synet og hjertet — om alle disse vil man blive spurgt." [Sūrah al-Isrā':17:36]. Det er en pligt for mennesket at bevare sin fornuft. Derfor har Islām forbudt khamr (berusende drikke) og narkotika – og forbuddet mod khamr er tidligere nævnt i afsnit nr. (34). Mange af den ædle Korans āyāt (vers) afsluttes med Allāhs – ophøjet er Han – ord:

{لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

"For at I måtte bruge forstanden." [Sūrah al-Baqarah:2:242]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ }

"Og det jordiske liv er intet andet end leg og adspredelse. Og den hinsidige bolig er sandelig bedre for dem, der udviser gudsbevidsthed. Vil I da ikke forstå?" [Sūrah al-An'ām:6:32]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ }

"Vi har sandelig nedsendt den som en arabisk Koran, for at I måtte bruge forstanden." [Sūrah

Yūsuf:12:2] Og Allāh – ophøjet er Han – har tydeliggjort, at kun folk med fornuft drager nytte af vejledningen og visdommen, og de er de forstandige. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

"Han skænker visdom, til den Han vil, og den, der bliver skænket visdom, er sandelig blevet skænket en masse godt. Og ingen vil ihukomme det, undtagen de forstandige." [Sūrah al-Baqarah:2:269].

Og derfor har Islām gjort fornuften til grundlaget for ansvarlighed. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْوَلَ»

"Pennen er løftet fra tre: den sovende, indtil han vågner; den mindreårige, indtil han når puberteten; og den sindssyge, indtil han genvinder sin forstand." Overleveret af al-Bukhārī som mu‘allaq i bekræftende form før ḥadīth nr. (5269) med lignende ordlyd, og overleveret med sammenhængende overleveringskæde af Abū Dāwūd (ḥadīth nr. 4402) – og ordlyden er hans –, samt af at-Tirmidhī (ḥadīth nr. 1423), an-Nasā’ī i as-Sunan al-Kubrā (ḥadīth nr. 7346), Aḥmad (ḥadīth nr. 956) med en mindre variation og Ibn Mādjah (ḥadīth nr. 2042) i forkortet form. Og

befriede ham fra overtroens og afgudsdyrkelsens lænker. Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han fortæller om folkeslagenes tilstand i deres fastholdelse af deres overtro og deres afvisning af den sandhed, der kom til dem fra Allāh:

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾

"Og således sendte Vi ikke før dig nogen advarer til en by, uden at dens velstående folk sagde: 'Sandelig, vi fandt vores forfædre på en vej, og vi følger sandelig deres spor.'" [Sūrah az-Zukhruf:43:23] Og Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han beretter om Ibrāhīm al-Khalīl (den særligt nær og udvalgte ven) – fred være med ham – at han sagde til sit folk:

{مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبِيدِينَ {53}}

52. Da han sagde til sin far og sit folk: "Hvad er disse statuer, som I er hengivne til?"

53. De sagde: "Vi fandt vore forfædre tilbedere af dem." [Sūrah al-Anbiyā':21:52-53]. Så kom Islām og befalede folk at opgive tilbedelsen af afguder, at give afkald på den overtro, der er nedarvet fra fædre og forfædre, og at følge Sendebuddenes vej – fred og velsignelser være med dem.

Der findes ingen hemmeligheder i Islām og ingen regler, der er forbeholdt én klasse frem for en anden.

سئل علي بن أبي طالب رضي الله عنه وهو ابن عم رسول الله صلى الله عليه وسلم وزوج ابنته: أَخَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ؟ فَقَالَ: «مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُعَمَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً إِلَّا مَا كَانَ فِي قِرَابِ سَيْفِي هَذَا قَالَ: فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً مَكْتُوبٌ فِيهَا: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَتَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحَدِّثًا»

‘Alī Ibn Abī Tālib – må Allāh være tilfreds med ham –, som var fætter til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og ægteemand til hans datter, blev spurgt: ”Har Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udvalgt jer med noget særligt?” Han sagde: ”Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – har ikke udvalgt os med noget særligt, som ikke gjaldt alle mennesker, undtagen det, der var i denne min sværdskede.” Han [fortælleren] sagde: Derefter tog han et skrift frem, hvori der stod: ”Allāh forbander den, der slagter for andre end Allāh. Allāh forbander den, der flytter jordens grænsemærker [dvs. uretmæssigt ændrer skel]. Allāh forbander den, der forbander sin far. Og Allāh forbander den, der giver ly til en muḥdith (forbryder eller en, der indfører fornyelser i religionen).” Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (1978). Alle Islāms regler og lovgivninger er i overensstemmelse med den sunde fornuft retfærdighed, og visdom.

38- Når tilhængerne af de falske religioner ikke begriber de modsigelser og de ting,

som fornuften afviser, der findes i dem, får deres religiøse ledere tilhængerne til at tro, at religion står over fornuften, og at fornuften ikke har nogen plads i forståelsen og begribelsen af religionen. Islām betragter derimod religion som et lys, der oplyser fornuften dens vej. Tilhængerne af de falske religioner ønsker, at mennesket giver afkald på sin fornuft og følger dem, mens Islām ønsker, at mennesket vækker sin fornuft, så det erkender tingenes virkelighed, som den er.

Når tilhængerne af de falske religioner ikke begriber de modsigelser og de ting, som fornuften afviser, der findes i dem, får deres religiøse ledere tilhængerne til at tro, at religion står over fornuften, og at fornuften ikke har nogen plads i forståelsen og begribelsen af religionen. Islām betragter derimod religion som et lys, der oplyser fornuften dens vej. Tilhængerne af de falske religioner ønsker, at mennesket giver afkald på sin fornuft og følger dem, mens Islām ønsker, at mennesket vækker sin fornuft, så det erkender tingenes virkelighed, som den er. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

"Og således har Vi åbenbaret til dig [O Muḥammad] en ånd af Vor befaling. Du vidste ikke, hvad Bogen (Koranen) eller troen var, men Vi har gjort den til et lys, hvormed Vi retleder hvem Vi vil af Vore tjenere. Og sandelig, du retleder til en lige vej." [Sūrah ash-Shūrā:42:52]. Den guddommelige åbenbaring rummer beviser og argumenter, som retleder den sunde fornuft til de sandheder, som den stræber efter at erkende og tro på. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾

"O mennesker! Sandelig, der er kommet jer et klart bevis fra jeres Herre, og Vi har sendt et klart lys [Koranen] ned til jer." [Sūrah an-Nisā':4:174] For Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – ønsker for mennesket, at det skal leve i retledningens, videnens og sandhedens lys, mens shayāṭīn (satanerne) og aṭ-ṭāghūt (alt, der tilbedes, følges eller adlydes ved siden af Allāh) ønsker, at mennesket skal forblive i fornægtelsens, uvidenhedens og vildfarelsens mørker. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾

Allāh er de troendes walī (værge og beskytter). Han fører dem ud af mørket til lyset. Men de, der fornægter, har aṭ-ṭāghūt (afguderne) som deres beskyttere; de fører dem fra lyset ind i mørket [-s

dybder]. De er ildens folk; i den vil de forblive for evigt. [Sūrah al-Baqarah:2:257].

39- Islām ærer den sande viden, opmuntrer til videnskabelig forskning, der er fri for personlige tilbøjeligheder, og opfordrer til at betragte og reflektere over os selv og universet omkring os. De korrekte videnskabelige resultater er ikke i konflikt med Islām.

Islām ærer den sande viden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

"Allāh vil ophøje dem blandt jer, som tror, og dem, der er blevet givet viden, i grader. Og Allāh er velvidende om, hvad I foretager jer." [Surat al-Mujādalah: 11]. Og Allāh har sammenknyttet de lærdes vidnesbyrd med Sit eget vidnesbyrd og Sine engles vidnesbyrd om det største, der bevidnes. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

Allāh bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham og [det samme gør] englene, og de som har viden. [Han er] Den, der opretholder retfærdigheden. Der er ingen anden gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham, Den Almægtige, Den Alvide. [Sūrah Āl ‘Imrān:3:18].

Dette viser de lærdes status i islam, og Allāh har ikke befalet Sin profet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – at søge forøgelse af noget som helst andet end viden. Allāh – Den Ophøjede – siger:

{وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا}

"Og sig: "Min Herre, øg mig i viden."" [Sūrah Tā-Hā:20:114]. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنَحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الْحَيَّاتَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ»

"Den, der følger en vej i søgen efter viden, vil Allāh gøre en vej til paradiset let for ham. Og sandelig sænker englene deres vinger af tilfredshed med den, der søger viden. Og sandelig beder dem, der er i himlene og på jorden, selv fiskene i vandet, om tilgivelse for den, der søger viden. Og den lærdes fortræffelighed over tilbederen er som månens fortræffelighed over de øvrige stjerner. Sandelig, de lærde er profeternes arvinger. Sandelig, profeterne efterlod hverken dinarer eller dirham (rigdom) som arv; de efterlod kun viden som arv. Så den, der tilegner sig den, har tilegnet sig en rigelig andel." Overleveret af Abū Dāwūd (ḥadīth nr. 3641), at-Tirmidhī (ḥadīth nr. 2682), Ibn Mādjah (ḥadīth nr.

223) – og ordlyden er hans – og Aḥmad (ḥadīth nr. 21715).

Og Islām opmuntrer til videnskabelig forskning, der er fri for forudindtagethed, og opfordrer til at betragte og reflektere over os selv og universet omkring os. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

"Vi vil vise dem Vore tegn i universet og i dem selv, indtil det bliver klart for dem, at det er sandheden. Er det da ikke tilstrækkeligt, at din Herre er vidne til alt?" [Sūrah Fuṣṣilat:41:53]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾

"[Eller] har de ikke betragtet himlenes og jordens rige og alt, hvad Allāh har skabt og [set], at deres frist måske er kommet nær? Så på hvilket udsagn efter denne [Koran] vil de tro?" [Sūrah al-A'rāf:7:185]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِيبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾

"Har de da ikke rejst omkring på jorden og betragtet, hvordan enden blev for dem, der var før dem? De var stærkere end dem, og de opdyrkede jorden og bebyggede den mere, end disse har bebygget den. Og deres sendebud kom til dem med

de klare beviser. Allāh ville ikke gøre dem uret, men de gjorde uret mod sig selv." [Sūrah ar-Rūm:30:9]

De korrekte videnskabelige resultater strider ikke imod Islām. Vi vil nævne ét eksempel, som Koranen nævnte præcise detaljer om for mere end fjorten hundrede år siden, og som den moderne videnskab først erkendte langt senere. Videnskabens resultater viste sig således at være i overensstemmelse med det, der står i den mægtige Koran, nemlig fosterets skabelse i dets moders livmoder. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ (12) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ (13) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ (14)

12. "Og Vi har sandelig skabt mennesket af en ekstrakt fra lerjord."

13. "Derefter gjorde Vi det til en dråbe sæd på et sikkert hvilested [moderlivet]."

14. "Derefter forvandlede Vi sæddråben til en blodklump, hvorefter Vi forvandlede blodklumpen til en kødklump. Så forvandlede Vi kødklumpen til knogler, hvorefter Vi beklædte knoglerne med kød. Derefter frembragte Vi det som en anden skabning. Så ærefuld er Allāh, Den bedste af skaberne." [Sūrah al-Mu'minūn:23:12-14].

40 - Og Allāh – ophøjet er Han – accepterer ikke gerninger og belønner ikke for dem i det hinsidige, undtagen fra den, der tror på

Allāh, adlyder Ham og tror på Hans Sendebud – fred og velsignelser være med dem. Og af tilbødseshandlerne akcepterer Han kun det, som Han har foreskrevet. Hvordan kan et menneske fornægte Allāh og samtidig håbe, at Han vil belønne ham? På samme måde akcepterer Allāh ikke noget menneskes tro, medmindre han tror på alle Profeterne – fred være med dem – og tror på budskabet fra Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Og Allāh – ophøjet er Han – akcepterer ikke gerninger og belønner ikke for dem i det hinsidige, undtagen fra den, der tror på Allāh, adlyder Ham og tror på Hans Sendebud – fred og velsignelser være med dem. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصِلُهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا﴾ (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (19) {

18. "Den, der ønsker det hastige [kortvarige liv], for ham fremskynder Vi deri, hvad Vi vil, for hvem Vi vil. Derefter har Vi bestemt djahannam (helvedet) for ham. Han skal træde ind i den og brænde deri, fordømt og forkastet."

19. "Og den, der ønsker det hinsidige og stræber efter det med den stræben, det fortjener, [mens] han er troende — så er deres stræben værdsat [og belønnet af Allāh]." [Sūrah Al-Isrā':17:18-19]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ }

"Og den, der udøver retskafne gerninger og er troende, hans stræben vil ikke gå tabt. Og sandelig, Vi nedskriver det for ham." [Sūrah al-Anbiyā':21:94]. Og Allāh – ophøjet er Han – accepterer ikke nogen form for tilbedelseshandlinger, undtagen det, som Han har lovgivet. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

"Så den, der håber på mødet med sin Herre, skal udføre retskafne handlinger og ikke associere nogen i tilbedelsen af sin Herre." [Sūrah al-Kahf:18:110]. Så gjorde Han klart, at en handling kun er retskaffen, når den er blandt det, som Allāh har lovgivet, og når den, der udfører den, er oprigtig over for Allāh i sin handling, idet han tror på Allāh og bekræfter Hans Profeter og Sendebud – fred være med dem. Hvad angår den, hvis handling ikke er således, så siger Allāh – ophøjet er Han:

{ وَفَعَلْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا }

"Og Vi vil rette Os mod de gerninger, de har udført, og gøre dem til fint støv, som spredes."

[Sūrah al-Furqān:25:23]. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{ وَجُودَ يَوْمَئِذٍ خُشْعَةٌ (2) عَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ (3) تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً (4) }

2. "[Nogle] ansigter vil den dag være ydmygede."

3. "[De havde været] stræbsomme, udmattede [i det jordiske liv — men forgæves]."

4. "De vil træde ind og brænde i en gloende ild."

[Sūrah al-Ghāshiyah:88:2-4]. Så disse ansigter vil være ydmygede og udmattede af gerninger. Men da de handlede uden at følge den retledning, der kom fra Allāh, gjorde Allāh Ilden til deres endeligt; fordi de ikke handlede efter det, som Allāh havde lovgivet, men derimod udførte ugyldige tilbedelseshandlinger og fulgte vildfarelsens ledere, som opfandt falske religioner for dem. Den retskafne gerning, som accepteres hos Allāh, er derfor den, der er i overensstemmelse med det, som Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kom med. Så hvordan kan et menneske fornægte Allāh og håbe, at Han vil belønne ham?

Og Allāh accepterer ikke noget menneskes tro, medmindre han tror på alle Profeterne – fred være med dem – og tror på budskabet fra Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Vi har tidligere nævnt nogle af beviserne for dette i afsnit nr. (20). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

"Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og én tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [De siger]: "Vi gør ingen forskel mellem nogen af Hans sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi beder om] Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen." [Sūrah al-Baqarah:2:285]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ءَامِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكِتٰبَ الَّذِيْ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا﴾

"O I som tror! Tro på Allāh og Hans Sendebud og den Skrift, som Han har åbenbaret til Hans Sendebud, og den Skrift, som Han åbenbarede før [den]. Og den, der fornægter Allāh, Hans engle, Hans skrifter, Hans sendebud og den yderste Dag, er sandelig faret vild i en fjern vildfarelse." [Sūrah an-Nisā':4:136]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّۦنَ لَمَا ءَاتَيْنٰكُمْ مِنْ كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِمْرًا قَالُوْا اَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ﴾

"Og [Husk] da Allāh sluttede pagt med profeterne [idet Han sagde]: "Hvad end jeg giver jer af Bogen og visdommen, og der derefter kommer et sendebud, som bekræfter, hvad der er hos jer, [så],

skal I sandelig tro på ham, og I skal sandelig hjælpe ham." Han [Allāh] sagde: "Bekræfter I, og godtager I min pagt i denne sag?" De sagde: "Vi bekræfter." Han sagde: "Så bevidn det, og Jeg er med jer blandt dem, der bevidner." [Sūrah Āl 'Imrān:3:81].

41- Målet med alle de guddommelige budskaber er, at den sande religion løfter mennesket, så han bliver en oprigtig tjener af Allāh, verdenernes Herre, og frigør ham fra trældom til mennesker, materialisme eller overtro. Islām – som du kan se – helliggør ikke mennesker, ophøjer dem ikke over deres rette status og gør dem ikke til herrer eller guder.

Målet med alle de guddommelige budskaber er, at den sande religion løfter mennesket, så han bliver en oprigtig tjener af Allāh, verdenernes Herre, og frigør ham fra trældom til mennesker, materialisme eller overtro. Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: «تَعِسَ عَبْدُ الدِّيَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِيصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رِضَىٰ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ»

"Fortabt er slaven af dinaren og dirhamen, af fløjel og fine klæder. Hvis han får noget, er han tilfreds, men hvis han ikke får noget, er han ikke tilfreds." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6435). Det sunde menneske underkaster sig ingen andre end Allāh og

gøres ikke til træl af rigdom, anseelse, position eller stamme. Og i denne beretning bliver det tydeligt for læseren, hvordan menneskene var før Budskabet, og hvordan de blev derefter.

Da de første muslimer udvandrede til Abessinien, og Abessiniens konge på den tid – an-Nadjāshī (Negus) – spurgte dem, sagde han til dem: "Hvad er dette for en religion, på grund af hvilken I har skilt jer fra jeres folk, og hvor I hverken er trådt ind i min religion eller i religionen hos nogen af disse nationer?" Dja'far Ibn Abī Ṭālib – må Allāh være tilfreds med ham – sagde til ham: "O Konge! Vi var et folk i djāhiliyyah (uvidenhedens tid). Vi tilbad afguder, spiste selvdøde dyr, begik skamløse handlinger, afbrød slægtskabsbånd, behandlede vores naboer dårligt, og den stærke iblandt os fortærede den svage. Sådan var vores tilstand, indtil Allāh sendte os et Sendebud fra vores egne rækker, hvis afstamning, sandfærdighed, pålidelighed og kyskhed vi kendte. Han kaldte os til Allāh, så vi kunne bekende Hans Enhed og tilbede Ham, og så vi kunne forkaste det, som vi og vores fædre tilbad ved siden af Ham, af sten og afguder. Han befalede os sandfærdighed i tale, at opfylde det betroede, at opretholde slægtskabsbåndene, at behandle naboer godt og at afholde os fra de ukrænkelige ting og fra blodsudgydelse. Han forbød os skamløse handlinger, falsk tale, at fortære den forældreløses formue og at beskyldte kyske kvinder

[for utugt]. Han befalede os at tilbede Allāh alene uden at sætte noget ved Hans side, og han befalede os ṣalāh (bøn), zakāt (almisse) og ṣawm (faste)."
[Fortælleren] sagde: "Derefter opregnede han nogle af Islāms forskrifter for ham. Så bekræftede vi hans sandfærdighed, troede på ham og fulgte ham i det, han kom med. Vi tilbad Allāh alene uden at sætte noget ved Hans side, vi anså som forbudt det, Han havde forbudt os, og vi anså som tilladt det, Han havde tilladt os." Overleveret af Aḥmad (ḥadīth nr. 1740) med en lille variation, og af Abū Nu‘aym i Ḥilyat al-Awliyā’ (1/115) i forkortet form. Som du kan se, helliggør Islām ikke mennesker, ophøjer dem ikke over deres rette status og gør dem ikke til herrer eller guder. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "O, Skriftens folk. Kom til et fælles ord mellem os og jer; at vi ikke tilbeder andre end Allāh, og at vi ikke stiller nogen partner ved Hans side, og at ingen af os skal tage andre til Herre i stedet for Allāh." Hvis de så vender sig bort, så sig: "Bevidn, at vi er muslimer."" [Sūrah Āl ‘Imrān:3:64]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

"Og han ville aldrig befale jer til at tage englene og profeterne til herre. Skulle han befale jer fornægtelsen, efter at I er blevet muslimer?." [Sūrah Āl 'Imrān:3:80]. Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَثَ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ»

"Overdriv ikke i min ros, sådan som de kristne overdrev i deres ros af Maryams (Maria) søn (Īsā, Jesus). Jeg er blot Hans tjener, så sig: Allāhs tjener og Hans Sendebud." Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, ḥadīth nr. (3445).

42- Allāh har lovgivet tawbah (anger) i Islām. Det er, når mennesket vender sig mod sin Herre og opgiver synden. Islām udsletter de synder, der gik forud for det, og tawbah udsletter de synder, der gik forud for den. Derfor er der ingen grund til at bekende sine synder over for et menneske.

Allāh har lovgivet tawbah (anger) i Islām. Det er, når mennesket vender sig mod sin Herre og opgiver synden. Allāh – ophøjet er Han – siger:

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

"Og vend jer alle angrende til Allāh, O I som tror, for at I måtte blive succesrige." [Sūrah an-Nūr:24:31]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ النَّوَابُ
الْرَّحِيمُ﴾

"Ved de ikke, at Allāh er Den, som tager imod omvendelsen fra Sine tjenere og modtager aş-sadaqāt (frivillige velgørende handlinger), og at Allāh – Han er Den Angermodtagende, Den Mest Barmhjertige." [Sūrah at-Tawbah:9:104]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾

"Og Han er Den, der accepterer tawbah (anger) fra Sine tjenere og eftergiver de onde handlinger, og Han ved, hvad I gør." [Sūrah ash-Shūrā:42:25] Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لِلَّهِ أَشَدُّ قَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِّيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَانَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فَطَلَبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: ارْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامَ حَتَّى أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَالَّهُ أَشَدُّ قَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ»

"Sandelig, Allāh glæder sig mere over Sin troende tjeners tawbah (omvendelse), end en mand gør, som befinder sig i en øde og dødbringende ørken med sit ridedyr, hvorpå hans mad og drikke er. Han faldt i søvn, og da han vågnede, var det forsvundet. Han ledte efter det, indtil tørsten overmandede ham. Derefter sagde han: 'Jeg vil vende tilbage til det sted, hvor jeg var, og sove, indtil jeg dør.' Så lagde han sit hoved på sin underarm for at dø. Da

han vågnede, stod hans ridedyr hos ham, og på det var hans forsyninger, hans mad og hans drikke. Allāh glæder sig mere over den troende tjeners tawbah (omvendelse), end denne mand glæder sig over sit ridedyr og sine forsyninger." Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (2744).

Og Islām udsletter de synder, der gik forud for den, og tawbah (omvendelse) udsletter de synder, der gik forud for den. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾

"Sig til dem, der fornægter, at hvis de afstår [fra deres fornægtelse], vil det, der er gået forud, blive dem tilgivet. Og hvis de vender tilbage [til fjendtlighed], så er den sædvane, der gjaldt de tidligere, allerede gået forud." [Sūrah al-Anfāl:8:38] Og Allāh kaldte de kristne til omvendelse, og Han – ophøjet er Hans majestæt – siger:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

"Vil de da ikke vende sig i anger mod Allāh og søge Hans tilgivelse? Og Allāh er tilgivende, barmhjertig." [Sūrah al-Mā'idah:5:74]. Og Allāh har opfordret alle ulydige og syndere til omvendelse, og Han – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

"Sig [O Muḥammad]: "O Mine tjenere [dvs. Allāhs tjenere], som har overskredet grænserne

mod sig selv, mist ikke håbet om Allāhs barmhjertighed. Sandelig, Allāh tilgiver alle synder. Sandelig, Han er Den tilgivende, Den Mest Barmhjertige." [Sūrah az-Zumar:39:53]. Da 'Amr Ibn al-Ās besluttede at blive muslim, frygtede han, at de synder, han havde begået før Islām, ikke ville blive tilgivet. 'Amr berettede om denne hændelse og sagde:

(لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قَلْبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايِعُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ)

"Da Allāh – mægtig og majestætisk er Han – lagde Islām i mit hjerte, kom jeg til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – for at aflægge trokabsløftet til ham. Han rakte sin hånd frem mod mig, og jeg sagde: 'Jeg vil ikke aflægge trokabsløftet til dig, O Allāhs Sendebud, før du tilgiver mig mine tidligere synder.' Han sagde: Da sagde Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – til mig: 'O 'Amr! Ved du ikke, at al-hidjrah (udvandringen) ophæver de synder, der gik forud for den? O 'Amr! Ved du ikke, at Islām ophæver de synder, der gik forud for den?'" Overleveret af Muslim (ḥadīth nr. 121) i en længere version med lignende betydning, og af Aḥmad (ḥadīth nr. 17827) – og ordlyden er hans.

43- I Islām er forholdet mellem mennesket og Allāh direkte, så du ikke har behov for nogen som mellemmand mellem dig og Allāh. Islām forbyder, at mennesker gøres til guder eller til partnere med Allāh i Hans herredømme eller i Hans ret til at blive tilbudt.

I Islām er der ingen grund til at bekende sine synder for et andet menneske. I Islām er forholdet mellem mennesket og Allāh direkte, så du ikke har behov for nogen som mellemmand mellem dig og Allāh. Ligesom det fremgik af afsnit nr. (36), at Allāh – ophøjet er Han – kaldte alle mennesker til anger og til at vende sig mod Ham, har Han ligeledes forbudt menneskene at tage profeter eller engle som mellemænd mellem Sig og Sine tjenere. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

"Og han ville aldrig befale jer til at tage englene og profeterne til herre. Skulle han befale jer fornægtelsen, efter at I er blevet muslimer?." [Sūrah Āl 'Imrān:3:80]. Islām forbyder – som du kan se – at gøre mennesker til guder eller til partnere med Allāh i Hans herredømme eller i Hans ret til tilbedelse. Og Allāh – ophøjet er Han – siger om de kristne:

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

De har taget deres rabbinere og deres munke til herrer ved siden af Allāh, og [ligeledes] al-Masīh (Messias, Jeus), Maryams (Marias) søn [som herre], skønt de ikke blev befalet andet end at tilbede én gud. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Lovprist og fri for enhver ufuldkommenhed er Han over, hvad de associerer [med Ham]. [Sūrah at-Tawbah:9:31]. Og Allāh bebrejder fornægterne for, at de har taget mellem mænd mellem sig og Ham. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"Sandelig, den rene religion tilkommer Allāh alene. Og de, der har taget beskyttere ved siden af Ham [siger]: 'Vi tilbeder dem kun, for at de kan bringe os nærmere til Allāh [i rang]'. Sandelig, Allāh vil dømme mellem dem om det, som de var uenige om. Sandelig, Allāh retleder ikke den, der er en løgner og en [vedholdende] fornægter." [Sūrah az-Zumar:39:3] Og Allāh har gjort det klart, at al-wathaniyyūn (afgudsdyrkerne) – ahl al-djāhiliyyah (uvidenhedens folk) – tog wasā'it (mellem mænd) mellem sig og Allāh og sagde: "Vi tilbeder dem kun, for at de kan bringe os nærmere til Allāh."

Og når Allāh har forbudt menneskene at tage profeterne eller englene som mellemmand mellem Sig og Sine tjenere, så gælder dette i endnu højere grad for andre end dem. Hvordan skulle det også kunne være anderledes, når Profeterne og Sendebuddene – fred være med dem – selv iler med at komme nærmere til Allāh? Allāh – ophøjet er Han – siger, idet Han beretter om Profeternes og Sendebuddenes – fred være med dem – tilstand:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ﴾

"Sandelig, de plejede at kappes i gode handlinger, og de påkaldte Os i håb og ærefrygt, og de var al-khāshi'īn (dem, der er ydmygt underkastede) over for Os." [Sūrah al-Anbiyā':21:90]. Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾

"Dem, som de påkalder, søger [selv] et middel til deres Herre, [om] hvem af dem, der er nærmest, og de håber på Hans barmhjertighed og frygter Hans straf. Sandelig, din Herres straf [er noget] man bør vogte sig imod." [Sūrah al-Isrā':17:57]. Det vil sige, at de, som I påkalder ved siden af Allāh – blandt profeterne og de retskafne – selv søger nærhed til Allāh, håber på Hans barmhjertighed og frygter Hans straf. Hvordan kan de da påkaldes i stedet for Allāh?

44- Afslutningsvis bør vi erindre, at mennesker på trods af forskelle i tider, folkeslag og lande – ja, hele det menneskelige samfund – er forskellige i deres tanker og mål og varierer i deres miljøer og handlinger. Derfor har de behov for en vejleder, som kan lede dem, et system, som kan samle dem, og en myndighed, som kan beskytte dem. De ædle Sendebud – fred være med dem – varetog dette gennem åbenbaring fra Allāh Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. De vejledte menneskene til godhedens og retledningens vej, samlede dem om Allāhs Sharī‘ah og dømte imellem dem med sandhed og retfærdighed. Menneskenes forhold bringes i orden i det omfang, de følger disse sendebud, og i forhold til deres nærhed til de guddommelige budskabers tidsalder. Allāh afsluttede budskaberne med Sendebuddet Muḥammads budskab – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og bestemte det til at bestå. Han

gjorde det til en vejledning for menneskene, en barmhjertighed, et lys og en vejvisning til den vej, som fører til Ham.

Afslutningsvis bør vi erindre, at mennesker på trods af forskelle i tider, folkeslag og lande – ja, hele det menneskelige samfund – er forskellige i deres tanker og mål og varierer i deres miljøer og handlinger. Derfor har de behov for en vejleder, som kan lede dem, et system, som kan samle dem, og en myndighed, som kan beskytte dem. De ædle Sendebud – fred være med dem – varetog dette gennem åbenbaring fra Allāh Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. De vejledte menneskene til godhedens og retledningens vej, samlede dem om Allāhs Sharī‘ah og dømte imellem dem med sandhed og retfærdighed. Menneskenes forhold bringes i orden i det omfang, de følger disse sendebud, og i forhold til deres nærhed til de guddommelige budskabers tidsalder. Og da vildfarelsen blev udbredt, og uvidenheden bredte sig og afguderne blev tilbedt, sendte Allāh Sin Profet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – med retledningen og sandhedens religion for at føre menneskene ud af fornægtelsens, uvidenhedens og afgudsdyrkelsens mørke til troen og retledningen.

**45- Derfor opfordrer jeg dig, O menneske,
til oprigtigt at vende dig til Allāh, fri af**

blind efterligning og vanetænkning. Og vid, at du efter din død skal vende tilbage til din Herre. Betragt derfor dig selv og universet omkring dig. Omfavn Islām, så vil du opnå lykke i dette liv og i det hinsidige. Hvis du ønsker at træde ind i Islām, skal du blot bevidne, at ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Allāh, og at Muḥammad er Allāhs Sendebud, og tage afstand fra alt, der tilbedes ved siden af Allāh. Du skal tro på, at Allāh vil genopvække dem, der er i gravene, og at regnskabet og gengældelsen er sande. Når du har aflagt dette vidnesbyrd, er du blevet muslim. Derefter skal du tilbede Allāh med det, Han har foreskrevet af ṣalāh (bøn), zakāt (almisse), ṣawm (faste) og ḥadjdj (pilgrimsfærd), hvis du er i stand til det.

Derfor opfordrer jeg dig, O menneske, til oprigtigt at vende dig mod Allāh, fri af blind efterligning og vanetænkning, sådan som Allāh – ophøjet er Han – har opfordret dig til, når Han siger:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةِ اللَّهِ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَىٰ خُزْنٍ ۖ وَفُرْدَىٰ ثُمَّ تَنَفَّكُوا مَّا بَصَاجِكُمْ ۚ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾

"Sig [O Muḥammad]: 'Jeg formaner jer kun om én ting: at I står frem for Allāh, to og to eller enkeltvis, og derefter tænker jer om. Der er intet vanvid i jeres ledsager. Han er for jer intet andet end en advarer forud for en streng straf.'" [Sūrah Saba':34:46]. Og du skal vide, at du efter din død skal vende tilbage til din Herre. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (39) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿40﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿41﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْآخِرَةُ ﴿42﴾ {

39. "Og at mennesket ikke får andet end det, som det har stræbt efter.

40. Og at dets stræben vil blive set.

41. Derefter vil det blive gengældt for det med den fuldeste gengældelse.

42. Og at det endelige mål er hos din Herre." [Sūrah an-Nadjm:53:39-42]. Og at du betragter dig selv og universet omkring dig. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾

"[Eller] har de ikke betragtet himlenes og jordens rige og alt, hvad Allāh har skabt og [set], at deres frist måske er kommet nær? Så på hvilket udsagn efter denne [Koran] vil de tro?" [Sūrah al-A'rāf:7:185].

Omfavn Islām, og du vil opnå lykke i dette liv og i det hinsidige. Hvis du ønsker at træde ind i Islām,

skal du blot bevidne, at der ikke er nogen gud værdig til tilbedelse undtagen Allāh, og at Muḥammad er Allāhs Sendebud. Og da Sendebudet – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sendte Mu‘ādh til Yemen for at kalde til Islām, sagde han til ham:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَنُفِّرُ فِي فَقَرَانِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ»

”Sandelig, du kommer til et folk fra Bogens folk, så kald dem til at bevidne, at Lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh), og at jeg er Allāhs Sendebud. Hvis de adlyder dig i dette, så oplys dem om, at Allāh har pålagt dem fem ṣalawāt (bønner) i hvert døgn, dag og nat. Hvis de adlyder dig i dette, så oplys dem om, at Allāh har gjort az-zakāt (den obligatoriske almisse) obligatorisk for dem i deres formuer; den tages fra deres velhavende og gives til deres fattige. Hvis de adlyder dig i dette, så vogt dig for at tage de bedste af deres ejendele.” Ṣaḥīḥ Muslim, ḥadīth nr. (19). Og at du tager afstand fra alt, der tilbedes ved siden af Allāh. Denne afstandstagen fra alt, der tilbedes ved siden af Allāh, er al-ḥanīfiyyah (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguder) – Profeten Ibrāhīms – fred være med ham – religion. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَوَّةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ﴾

"Der har sandelig været et smukt forbillede for jer i Ibrāhīm og dem, der var med ham, da de sagde til deres folk: 'Sandelig, vi tager afstand fra jer og fra det, som I tilbeder ved siden af Allāh. Vi fornægter jer, og der er opstået fjendskab og had mellem os og jer for bestandigt, indtil I tror på Allāh alene.'" [Sūrah al-Mumtaḥanah:60:4]. Og du tror på, at Allāh vil genoprejse dem, der er i gravene. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (6) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿7﴾

6. "Det er fordi, at Allāh – Han er Sandheden, og at Han gør de døde levende, og at Han har magt over alle ting."

7. "Og sandelig, timen [dommens dag] vil komme, som der ingen tvivl er om, og at Allāh vil genoprejse dem, der er i gravene." [Sūrah al-Ḥadjdj:22:6-7]. Og at regnskabet og gengældelsen er sandhed. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

"Og Allāh skabte himlene og jorden med sandhed, for at hver sjæl kan gengældes for det, den har gjort, og de vil ikke blive gjort uret." [Sūrah al-Djāthiyah:45:22].

Når du har aflagt dette vidnesbyrd, er du blevet muslim. Derefter skal du tilbede Allāh med det, Han har foreskrevet af ṣalāh (bøn), zakāt (almisse), ṣawm (faste) og ḥadjdj (pilgrimsfærd), hvis du er i stand til det, samt andre af Islāms forskrifter.

Kopi dateret: 19-11-1441

Forfattet af: Prof. Muḥammad ibn ‘Abdullāh as-Suḥaym

Tidligere professor i troslære ved Institut for Islamiske Studier

Det Pædagogiske Fakultet, Kong Saud Universitet

Riyadh, Kongeriget Saudi-Arabien

Index

Islām.....	2
En kort introduktion til Islām, som den er beskrevet i Koranen og den profetiske Sunnah	2
1- Islām er Allāhs budskab til alle mennesker. Det er det evige guddommelige budskab, afslutningen på de guddommelige budskaber.....	2
2 - Islām er ikke en religion, der er særlig for en race eller et folk, men det er Allāhs religion for alle mennesker.....	3
3 - Islām er det guddommelige budskab, der kom som en komplettering af de tidligere Profeters og Sendebuds budskaber – fred være med dem – til deres folk og nationer.....	5
4 - Profeterne – fred være med dem – har én religion, men deres lovgivninger er forskellige:	7
Islām kalder – ligesom alle Profeterne: Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), Sulaymān (Salomon), Dāwūd (David) og ‘Īsā (Jesus) – fred være med dem – til troen på, at Herren er Allāh; Skaberen, Forsørgeren, Livgiveren, Dødbringeren, Ejeren af herredømmet, og at det er Ham, der styrer sagen, og at Han er Den Mest Medføhlende, Den Mest Barmhjertige.	8
6 – Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er Skaberen, og Han alene er værdig til tilbedelse, og ingen andre må tilbedes sammen med Ham.	14
7 – Allāh er Skaberen af alt i universet, både det, vi ser, og det, vi ikke ser. Alt andet end Ham er blandt Hans skabninger. Og Allāh skabte himlene og jorden på seks dage.....	22
8 – Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har ingen medpartner i Sit Herredømme, Sin skabelse, Sin styring af anliggenderne eller i Sin ret til tilbedelse	24

9 - Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – har hverken født eller er blevet født, og der findes ingen, der er Ham lig eller Hans lige.	28
10 – Og Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – tager ikke ophold i noget, og Han inkarnerer sig ikke i noget af Sin skabelse.....	29
11 – Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er fuld af medfølelse og barmhjertighed over for Sine tjenere. Derfor sendte Han sendebuddene og åbenbarede Bøgerne.	33
12 – Allāh er Herren, Den Barmhjertige. Han alene vil drage skabningerne til regnskab på Opstandelsens Dag, når Han genopvækker dem alle fra deres grave. Derefter vil Han gengælde enhver for det, han har gjort af godt eller ondt. Den, der udøver retskafne gerninger og er troende, vil få den vedvarende lyksalighed. Og den, der fornægter og udøver onde gerninger, vil få den mægtige straf i det hinsidige.	34
13 – Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – skabte Ādam af jord og lod hans efterkommere formere sig efter ham. Så alle mennesker er lige i deres oprindelse, og der er ingen forrang for en race over en anden race eller for et folk over et andet folk, undtagen ved gudsbevidsthed.....	38
14 – Ethvert barn fødes på fiṭrah (en tilstand af sund medfødt tilbøjelighed til monoteisme).	41
15 – Intet menneske fødes som synder, og ingen arver en andens synd.....	43
16 – Formålet med at skabe menneskene er: At tilbede Allāh alene.....	45
17 – Islām har æret mennesket – mænd såvel som kvinder – og sikret dets fulde rettigheder. Og Han har gjort det ansvarligt for alle dets valg, handlinger og dispositioner, og Han holder det ansvarligt for enhver handling, som skader det selv eller skader andre.....	46

18 – Islām har gjort manden og kvinden lige med hensyn til handlinger, ansvar, gengældelse og belønning.....	52
19 – Islām har æret kvinden og betragtet kvinder som mændenes ligeparter. Og Islām har pålagt manden forsørgelsespligt, hvis han er i stand til det. Således påhviler forsørgelsen af datteren hendes far, forsørgelsen af moderen hendes søn, hvis han er voksen og i stand til det, og forsørgelsen af hustruen hendes mand.....	54
20 – Døden er ikke den evige udslættelse, men en overgang fra handlingens bolig til gengældelsens bolig. Døden omfatter både legemet og sjælen. Sjælens død består i dens adskillelse fra legemet; derefter vender den tilbage til det efter opstandelsen på opstandelsens dag. Og sjælen overgår ikke efter døden til et andet legeme, og den reinkarneres ikke i et andet legeme.....	58
21 – Islām kalder til troen på de store trosgrundlag, nemlig: (a) troen på Allāh, (b) troen på Hans engle, (c) troen på de guddommelige skrifter såsom at-Tawrāh (Toraen), al-Indjīl (Evangeliet), az-Zabūr (Salmerne) – før deres forvanskning – og Koranen, d) troen på samtlige profeter og sendebud – fred være med dem – samt troen på den sidste blandt dem, Muḥammad – Allāhs Sendebud, som afsluttede profeternes og sendebuddenes række., (e) troen på den yderste dag – for vi ved, at hvis dette jordiske liv var enden, ville livet og eksistensen være ren meningsløshed – og (f) troen på al-qaḏā’ wa al-Qadar (Allāhs bestemmelse og forudbestemmelse)...	60
22 - Profeterne – fred være med dem – er ufejlbarlige i det, de formidler fra Allāh, og de er beskyttet mod alt, der modsiger fornuften eller forkastes af den sunde moral. Profeterne er dem, der er pålagt at formidle Allāhs befalinger til Hans tjenere. De besidder intet af rubūbiyyahs (herredømmets) eller ulūhiyyahs (retten til tilbedelse) særlige egenskaber; tværtimod er de mennesker som alle andre mennesker, til hvem Allāh – ophøjet er Han – åbenbarer Sine budskaber..	78

23 - Islām kalder til at tilbede Allāh alene gennem de grundlæggende tilbedelseshandlinger, som er: aṣ-ṣalāh (bønnen), der består af qiyām (stå oprejst), rukū' (foroverbøjning), sudjūd (lægger ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh), dhikr (ihukommelse af Allāh), ros af Ham og påkaldelse af Ham. Den udføres fem gange dagligt, og i den udviskes forskellene, således at den rige og den fattige, lederen og den underordnede står side om side på én række i bønnen. Az-zakāt (den obligatoriske almisser), som er en lille del af formuen – i overensstemmelse med de betingelser og beløb, som Allāh har fastsat – og som er obligatorisk for de velhavende. Den gives til de fattige og andre berettigede modtagere én gang om året. Aṣ-ṣawm (fasten), som er at afholde sig fra de ting, der bryder fasten, i dagtimerne i måneden ramadan. Den opdrager sjælen til viljestyrke og tålmodighed. Og al-ḥadjj (pilgrimsfærden), som er at drage til Allāhs Hus i Makkah én gang i livet for den, der er i stand til det. Under ḥadjj er alle lige i deres henvendelse til Skaberen – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og her udviskes forskelle og tilhørsforhold..... 87

24 - Et af de største kendetegn ved tilbedelseshandlingerne i Islām er, at deres udførelsesmåde, deres fastsatte tidspunkter og deres betingelser er blevet lovgivet af Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og formidlet af Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Mennesker har ikke grebet ind i dem ved hverken tilføjelse eller reduktion frem til i dag. Og til alle disse store tilbedelseshandlinger kaldte samtlige profeter – fred være med dem..... 95

25 - Islāms Sendebud er Muḥammad Ibn 'Abdullāh, en efterkommer af Profeten Ismā'il (Ishmael), søn af Profeten Ibrāhīm (Abraham) – fred være med dem begge. Han blev født i Makkah i år 571 e.Kr. og voksede op blandt sit folk uden at deltage i deres afgudsdyrkelse, selvom han tog del i deres

ædle handlinger. Allerede før sin profetiske udsendelse var han kendt for sin ophøjede moralske karakter, og derfor kaldte hans folk ham al-Amīn (Den Troværdige). 98

Da han nåede fyrreårsalderen, udsendte Allāh ham som profet og støttede ham med store tegn (mirakler), hvoraf det største er den ædle Koran. Det er det største af profeternes tegn og det tilbageværende tegn blandt deres tegn indtil i dag. Senere udvandrede han til al-Madīnah, hvor hans budskab blev fuldendt og udbredt. 98

Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er den sidste af profeterne og sendebuddene. Allāh sendte ham med retledningen og sandhedens religion for at føre menneskene ud af afgudsdyrkelsens, fornægtelsens og uvidenhedens mørker til tawḥīds (ren monoteismes) og troens lys. Og Allāh bevidnede, at Han sendte ham som en kalder til Ham med Hans tilladelse. 99

Da Allāh havde fuldkommengjort religionen gennem ham, og Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – havde formidlet den med den mest fuldkomne formidling, døde han i en alder af treogtres år og blev begravet i al-Madīnah. 99

26 - Den islamiske sharī'ah (lov), som Sendebudet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kom med, er afslutningen på de guddommelige budskaber og de guddommelige lovgivninger. Den er fuldkommenhedens lov, og i den findes menneskenes religiøse og verdslige vel. Den værner først og fremmest om menneskenes religion, liv, ejendom, forstand og afkom. Den ophæver enhver tidligere lovgivning, ligesom de tidligere lovgivninger ophævede hinanden. 105

27 - Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – accepterer ingen anden religion end Islām, som blev bragt af Profeten Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være

over ham. Enhver, der vælger en anden religion, vil ikke blive accepteret af Allāh.	108
28 - Den ædle Koran er den bog, som Allāh åbenbarede til Sendebuddet Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og den er verdenernes Herres tale. Allāh udfordrer mennesker og djinner til at frembringe noget tilsvarende den eller blot én sūrah som den, og denne udfordring består fortsat indtil i dag.	110
Den ædle Koran besvarer mange af de store spørgsmål, som har forvirret millioner af mennesker gennem tiderne. Samtidig er den bevaret til i dag på det arabiske sprog, som den blev åbenbaret på, og ikke et eneste bogstav er blevet udeladt fra den. Den er trykt og udbredt, og den er en mægtig og mirakuløs bog, som er værd at læse eller at læse oversættelsen af dens betydninger.	110
Ligeledes er Sendebuddet Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – Sunnah, lære og biografi bevaret og overleveret gennem kæder af pålidelige fortællere. Den er nedskrevet på det arabiske sprog, som Sendebuddet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – talte, og den er oversat til mange sprog.	110
29 - Islām påbyder godhed mod forældre, selv hvis de ikke er muslimer, og det påbyder omsorg for børn.	117
30- Islām påbyder retfærdighed i ord og handling – selv over for fjender.	123
31- Islām befaler godgørenhed mod alle skabninger og opfordrer til ædle moralske dyder og gode handlinger.	127
32- Islām befaler prisværdige moralske dyder såsom ærlighed, opfyldelse af tillidshverv, kyskhed, beskedenhed, mod, gavmildhed og generøsitet, hjælp til den trængende, bistand til den nødstedte, bespisning af den sultne, god behandling af naboer, opretholdelse af slægtskabsbånd og venlighed mod dyr.	129

- 33- Islām har tilladt de gode og rene ting af mad og drikke. Det befaler hjertets, kroppens og hjemmets renhed, og derfor har det tilladt ægteskab. Allāh befalede også Profeterne – fred være over dem – dette, for de påbød alt godt og rent..... 138
- 34- Islām har forbudt de grundlæggende forbudte handlinger såsom shirk (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh), fornægtelse, tilbedelse af afguder, at tale om Allāh uden viden, drab på børn, drab på et beskyttet liv, stifte fordærv på jorden, trolddom, de åbenlyse og skjulte uanstændigheder, zinā (utugt og ægteskabsbrud), liwāt (sodomi), åger, at spise selvdøde dyr og det, som er blevet slagtet for afguder og afgudsbilleder. Og Han har forbudt svinekød, alle urenheder og modbydelige ting, at fortære den forældreløses ejendom, at snyde med mål og vægt samt at bryde slægtskabsbåndene. Og Profeterne – fred være over dem – var alle enige om forbuddet mod disse forbudte handlinger. 141
- 35 - Islām forbyder skammelige egenskaber såsom løgn, snyd, forræderi, troløshed, bedrag, misundelse, ondskafulde intriger, tyveri, overgreb og undertrykkelse. Og det forbyder enhver ussel egenskab..... 149
- 36- Islām forbyder finansielle transaktioner, der indebærer ar-ribā (rentelån), skade, gharar (væsentlig usikkerhed), zulm (uretfærdighed) eller svindel, eller som fører til katastrofer og almen skade for samfund, folk og enkeltpersoner. 159
- 37- Islām kom for at bevare fornuften og forbyde alt, hvad der fordærver den, såsom at drikke khamr (berusende drikke). Han ophøjede fornuftens status, gjorde den til grundlaget for ansvarlighed og frigjorde den fra overtroens og afgudsdyrkelsens lænker. Der findes ingen hemmeligheder i Islām og ingen regler, der er forbeholdt én klasse frem for en anden. Alle dets regler og lovgivninger er i overensstemmelse med den sunde fornuft og stemmer overens med retfærdighed og visdom. 163

38- Når tilhængerne af de falske religioner ikke begriber de modsigelser og de ting, som fornuften afviser, der findes i dem, får deres religiøse ledere tilhængerne til at tro, at religion står over fornuften, og at fornuften ikke har nogen plads i forståelsen og begribelsen af religionen. Islām betragter derimod religion som et lys, der oplyser fornuften dens vej. Tilhængerne af de falske religioner ønsker, at mennesket giver afkald på sin fornuft og følger dem, mens Islām ønsker, at mennesket vækker sin fornuft, så det erkender tingenes virkelighed, som den er..... 167

39- Islām ærer den sande viden, opmuntrer til videnskabelig forskning, der er fri for personlige tilbøjeligheder, og opfordrer til at betragte og reflektere over os selv og universet omkring os. De korrekte videnskabelige resultater er ikke i konflikt med Islām..... 170

40 - Og Allāh – ophøjet er Han – accepterer ikke gerninger og belønner ikke for dem i det hinsidige, undtagen fra den, der tror på Allāh, adlyder Ham og tror på Hans Sendebud – fred og velsignelser være med dem. Og af tilbedelseshandlingerne accepterer Han kun det, som Han har foreskrevet. Hvordan kan et menneske fornægte Allāh og samtidig håbe, at Han vil belønne ham? På samme måde accepterer Allāh ikke noget menneskes tro, medmindre han tror på alle Profeterne – fred være med dem – og tror på budskabet fra Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham..... 173

41- Målet med alle de guddommelige budskaber er, at den sande religion løfter mennesket, så han bliver en oprigtig tjener af Allāh, verdenernes Herre, og frigør ham fra trældom til mennesker, materialisme eller overtro. Islām – som du kan se – helliggør ikke mennesker, ophøjer dem ikke over deres rette status og gør dem ikke til herrer eller guder..... 178

42- Allāh har lovgivet tawbah (anger) i Islām. Det er, når mennesket vender sig mod sin Herre og opgiver synden. Islām udsletter de synder, der gik forud for det, og tawbah udsletter

de synder, der gik forud for den. Derfor er der ingen grund til at bekende sine synder over for et menneske. 181

43- I Islām er forholdet mellem mennesket og Allāh direkte, så du ikke har behov for nogen som mellemmand mellem dig og Allāh. Islām forbyder, at mennesker gøres til guder eller til partnere med Allāh i Hans herredømme eller i Hans ret til at blive tilbedt. 185

44- Afslutningsvis bør vi erindre, at mennesker på trods af forskelle i tider, folkeslag og lande – ja, hele det menneskelige samfund – er forskellige i deres tanker og mål og varierer i deres miljøer og handlinger. Derfor har de behov for en vejleder, som kan lede dem, et system, som kan samle dem, og en myndighed, som kan beskytte dem. De ædle Sendebud – fred være med dem – varetog dette gennem åbenbaring fra Allāh Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han. De vejledte menneskene til godhedens og retledningens vej, samlede dem om Allāhs Sharī'ah og dømte imellem dem med sandhed og retfærdighed. Menneskenes forhold bringes i orden i det omfang, de følger disse sendebud, og i forhold til deres nærhed til de guddommelige budskabers tidsalder. Allāh afsluttede budskaberne med Sendebuddet Muḥammads budskab – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og bestemte det til at bestå. Han gjorde det til en vejledning for menneskene, en barmhjertighed, et lys og en vejvisning til den vej, som fører til Ham. 188

45- Derfor opfordrer jeg dig, O menneske, til oprigtigt at vende dig til Allāh, fri af blind efterligning og vanetænkning. Og vid, at du efter din død skal vende tilbage til din Herre. Betragt derfor dig selv og universet omkring dig. Omfavn Islām, så vil du opnå lykke i dette liv og i det hinsidige. Hvis du ønsker at træde ind i Islām, skal du blot bevidne, at ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Allāh, og at Muḥammad er Allāhs Sendebud, og tage afstand fra alt, der tilbedes ved siden af Allāh. Du skal tro på, at Allāh vil genopvække dem, der er i

gravene, og at regnskabet og gengældelsen er sande. Når du har aflagt dette vidnesbyrd, er du blevet muslim. Derefter skal du tilbede Allāh med det, Han har foreskrevet af ṣalāh (bøn), zakāt (almisse), ṣawm (faste) og ḥadġ (pilgrimsfærd), hvis du er i stand til det..... 189